ایمان پلوروونکي

دویم ټوک

Ketabton.com

لیکوال
عنایت الله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم ټوک

ایمان پلوړونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زماني رښتیني کیسې
(د ښځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"
ژباړن : عبدالواسع "صابر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پېژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکي ۔

د کتاب اردو نوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح

"ایوبی" کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .

لیکوال : عنایت الله " التمش "

ژبـاړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی

اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پیښور

قندهـار ارګ بازار صداقت کتابخانه

ننګرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک

عبدالمجید مومند کتابخانـه ....

تیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان " ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده ؤ، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو ځایونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیري په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پرتکی یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین ځمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلې ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او ځارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بېګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سویه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ چې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسې ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تبتبدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبکه کرک تـه ولاړ، د هغـه ځـای پـر مسلمانانو یـې ژونـد حـرام کـړ، د مسلمانانو پرله پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو لـه کوروونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راتـه، هغـه یې نیوه او بېګار کمپ تـه یې استاوه، هلتـه بـه لـه انسان نـه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې بـه یې د ماښام تر تیارې پورې کـار پرې کـاوه، پـر وچـه ډوډۍ او اوبو یې ژونـد تیرولـو " مونـږ هملتـه تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې وړ دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شي او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والي کې ځینی کسانود هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبي پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شي او مسلمانانو ته نجات ورکړل شي .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی وُ، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریمانډ تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې وړ حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علي بن سفیان تـه وویـل د احساساتو غوښتنـه خـو دا ده چـې مونـږ بایـد پـه سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اټکل کوم چې د هغـه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته يو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز يې ښه وي، مونږ هغه مېړمنې او کوچنيان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذليل وژل شي، هغوی زمونږ بې نومه ورکي شهيدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له پاره فلسطين نيول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بيا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لوڼي او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري لـه امله خوار او ذليل ووژل کيږي ، داسې قام به بيا د غلو او لارې شوکوونکيو يوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بيا له دښمن نه د انتقام اخيستلو پر ځای پخپله يو بل لوټوي، او يو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چړچې کوي، کله چې بيا دښمن هغـوی کمـزوري ووينـی او يرغـل پـرې وکـړی نـو دوی بيـا پـوچ شـعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپـل هيـواد يـوه برخـه ځمکـه او وګړي دښمن تـه سپاري او بـاقی پـاتې يې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن يې نـه بخښـي، دا ځـو ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوی چې د قام د وينو اخري څاڅکې هم په ډير تلوسه ژر ژر وڅښي .

سلطان صلاح الدين ايوبي د داسی بې شمېره قومونو نومونه واخيستل او وې ويل. هغوی پراختيا غوښتونکي وه ، د هغوی په وړاندې تردې پرته بـل هيڅ هدف نه ؤ، چې پر ټولـه نـړۍ دې پادشـاهي وکـړي او د ټولې نـړۍ خزانې دې راټولې او تـر خپلـو پښـو لانـدې دې ډېرۍ کـړي، هغـوی د نـورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بيا يې خپلې لوڼه او خوېندې د نورو پـه لاسـو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پرديو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان يې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غيرتمن او دا احساس يې لاره چې د هغـوی خـاوره او نـاموس د دښمـن پـه نـاولو لاسـو پليتـه شـوی او بايـد بدله يې واخيستل شي- مونږ هم حمله کوونکي يو او صليبيان هم، خو فرق دا دی چې هغـوی لـه لـرې لـرې هيـوادو څخـه زمونږ د ديـن د نـوم او نښـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صليبيان وزېږوي، مونږ د هغوی له پټ نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نيسو، نو بې غېرته به يو، مسلمانان به نه يو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به يې پر خلاف جنګيږو او بيا په ويارړ سره ووايو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طريقه بايد داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تيکي راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پريکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علی بن سفيان وويل: زما سره د دې يو علاج شته چې له سلطان نورالدين زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شي .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : دا به هم زيانمنه وي له زنګي سره بايد دومره پوځ موجود وي، که صليبيان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قايل نه يم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چريکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صليبيانو ژوند نا آرامه کړم، هيله من يم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وينو په بيه د صليبيانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به يې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخيستل کيږي، چريکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خويندې وروڼه به ځپل کيږي، البته پردې وړاندېز غوروکړه چې له هغې ځايه مسلمانې کورنۍ څه ډول راويستل کيدای شی ، په حمله کولو کې به يو څه وخت ته اړتياوي، مونږ د پوځ په ليکو کې زيات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ بايد د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پاليسي بدله کړو! دا خبره د صليبيانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک خو تنه صليبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولين موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته د هر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې يوائې د استخباراتو مشر هرمن داسې يو سړی وو، چې په سړه سينه يې سوچ او خبره کوله، هغه ليدل چې صليبي ملګري يې د کرک پر مسلمانانو څه ور ظلمونه کوي، هغه وويل: تاسې همدا دول رويه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتيجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځيان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بنديان کړي مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوې د شوبک د کلا ننې حالات څارلي وو، سربېره پردې صلاح الدين ايوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېريو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو يې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړۍ ټولۍ شوبک ته را ننووت، مسلمانانو يې لاربښوونه وکړه .

يو صليبي قوماندان وويل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وويل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مينه او دوستۍ سره له دين بدلولو پرته د صليب مرستيالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

يو مشهور صليبي پادشاه ريمانډ وويل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کيدای شي ته به يو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خيانت ته تيار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندې په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسې خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګسټس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان ووېل: ځکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګسټس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بې زړه او ډارن وو، هغوی د جګړې په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په داد سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شی؟ که د کرک ټول مسلمانان ووژنی، بیا به څه کیږی ؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبی په څېر پراخ نظري نه غوره کوی ؟ آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه ځمکیزې چارې څه او بریالیتوب یې څومره دی؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ځکه علی بن سفیان له صلاح الدین ایوبی سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضری نه ښه ګټه پورته کړې ، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبی ځانګړی باوری سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی ، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی ، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډانی پوځ روزي ، صلاح الدین ایوبی چې په قاهره کې کوم پوځ پریښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوبېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي .

ریمانډ وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ریمانډ وویل: د هغه د پاتې کیدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږی .

هرمن وویل: زه داډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هیڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړی چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وایي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولي او پر سپاهیانو یې وېشلي دي، زما بریالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړي او د هغوي په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړي دی، داسې حالت مې پیدا کړي چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګري شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن تینګار وکړ او بیا یې وویل: تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمرینانو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شي چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو ، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پرې تېرېږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي ، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې ...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دي لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دي .

هرمن وویل: اداري چارواکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هېلې زیاتې وي .

پدې خلکو د پادشاهي نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګوری، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅې یې وکړې، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباریانو هغه جنرال ته ناسم احکام لیږلي او هغه یې ذلیل او رسوا کړی ، پخپله د خلیفه مسند له مخالفینو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفینو سترګې د اسلامي حکومت د پراختیا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شویې ، جنرالانو بایکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سیمې په کرار کرار له لاسه ووتې، نتیجه یې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست یو، صلاح الدین ایوبي له هماغو جنرالانو څخه یو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځایه چې پخوانیو جنرالانو رسولی و، په دې سرې کې ښه والی دا دی چې د بیورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هیلو پر وړاندې خنډ ولید نو خلیفه یې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او ټولو صلیبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ویل: صلاح الدین ایوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غیر نظامي قیادت د واکمنۍ هیله من وی، او دغه هیله داسې ده، چې د ښځې، پیسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پیدا کیږي، مونږ یوازې هغه پوځیان پخپلو لاسو کې اخیستي شو چې د اقتدار غوښتونکي وي ، لدې امله مونږ زیات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم یې، تاسې ښایي زما خبرې تاییدنه کړې، خو زه یې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه یواځې د جګړې له پاره نه جنګیږي، د هغه د عزم او تصمیم بنسټ د یوه داسې پروګرام په لور دی، چې د هغه ټول پوځ پرې پوهیږي، د هغه بنسټیز غوره والی دا دی، چې له خلیفه یا غیر نظامي قیادت نه او امر نه اخلي، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وایي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر راستولي، چې ایوبي نور الدین زنگی هم د ځان ملګری کړی او له دې ځایه یې انقلابي وراندیزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پیل شوي ، یو یې دا چې امیر العلماء فتوای ورکړې، چې خلافت به یو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هیوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به یې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خلیفه به د لرې پرتو سیمو جنرالانو ته کوم فرمان لیږلی نه شي دریم دا چې د خلیفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کیږي، او د خلافت د اغیز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خلیفه او یا د هغه نائب او یا د کومې سیمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د دریدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدین ایوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شیعه بېلتون یې له منځه وړی ، هغه شیعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمایندګی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو یې شیعه علماء قایل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدین ایوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زیان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قیادت له صلاح الدین ایوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازی اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اګستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمنی یوازی له صلاح الدین ایوبی سره نه ده بلکی زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدین ایوبی مړ شی قوم بل ایوبي پیدانه کړای شي، دا قوم باید د غلطو او بې بنسټه عقایدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پادشا کیدلو مینه د لېنتوب تر بریده پیدا کړی، عیاشان یې کړی، او داسی دود په کې پیدا کړی. چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره یو تر بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړي او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګرېوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستې غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړې ده، هغه ټکي په ټکي رښتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جرړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندې کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړئ، خو دا احتیاط به خامخا کوئ، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړئ .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلې، لږې لوړې ځوکې هم پکې وې، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلي کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو منډې ترړې وهلې، د تورو او برچو ځلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د ځغاستې له امله ګردونو په آسمان کې وریځ جوړه کړې وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشې هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پرکندو ځېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر ځوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډې پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولیدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو ښه ویشتل هم معیاري کیږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلی وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمیښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کیږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهیږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې د هر ژر سړیږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېښنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګیږی، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړې ډګر ته ځی، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړی او خپل ملی ستر توب پرې روښانه کړی .

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتی چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړی چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوی، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او څاروي تړلي او تړی یې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د ځانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملې وېره موجوده وه، تر ډېر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیرې اړتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې د یوه دبرې د پاسه صلاح الدین ایوبي ولاړ ښکارېده د پیره کوونکیو لوري ته یې شا وه، فاصله به دوه دوه نیم سوه گزه وه، یوه پیره دار وویل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې خایه یې پر غشي وه ولم، نو زړه یې سوري کولای شم، ستا څه خیال دی؟ ملگری یې وویل: بیا به چېرې تښتې؟ هغه ورته وویل، هو! ته صحیح وایې، که دغه خلک مونږ ونیسي او و مو وژني هیڅ خبره نه ده، خو که ژوندي یې ونیولو نو داسې سزاگانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بیا ورته د ټولو انډیوالانو نومونه ښیو.

هغه ملگري یې ورته وویل: دا کار د هغه ساتونکیو ته پرېږده! که د صلاح الدین ایوبي وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملگري یې وویل: دا کار اوس کول په کار دي، اورېدلي مې دي چې فاطمیان وایي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه ډېرې زیاتې پیسې اخلئ! خو چاری ترسره کولای نشئ.

لومړی ملگري یې وویل: زه هیله لرم چې دا کار به ډېر ژر وشي، اورېدلي مې دي چې حشیشیان (چرسیان) پدې کار کې ډېر زرور دي د وژنې په چار کې له سره تیرېږي، تر اوسه خو هغوی هیڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر یم چې د ایوبي په ساتونکیو کې درې تنه حشیشیان (چرسیان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي تولي پورې رسېدلي دي، او څوک پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوی به یې کله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

مؤرخین لیکي چې له مصر نه د صلاح الدین ایوبي د نشتوالي پر وخت هلته د مخالفینو تر څمکې لاندې کوښښونه راڅرگند او داسې حالات ترې پیدا شول چې یوازې معجزې یې مخه نیولای شوه، یوه خبره دا وه چې کوم فاطمي خلافت معزول شوی او د ورانکارولو نیولو وروسته په څرگنده خاموشه شوی و، خو په ایرو کې د بلې سپرغۍ په څېر یې سرایت کاوه، د دې توطې تر شا صلیبیان وو، او عملي کوونکي یې هغه مسلمانان مشران

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې یې خضر الحیات پرمخې پروت ولید، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې یې په ګوته څه لیکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه لیکلي وو مصلح د "ح" توری یې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېږدو ته په رسېدو یې ساوتلي وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، یو سړی یې د کوتوال (د اوسني زماني امنیه قوماندان) غیاث بلبیس پسې په منډه ولیږه، همدا ویل کېدای شول چې خضر د خپلې مړینې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم لیکلی دی، غیاث بلبیس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پولیسو قوماندان هم وُ چې دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي باوري حاکم و، د علی بن سفیان په څېر د ښاري جرایمو ماهر پلټونکی و.

غیاث بلبیس له رارسېدو سره سم پر ځمکه لیکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنیې مرستیال قوماندان مصلح الدین د خضرالحیاه له مړینې په خبرېدو هم راورسېده، غیاث بلبیس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه یې ورانه کړه، ځرنګه چې مصلح الدین د ښار د امنیې مرستیال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبیس ته په امرانه لهجه وویل، د قاتل پته باید تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبیس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نیول شي، او بیا ترې روان شو، په همدې شپه بلبیس د خضر الحیات مرستیال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداري مشرانو یوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماینده پکې نه و، د خضر مرستیال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل وُ په غونډه کې د مالیو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وویل: په مصر کې باېد ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امیر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شویک کې د ډېر زیات عسکر شېره کړېدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده.

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د شېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شویک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملی جذبه او دیني نظریه نه وی.

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنی نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په خواب کې یې خضر وویل: مصلحه! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي.

له دې وینا سره غونډه له خوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلي وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې یې وویل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدین د څه ویلو کوښښ کاوه خو مېرمنې یې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ویل: زه ګومان کوم چې تا د بیت المال پیسې خوړلې دي او خضر الحیات دربانده پوه شوی وه نو تا د کرایي په قاتل هغه له مخې لرې کړ

مصلح الدین وویل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پیسو خوړلو ته څه اړتیا ده؟

مېرمنې یې وویل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمنې یې له ډېره سوزه وویل: ستا د شرابو له پاره پیسو ته اړتیا ده، که دا تور غلط وي، نو ووایه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډمانې راځي، دا مفتې راوستل کیږي؟ د شرابو کومې مېلمستیاوې چې ورکول کیږي، د هغو لپاره پیسې له کومه راځي؟

مصلح الدین د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وویل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی؟ چې دغسې خطرناکه توطیه یې و کاروله، او ولاړ، اصلي حقیقت به تاته پخپله روښانه شي!

مېرمنې یې وویل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سینه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وایم چې زما څښتن قاتل دی، د یوه مؤمن قاتل، ته زما د مینې قاتل یې، زه به درنه د خپلې مینې بدله اخلم.

مصلح الدین ورته عذر زاری وکړی، مېرمن یې غلې کړه او هغه یې قایله کړه چې تر دوه ورځو باید غلې وي، چې هغه سړی ولټوي او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وویل، چې غیاث بلبیس خو کسان نیولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نیول شي.

شپه تېره شوه، راتلونکې ورځ هم تېره شوه، مصلح الدین له کوره غایب و، د هغه دویمه مېرمن یا یاره هم چېرې ونه لیدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدین کورته راغی او د لومړۍ مېرمنې کوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د مینې او محبت خبرې کولې مېرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مینې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدین هغې ته وویل چې هغه سړې لتوي چې هغه ته یې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شیبه وروسته یې مېرمن ویده شوه، په دې شپه مصلح الدین ملازمینو ته رخصتي ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتیا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدین تر ډېره د ویدې مېرمنې په کوټه کې وه بیا پاڅېده وه ووت .

نیمه شپه به وه، یو سړي د هغه د کور له بهرني دیوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دریم د هغه پر اوږو پر دیوال واوښت، دننه یې ځان خوړند کړ او بیا یې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لویه دروازه بېرته کړه، دواړه ملګري یې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپي پرانستي و، په دې شپه سپي هم پخپل ځای کې تړلي پاتې و، ښایې چې ملازمینو به د تللو پر وخت کې له یاده ویستي و، چې سپي خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تیاره ډېره زوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تیاره کې یو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه یې لاس کېښوده چې د مصلح الدین لومړی مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه یادوله ویده وه، دروازه یې بېرته کړه، کوټه تیاره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تیاره کې یې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ یې ومینده، د یوه سړي لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې سترګې یې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدین لاس به وي، هغې لاس ونیو، پوښتنه یې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب کې یو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او یو څه یې په خوله کې ورتخته کړ، بیا په سملاسی ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونیوله او یوه یې پر بله توټه خوله کلکه وتړله، یو سړي د بورۍ خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسیو کلکه وتړله او د بورۍ خوله یې بنده کړه، هغوی بورۍ له ځان سره واخیسته او بهر ووتل، د لویې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالی زیر زمینی ته تللو سره دروغ او رښتیا ببلیږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کیږي، خدمتګاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروغ وایم نو تاسې سزا راکوئ، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان ډاډ ورکړ، خدمتګارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لوېې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلي وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر څوړند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین ځلورو نوکرانو او خدمتګارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل .

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتګارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه ! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپی هم ترلی پریږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپی ایله کاوه، ډېر سړیخور سپی دی، د بېګانه خلک په بوی پېژني او خوري یې .

غیاث بلبیس پوښته وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنګه وې؟

خدمتګارې وویل : ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتګاره جلا کېښنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړی! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروي او څوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د بهر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه. فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، درې آسونه ولاړ وو. فاطمې چیغې کړې، نقاب پوښانو فاطمې ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل وړاندې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور وریسی شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتې!، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوي انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمې ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل: که مونږ تا بیرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل څښتن سپارلې یې. فاطمې په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي.

تښتوونکی سړی ورته وویل: دا رښتیا دي مونږ ته د مزدورۍ په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل څښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې ووېل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

(c) kitabtoon.com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زينو نه کښته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاڅېده او په کراره يې يوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډيو شاته روان و، او فاطمې ته ځرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېديا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچين ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تښتوونکي راوښښ کړل، هغوی فاطمه د يوې غونډۍ خواته په ورتللو ليدلې وه، دوه تنه تښتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډيو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بيديا غونډۍ د څېرونکيو حيواناتو په څېروي، يوازې بيدياني وګړي ترې ځانونه ويستلی شي، فاطمې يوه داسې لاره ونيوه، چېرې چې يوې بلې غونډۍ يې مخه نيولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته يې وکتل چې تښتوونکي ورپسې په چټکتيا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچين يې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس يو لوري ته وګرځاوه، لاره يې ومیندله، تښتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېديا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه ليدل، هغې چيغې پيل کړې، هلې غله دی، هلې غله دي وه مې ژغوري او ځان يې هغوی ته ورساوه .

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم رانښکاره شول، چې اوښ سپاره يې وليدل، د خپلو آسونو واګې يې راټينګې کړې او آسونه يې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، يوه په لينده کې غشی کېښود، وار يې وکړ، غشی د يوه آس په ورمېږ کې ننوت، آس له درده څېزه کې کړې، تيندک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل يې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې ګڼې ښکلې او غښتلې ويښتونکيو سره مخ دي.
د څلورو اوښ سپرو او غښي ويښتونکيو سره مخ دي.
د څلورو اوښ سپرو او غښي ويښتونکيو په منځ کې دی، دا فاطمي ورته وويل، چې د دوی يو ملګری د غونډيو په منځ کې دی، دا دواړه يې ونيول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدين ايوبي د پوځ د کومې ګزمې سپاهيان وو، سلطان صلاح الدين ايوبي په ټوله بېدياکې ګرځنده پيرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي، او صليبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو ډېره ګټه وه، هغوی زيات شمېر شکمن کسان نيولي وو، اوس يې دا نقاب پوښان ونيول، فاطمې هغوی ته وويل، چې هغه يې څه ډول دلته راوستې ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وويل چې د مصر د ماليې ناظم وژل شوی دی، د هغې مېړه مصلح الدين قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د دې درېواړو نه يو دی.
دريم نقاب پوښ هم ونيول شو، له هغوی نه خنجرونه واخيستل شول، لاسونه يې شاته وتړل شول، د هغوی يو آس د غشي لګېدو له امله ټپي شوی و، پر يوه آس يې دوه نقاب پوښان او پر يوه يې يو کښېناوه او ښتېدلی و، پر يوه آس يې دوه نقاب پوښان او پر يوه يې يو کښېناوه او ونه باندې يې کښېنوله، د دغه اوښ خپل قوماندان ته يې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کښېنوله، د دغه اوښ سپاهي له خپل يوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور ميله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو يو باغ و، چې خيمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېديانيو ګزمه سپاهيانو مرکزو، فاطمه يې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکيو نقاب پوښانو يې پيره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل.
صليبيانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدين ايوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ويشل پيل کړي وو، د فرانسې پوځ ته يې د صلاح الدين ايوبي د پوځ د مخې نيولو له پار د تياري امر کړی و، د ريمانډ پوځ ته يې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی و، د کرک کلا د دفاع له پاره يې د جرمنی پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهی د پراختیا هیله من و، په هغوی کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یوړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغی پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهېدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د میني او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبی په خپل پوځ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکی ګروپ به د دښمن زرکسيز کندک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبی به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوځ منظم کاوه، هغې به لوی پوځ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوځ بدني او احساساتي ځرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغی او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته داډمن راپورونه راتلل، هغوی ته لا دا خبر رسیدلی نه و، چې د مصر د مالي ناظم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن وُ ځکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ پروت وُ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دی ځکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دی، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لری.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې پنځه سوه مجهز آسونه باید فوراً ولېږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه قوماندانان هم ولېږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوې په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې لـه پاره پـه سملاسـی توګـه د پنځـه سـوه آسـونو اړتیـا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې ځلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او پـه داسې لارې یې سوډان ته ولېږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې لـه پـاره راغلی و، هغه سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیـادت یـې کـړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپرېښودل کیږي...

صلاح الدین ایـوبي تـه همـدومـره معلومـه وه، چې د مصـر حـالات ښـه نـه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې لـه حـالاتو ځینـی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بـن سـفیان، سـلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپـور کـړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیـاث بلبیس تـه مشـوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولېږي، خو هغه په دې وینا ځنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شی سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلی حالاتو خبر کړای شی.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې لـه خوا پـه یـوه جلا خېمـه کـې وسـاتله، د سـهار خـره لا خپـره شـوې نـه وه، چې هغـه او درې تنـه مـخ پټـی تښتـوونکي یـې لـه اتـه کسـه ساتونکیو سره د قـاهرې پـه لـور ولېـږل، دغـه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسًا کوتوالي ته ورغی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په څېړنه بوخت و، هغه مهال په زړه زمینی کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې ځان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په ځواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې د ډېر کلک سړي هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه.

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس ایښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندي دی، نو ځکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایې چې یو څه درته ووایي.

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغی مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره ځوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا مهرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی .

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی .

په دې کې د بلبیس د اداري یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمې هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول .

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زېر زمینې ته بوتلل او د مصلح الدین مخې ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټې کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده .

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخې ته شو، له مصلح الدین نه یې غېږه تاوه کړه او ځان یې وریورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغې کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی .

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل: چې ووایې تاسې ځوک یې او دا توله لړۍ څنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شې! هغوی په‌خپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمې هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب وویل، چې مور یې سوډانۍ او پلار یې مصری دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځومره پیسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدین په کور کې پرېښودم او د پیسو یوه کڅوړه یې له ځان سره یوړه، مصلح الدین یو عالم او ځو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدین منکوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زیاته مینه کوله او مینه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مینه شوې نه وه، ما ګومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلې وم، ماته له مصلح الدین نه هیڅکله شکایت پیدا شوی نه و، چې هغه به ګونډې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنیو فعالیتونو په باب یې راته هیڅ پته نه وه.

صلاح الدین ایوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسي ډول په مصلح الدین کې یو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهر و، یوه شپه فاطمې ولیدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوی او شرابیان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدین سره د مینې له امله دا هم وزغمل، بیا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل. یوه شپه مصلح الدین فاطمې ته د پیسو دوه کڅوړې او ځو طلاوې ورکړې او په کور کې یې کېښودې، او یوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته یې وویل که د مصر شمالي سیمه چې د روم تر بحیرې پورې غزېدلې ماته را کړای شي او که د سوډان له پولو سره تړلې سیمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به یې ملکه او زه به یې پادشاه یم. فاطمه دومره هوښیاره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې یې له هغه نه پوښتلې وای، هغې دا ګڼلې وه چې مېړه یې ډېر شراب څښلي او پرتې وایي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بیا یوه ورځ یوه ښکلې انجلۍ د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ یې هم په کور کې وه نکاح یې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملګرتیا زیاته هڅه وکړه، خو هغې له جنۍ کرکه کوله. هغې جنۍ ترې مېړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحیات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketab...com: The Digital Library

د دربوارو مخ پتیو مجرمانو په لومړي سرکې بلبیس ته غلطي خبرې وکړې، خو بلبیس هغوی لارې ته راوستل دربوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرګنده شو، چې دربواره د فدایانو د ډلې سري دي، هغوی د صلیبیانو له لوري د مصلح الدین سره ملګري شوی وو، مصلح الدین ته بې شمېره دولت او یوه انجلی ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدین ایوبي پر خلاف یې پاڅون بریالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به یو جلا ریاست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به یې د مصلح الدین او عیسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدین لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پیل کړي وو، خو خضرالحیات یې نه ملګری کېده، پرمالیه او بیت المال قبضه اړینه وه، چې د خضرالحیات په شته والي کې یې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکی تولی د سر تېرو سپاهیانو تاکل شوې ډله وه، مصلح الدین د خضرالحیات له وژنې سره د دغه کنډک بدلول غوښتل او پر ځای یې باید بغاوت ته تیار سپاهیان او دوه تنه حشیشیان (افیمیان) ټاکلي وای، دیاد شویو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه یې مصلح الدین کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صلیبیانو له لوري ورکول کېده، څرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه یې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخیستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه یې له مصلح الدین نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحیات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ویلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدین ورته په بدل کې د خپلې ښځې وراندیز وکړ او ورته وې ویل چې تاسې ته به د دې نه ښه قیمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله .

مصلح الدین لا تردې وخته په چت کې ځوړند و، هغه چې کله د تحقیقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوشه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې یې ځګونه تللی وو، طبیبانو چې ولیدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

، وي ویل چې زهر یې خوړلي دي، له هغې سره یوه وړه کځوړه پرته وه، د هغې نه له ورایه څوګند بده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... د هر وخت وروسته مصلح الدین په هوش راغی، خو هغه اپلټې یې غړولې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بیا به یې په غټو غټو تولو ته کتل، بیا به یې بې مفهومه خبرې کولې، طبیبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونیول کېدو له تکلیفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غیاث بلبیس ته یو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زین الدین علی و هغه بلبیس ته وویل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنکاري نیول شوي دي او هغه هم یو څه څرګندونې کول غواړي، زین الدین د سیاسی او ټولنیزو چارو د ډګر ستر مشر و، هغه پیر او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاکمان یې مریدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړې طبقې په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لوري معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ د غیر حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نیول آسان نه دي، زین الدین - غیاث بلبیس او د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله ته د څه ویلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکارۍ د درک لګولو هڅې پیل کړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه یې د زیاتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو، او د زیات شمېر کسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په ځانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله ډله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه یې لاسته راوړي وو.

یوه مصري تاریخ لیکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدین ایوبي کې د توطئو او بغاوت د خپرېدو شمله د زین الدین او علی بن سفیان پر سر تړلې ده، او د درې څلور کسه مورخینو حواله یې وړاندې کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې لیکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګندېږي، چې د مالي چارو د ادارې د مشر خضرالحیات له وژنې د صلیبیانو دا توطئه رسوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسيلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدين ايوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصيت د ځانګړيو خپرنو او د هغو لاسته راوړنه يوه داسې کارنامه وه، چې مؤرخينو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبيس ته وويل چې لا يو څو ورځی نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو تولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نيول شويو ورانکاريو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله يې نور ملګري پټ شول هغه يې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران يې هم بلبيس ته وسپارل ، حسن او بلبيس پريکړه وکړه چې صلاح الدين ايوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره يې همدا زين الدين وټاکه، په هماغه ورځ يې د دولس تنه سپرو سپاهيانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دريم ماښام دغه کاروان شوبک ته ورسيده، سلطان صلاح الدين ايوبي چې کله زين الدين وليده، نو حيران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصيت نه خبر و، د غېږي روغبړ يې ورسره وکړ، زين الدين وويل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د ماليې رئيس خضر الحيات وژل شوی دی ، او شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو.

زين الدين هغه ته داد ورکړ او تفصيلات يې ورته وويل : د هغه پوخ په باب يې چې په مصر کې و، ورته وويل. د هغوی تر منځ بې باوری خپره شوې ده، دغسی آوازې خپرې شوي دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپينو زرو موړ کړای شوی او عيسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانيانو يو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ يې مخه نيولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهيان به ووژني، او صلاح الدين ايوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندانان هلته خپلسري شوي دی زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په څېر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع ګولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سویه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې سترې شي، چې هر څوک سپور یې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ویستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسې یو بل استاذی راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقی الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستی پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوی، په لاره کې له ارتیا پرته مه تم کېږي، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دئ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته وواېه چې پر ملا دې وتپوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر څېرې یم هلته به انشاء اللله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دوارو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشی خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېووت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بیرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دورو نه د تکبیر ملکو تې نارې راپورته شوی، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخې ته ورغی او ښه راغلاست یې ورته وویل.

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په څغاسته راڅرګند شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وليدل، حيران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدين ايوبي را روان و، ټول ترې خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدين ايوبي حيرانوونکې حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرتـه نورې ټولې جامې وويستلې، سر يې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپور په ډګ ډګ تېر شو بيا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ يې وويل: زما په بدن باندې چا کوم زخم وليده؟ آيا زه مړ او که ژوندی يم؟

يوه اوبښ سپاره وويل د مصر د امير بخت دې لوړ وي، مونږ ته ويل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي ياست او د رغېدو نه ياست سلطان صلاح الدين ايوبي يو ځل بيا په لوړ غږ وويل چې تر ورروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو تـه رسول شوي دي، هغه وويل: د کومو مجاهدينو په باب چې تاسې تـه ويـل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپين زر لوټوي، او له عيسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطين په شګلنو دښتو کې له يوې کلا نـه بلې او لـه بلې نـه د بلې فـتح کولـو پـه تيـاريو کـې اختـه او د سـپېڅليو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږې تندې مري؟ يوازې د دې له پاره چې ستاسې د ميندو، خويندو او لوڼو پت او عزت لـه صليبي وحشيانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال ليدلی دی چې لونه يې له عيسويانو سره دي او مور او پلار يې د هغوی په بېګار کمپونوکې لـه تکاليفو تېرو لومري، اوس، کرک، يروشـلم او د فلسـطين هـر کلـی چـې د عيسـويانو پـه واک کـې دي، لـه مسلمانانو سره همدغه چلند کيږي، له جوماتونو طبيلې جوړې شوي، او د قرآن عظيم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښـو کې رغړېږي او مونږ به مزې او چړچې کوو؟

دا وينا دومره جذباتي او پاروونکې وه، يو قوماندان چيغه کړه وې ويـل: بيا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کيږو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي ورته وويل: تاسې دلته د دې له پاره کېښنول شوي ياست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورئ! او پر هغو باور وکړئ! تاسې دلته د خپل بيرغ پر خلاف بغاوت وکړئ! چې سوډانيان له صليبيانو سره يو ځای د مصر خاوره ونيسي او ستاسې لوڼې هم بې پته کړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آيا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صليبيانو کول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ايمانونو ساتنه کولای نه شئ، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وکړئ؟

په ټول پوځ کې وراخطايې پيدا شوه، صلاح الدين ايوبي وويل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښيم.

هغه يوه لوري ته اشاره وکړه، لس يوولس کسه سړي چې په غاړو کې يې رسۍ اچول شوې او لاسونه يې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی يې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدين ايوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دين، پيغمبر او هيواد دښمنان دي، دا دي نيول شوي دي، سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته د خضر الحيات د وژنې او د مصلح الدين د نيول کېدو ټوله پېښه واوروله او مصلح الدين ميدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه تېره شپه په کوتوالۍ زندان کې لېدلی و، هغه سلطان صلاح الدين ايوبي پېژندلی نه و هغه د خپل رياست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي هغه پر آس کېښناوه او د پوځ مخې ته يې راووست، هغه چې پوځ وليده په لوړ غږ يې وويل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړئ، زه ستاسې پادشاه يم، صلاح الدين ايوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څېرې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او يو غشی مصلح الدين په مرۍ کې ښخ شو، هغه د پرهوتو په حال کې و، چې څو نور غشي يې پر بدن ننه وتل،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکې یې منع کړل، قومدانانو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو وویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لورې ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پېدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وايي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنئ !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې ځرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جواری او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاهرې ته داخل شوی ، هغوی په ماپسې رالېږديدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې ليدلي، څوک يې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهيانو شهيدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځايه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې يو ځل له دښمن سره مخامخ او وه جنګېږي، بيا يې هيڅ ډول لالچ غدارۍ ته تياروَلی نه شي.

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدين ايوبي، نورالدين زنګي او خپل ورور تقي‌الدين ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستيالانو ته يې قومانده وسپارله او کوټلي لارښوونې يې ورته وکړې، چې له غيرحاضرۍ نه يې هيڅوک خبر نه شي، هغه ورته ويلي وو، چې زنګی به خامخا مرسته راوليږي څومره پوځې مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زيات ږاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدين ايوبي دوه هدفه لرل، يو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدين ايوبي چې قاهرې ته ورسيده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه يې د زين الدين په لارښوونه ټول خاينان په ويدو ونيول، پر څو نورو ځايونو کې يې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشيشانو هم د ځينې کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نيول شول، د هيچا د رتبې او مرتبې خيال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدين ايوبي له امر سره سمه زين الدين ته وه سپارل شوه، او ورته وويل شوه چې په يوه موزون ځای کې يې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي د تقی الدين انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدين له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدين ايوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکی پلان ورکړ او پر خپل ځای يې وټاکه، او دا يې ورته اجازه وکړه چې سوډان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼی حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدی شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و د کرک صلیبیانو ستاسې له پاره ډالی رالېږلې ده، که لږ څه نور انتظار وکړی ډالی به وګوری علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علی بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یو سرحدی کنډک هم د تیارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخی ته یې ودراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼی، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وګړل او په جال کې یې ورنښلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com Digital Library

د کنډرو هډ

د توطنو او تګیو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي وړور تقی الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطنې د مجرمانو مړي پرې شوي وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جذبولو څخه زغورې، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅو کې مصروف وو. سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی ټولو مړي وکتل. د هغوی پرېکړای شوي سرونه یې پرېږي روحه سینو اېښي وو. یوازې یو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و. دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و. د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لینده کې غشی اېښی او د مصلح الدین له مړي نه یې تېرو ببر ایستلی و. سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانوني حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان څښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده. د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې. لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو ډېر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کېږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کېږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړی پته هم ونه لګېږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ایوبي اعتمادي ملګري قاضی بهاوالدین شداد ورته وویل: محترم امیرا! د کوتوال بیان او د ګواهانو شاهدي باید و لیکل شي او په یوه دوسیه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنیونی ځای پاتې نه شي، چې دا پرېکړه یوازې د یوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخیستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آیا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شویو مسلمانو چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د عدالت په مخکې ودرېږي، د دیندارو او الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د عظمت ساتونکی دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدين ایوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د یو بادیانته مسلمان قهر او غوسه ترې له ورایه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وویل: که ما پر دوی بې انصافي کړې وي، نو ماته د دومره زیاتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړی او زما مړی له ښاره لرې وغورځوي، چېرې چې دښتي ګیدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګریو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکریم سر تر پای ولولی! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وویل: . قدرمنه سالاره! بې انصافي شوې نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزې ونشي سلطان صلاح الدين ایوبي وویل : زه پوه شوم د هغه مقصد د آیینې په څېر روښانه دی، زه تاسې ټولو ته یوازې همدومره ویل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړې ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاین دی، نو دا د وخت د واکمن مسئوولیت دی، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتیاو کې له پرېوتو پرته خاین ته هماغسې سزا ورکړي، څنګ یې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او وړاندې وروسته کوي یې ، نو دغسې حاکم پخپله خاین دی او یا خو لږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه نا اهل او بې ایمانه خامخا دی، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم ووايي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدین چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تیار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و لیکئ، څرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه لیکئ چې د مصر امیر چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختیارات کارولي او مجرمانو ته یې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه یې بې له شکه ثابت شوي وو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقي الدین ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړیا وینم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پیل کیږي، زه باید شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم .

د ښار ناظم وویل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنیو په باب صادر کړي دي. خو دا یې هم وویل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاینان پیدا کړي دي، تاسې ولیدل، چې صلیبیانو زمونږ د ورونو ایمانونه د ښایسته ښځو په مقابل کې وېېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکې او مؤمنې دي، د هغوی ودونه یې لـه خوښې سره سم وکړئ، پر یوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سیوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتیا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خیال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختې یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانو حق لري چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبک او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونې تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضرۍ کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټی، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده .

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازې مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی،د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست ، د دې خاورې زره زره او بخرې ، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهی امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه ! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی ، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوي وایي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دی چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل ، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کیښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دی څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول ، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته ترې خطر وو ، ملي پرتم پای ته ورسېده او ځانګړې واکمني پاتې شوه بیا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پای ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوري شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقي الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوي چې د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وی اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکي هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه اېښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په ماڼېو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګڼاګاڼې وي صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لوڼو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بیا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدینو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پورې کړل، هغوی یې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلې زلمی زوی رایادیږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان یو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سیمه یې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شیان نه غوښتل، د فتحه شویو سیمو له خلکو سره یې داسې رویه وکړه چې هندوان یې غلامان شول او د هغه له مهربانۍ نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادیږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه یې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه یې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلګۍ ورغلې او غلی شو.

بهاو الدین شداد په خپلو یادښتونو کې لیکي: زما ګران دوست صلاح الدین ایوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدینو په سوونو شهیدان ولیدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې یوازې یو خاین ته به یې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به یې ولیده نو رنګ به یې مړاوی شو او له سترګو به یې اوښکې روانې شوي...

د محمد بن قاسم له یادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړې بیا یې وویل: دښمن د هغه هیڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهید کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووایه، صلاح الدین ایوبي د طارق بن زیاد یادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتي شوی و، چې ژبه یې نه درېده، حال دا چې هغه به ډېرې لږې خبرې کولې، رښتیا خوښوونکي وو پر مونږ ټولو چوپتیا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن یو ارېانوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدین ایوبي بې شکه چې یو ستر قاید او لارښود و، هغه ماضي نه هېروله، د حال له خطرو سره یې مقابله کوله، او راتلونکې حالات یې تر نظر او څارنې لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : د صليبيانو سترګې زمونږ راتلونکې څارې، صليبي واكمن او پوځي قوماندانان وايي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختمو، هغوی زمونږ سلطنت تر ولكې لاندې راوستل نه غواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظرياتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ويلي دي، چې د صليبيانو تر ټولو زيات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وايي، چې هغوی خپل قوم ته يو مقصد په ګوته كړی دی، اوس به د صليبيانو راتلونكي نسلونه د دغه هدف او موخې له پاره كار كوي دا ضروري نه ده چې هغوی به دغه مقصد د تورې په زور لاسته راوړي، له هغوی سره يو څو نور چالونه هم شته ...

تقی الدينه! څرنګه چې هغوی راتلونكي وخت ته سترګې په لار دي، همدغسی مونږ هم بايد خپله اينده په نظر كې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ كې د خاينانو پيدا كولو تخم كرلی دی، همدغسی زمونږ هم بايد داسې لارې چارې غوره كړو، چې د غدر او خيانت مكروبونه د تل له پاره ورک كړو، د خاينانو پرله پسې وژنه كوم علاج نه دی، غداری ته ميلان بايد پای ته ورسول شي، د واكمنۍ د هوس په پای ته رسولو او د رسول الله له دين سره مينه يې اساسی علاج دی، دا په هغه حالت كې پيدا كېدای شي، چې د قوم په سترګو كې د دين د دښمنانو تصور موجود وي، مسلمانانو ته بايد څرګنده وي، چې د صليبيانو په تمدن كې دومره بې حيا يې ده، چې ډېره زړه وړونكې ده او ملتونه د هغوی په تمدن كې ډېر ژر ډبيږي او جذبيږي ، په هغوی كې شراب هم روا دي د ښځو له پرديو سره ګډيدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فرق دی، چې مونږ د پاک لمنی ساتونكي يو او هغو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بيلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه يې له منځه وړل غواړي تقی الدينه! ستا د يوې جګړې ډګر د ځمكی پر مخ دی، او دويم تر ځمكی لاندي، يوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بله د خپلو پر خلاف، كه په مونږ كې خاين وګړي نه پيدا كېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګي چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وی، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سېزلي وو.

تقي الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګی هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقي الدینه وروره! مرسته یوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دی، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسې راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږدم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکي چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندی ساتلي ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کیږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې د ېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوی حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دی دا احساس کړی چې دښمن د تیری او حملې اراده لري د وخت ضایع کولو پرته حمله پرې وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او او پیسو کیږي، د همدې قوم زامن شهیدان او معیوب کیږي، په دې خاطر قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمی خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ پر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندی ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، زه علی بن سفیان له ځان سره بیایم، د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او ګوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو ځېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرينات کوه .
حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کيږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سيمو ځوانان په پوځ کې نه ځېره کيږي، دا هم څرګنده شوې ده چې د هغو ځايونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تياريږي، علی بن سفيان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل يې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځايه خبر اخيستل آسان کار نه دي، خو بيا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کيدای شي څه نوی خبرونه راوړي .
غياث بلبيس وویل: زه له خپلو وسيلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سيمې خلک په کومه نوې افواه غوليدلي دي، هغه سيمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي يې کلک او سخت دي، خو په عقيده کې سست او خيال پرست دي .
سلطان صلاح الدين ايوبي وویل: خيال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سيمه تر څارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغوری .

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم يوه غونډه جوړه شوه، دا د صليبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره څرګنده وه چې سلطان صلاح الدين ايوبي د فلسطين يوه کلا (شوبک) تری نيولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بيا به د يروشلم (بيت المقدس) ژغورل ډېر ګران وی صليبيان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدين ايوبي له تياری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه يو ځای نيسي، بيا د پوځ کمی په نويو عسکرو پوره کوي ، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله يې باور راشي، چې نوي عسکر د مقابلې وړ شوی دی، رامخی ته کيږي له همدي امله هغوی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر یې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتیا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدین ایوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صلیبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پوځ قاهرې ته بیولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا یې نیولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه یې په ډېره چټکتیا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدین زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده، د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدین ایوبي قاهرې ته تللی و هلته یې دسیسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطین ښار نایب ناظم مصلح الدین نیول شوی او د خیانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدین د صلیبیانو د کار سړی و، د صلیبیانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ویل: د مصلح الدین د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زیان رسیدلی دی، خو د تقی الدین مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدین ایوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدین ایوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ایستلو بریالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدین ایوبي او علی بن سفیان په قاهره کې نه وي.

ریمانډ پوښتنه وکړه، زه حیران یم چې هغه ستا د فدایانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخیزه لوبه نه کوی؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدین ایوبي ونه وژلی شو، حو زمونږ ډېرې پیسې په دوی بې ځایه ولاړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور یې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني .

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګی مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځی، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسي حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو .

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړی وي .

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بېدیاکې ماتی ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راوستلای شي، زه ستاسې د برۍ ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي .

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهی ، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وټاکل شي پوځي قوماندانانو پریکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستې وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له ارخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې د هر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربی بیدیا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه د هر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سربېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ ورانديې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملیږي، لا چې ځنې وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې د هر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګندېدله چې صلیبي ورانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تر دې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلومولو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړي هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سیمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره یوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځایه هیڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقیدوی توګه سست او اوهام پالونکي دي.

هرمن له تفصیلاتو پرته وویل چې د هغه ورانکاري بریالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سیمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بیا به یې د مصر دننه سیمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هیله څرګنده کړه چې د مصر کلي به یې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وویل: زه د مسلمانانو یوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي یې خپله نیکي ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقیرانو، وظیفو او چیلو کوونکیو عاملانو او ملایانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکیو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کیږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې یې شهرت میندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی یوازی شهرت پیدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، که د انصاف او ناپیلتوب له نظره وکتل شي، نو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدین ایوبي او نور الدین زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانیه یې پخپل حکومت کې شامله کړې و، په صحیح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې وویاړي، خو د هغوي وروستیو خلیفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهمیت یې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولویانو او عالمانو یوه ډله پیدا شوه، چې له عمل نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوی په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسي روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکارۍ سره اسلام په کافي توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غوارم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې په قاهره کې پاتې کېدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځینې خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړونـد څلور کسـه د فـدایانو د ډلـې وو، چـې د ډېـرې چالاکـۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولۍ شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات و او د هغوی به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسې

(c) ke[illegible].com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګریو کې یې قاتلان هم شته ، هغه به تل ویښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروایي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي په سفر کې وه هغه پخپله ویلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهیان له ځان سره نه بیایو څلور ویشت سپاهیان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صلیبي چریکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نیمه شپه یې په سفر او پاتې یې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تیاره کې یې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په یوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وي، ونې هم او د کمرونو سیوری هم و، لږه شیبه وروسته د سلطان صلاح الدین ایوبي لپاره خیمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدین ایوبي د آرام او دمې لـه پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکی دګیږدۍ مخې او شاتنه به پیره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر یوه سیوري لاندې کښېناستل، یو څو تنه یې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علی بن سفیان او نور حاکمان چې لـه سلطان صلاح الدین ایوبي سره ملګري وه د یوې ونې سیوري لاندې وغزېدل، هغوی کیږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي خیمه ترې لږ شانتې پناه وه، د بېدیا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سیوری ښکاره شو، هماغته کښېناست یا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پیره شول، دواړه د افیمانو له ډلې وو، چې لـه یوې مودې د داسې موقع میندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زیاتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللی وو، اوبه دیوه کمره بلې خواته وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بیولي وو، کوم ساتونکي چې لـه دوه پیره دارانو پرته پاتې وو، په هغوی کې هم دوه تنه نور افیمیان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدین

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايوبي يې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدين ايوبي د خيمې مخې ته ولاړ ساتونکي پرده لږه پورته کړه، دننه يې وکتل او بهرنيو ملګريو ته يې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدين ايوبي په دې حالت کې په درانه خوب ويده و، چې شا يې د خيمې د دروازې لورې ته وه، يو ساتونکي ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ويسته او يوازې يې توره راويستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه يې هم له خيمې نه بهر ايښې وه، د هر ساتونکي په څېر دی هم يو قوي ځوان و، له ورايه خو هغه که د سلطان صلاح الدين ايوبي دوه چنده غټ نه و، نو يو نيم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدين ايوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر يې سلطان صلاح الدين ايوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونيو، سلطان صلاح الدين ايوبي راويښ شو، هغه په ډېره هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نيول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دې زړور جنرال ژوند يوازې څوشيبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکي يې پر ملا ګونډه زور کړه او يو لاس يې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس يې د سلطان مرۍ کلکه ونيوله، هغه د خپل ملا بند نه يوه پوړۍ غوندې راو ويستله، په همدې يو لاس يې پرانستله او د سلطان صلاح الدين ايوبي په خوله کې يې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدين ايوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو يې ښکاره شي چې مرۍ يې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدين ايوبي ناتوانه وه پر ملا يې يو قوي ځوان ناست او له مرۍ نه يې نيولی وه ساه يې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په ليدو يې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلي وه، سلطان صلاح الدين ايوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوويسته، چې هغه به د ګانې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول ليدی چې سلطان صلاح الدين ايوبي خنجر را ايستلی دی، سلطان صلاح الدين ايوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ويست

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکي پر ګیډې ورډننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره زر مړ کېدای نه شو. سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډې نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمې او لرې راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدین ایوبي مرۍ خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې د زهرو پوړۍ پرېوته، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، څو له خیمې نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندې واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله دول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلې راغی او پر صلاح الدین ایوبي یې وار وکړ، څو سلطان د خیمې منځنی ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، څو صلاح الدین ایوبي لکه څنګه چې پیدایښي تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، څکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له دې سره صلاح الدین ایوبي د ساتونکیو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدین ایوبي یې له مخې نه لرې شو، څو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکی ځان د صلاح الدین ایوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدین ایوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدین ایوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي دویم ساتونکی هم زخمي کړی و، څو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکیو قوماندان خېمې ته راورسېده، هغه نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غبرونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اورېدو راغلل، چې خېمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لژند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېته یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زارۍ یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مری یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وي او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شي او د دغې توطئې سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګرېېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدی هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای!

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې تاکل کېږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپين پوډر وکتل، او چې کله يې واورېدل چې دا يې د صلاح الدين ايوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبيب رنګ والوت، هغه وويل دا داسې زهر دي، چې يوه ذره يې د انسان له ستوني تېره شي، ډير ژر په آسانۍ سره مړ کېداى شي، هغه يې تريخوالى نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبيب د صلاح الدين ايوبي بستره پورته کړه، بهر يې وه لېږله او پاکه يې کړه.

سلطان صلاح الدين ايوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره يې څملاوه وهغه په نس کې په توره لګېدلى و او دويم زخم يې په ورون خوړلى و، د نس زخم يې نه ښکارېده سر سرى غوندى و، خو د ورانه زخم يې ښه ژور او پراخه و، هغه بيا بيا له صلاح الدين ايوبينه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدين ايوبي سره کومه دښمني نه وه او نه يې ورسره عقيدوي اختلاف لاره، هغه يوازې د کرايې قاتل و، له خپلو تپې کيدو او نيول کېدو سره يې د پېغلې خور غمونو په سر اخيستى و، په وار وار يې د هغې نوم اخيسته او ويل يې چې زه مسلمان يم زما ګناه وبخښې او د يوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړې.

سلطان صلاح الدين ايوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وويل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه ليدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دى ته هغه وينې، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندى له خپلو ملګريو سره بهر وغورځوم، بېديانۍ ګېدړې او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندى يې، په هوش کې به هم يې، خو تښتېدلى به نه شې، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو ووينې.

زخمي په ډېر تکليف راپورته شو او صلاح الدين ايوبي يې له دواړو لاسو ونيو او په چيغو چيغو يې وژړل، صلاح الدين ايوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک يې؟ له کوم ځايه راغلى يې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطميانو سړی يم، مونږ څلور واړه د چرسيانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شوه... هغه خبرې پيل کړې او د راز خبرې يې وکړې، هغه وويل چې په ساتونکې ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدين ايوبي طبيب ته وويل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبيب پټي ته يوه دوا ورکړه او د ويني بندولو هڅی يې پيل کړې، هغه زخمي‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمي په خپلو خبرو کې وويل چې د معزول فاطمی خليفه او حشيشيانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطميانو له صليبيانو مرستې اخيستی او اخلي يې او بيا يې د دې خبرو تفصيل ووايه، تر ډېر وخت وروسته طبيب د زخمی مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلی مرهم خو د صلاح الدين ايوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخيستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: مړي بهر ګذار کړی او د زخمی په باب يې علی بن سفيان ته وويل چې له همدې ځايه يې قاهرې ته واستوی او کوم ځايونه يې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجراآت وکړی، زخمي ډېر د خبرونه يې علی بن سفيان ډېره ښه کولای شوه، ټپي يې هماغه وخت پر اوښ په ځانګړې طريقه څملاوه او د علی بن سفيان سفر بېرته د قاهری په لور پيل شو.

پر سلطان صلاح الدين ايوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو يادونه په تاريخ کې راغلې نه ده، يوازې د پورته ډول دوه حملو يادوه شوې ده، يو ځلې يوه فدايي وژونکي د ويدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدين ايوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر يې په پګړه کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدين ايوبيپرې راويښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغـه پـه ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نيول شول چې کرايې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لويديځې سيمې چې د سوډان لـه پولـو سره نښتـی وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانيو کنډرې وی هغـه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدين ايوبي بـه ويـل چې مصر پـه اصـل کـې سرحد نـه لري، خو بيا هم سوډانيانو يو خيالی غونډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سيمو ته پـه ګرانـه خلـک ورتلل، ويـل کيدل چې د فرعونانو پـه وختو کـې دا سـيمه شـنه او خړوبـه وه او هلتـه اوبـه زيـاتې وې، وچ خوړونـه او د سيلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته بـه کمرونـه د يوې پايې پـه شکل او چېرې بـه شګلن ګټونـه وو، چې شکلونـه يې د يو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو پـه څېر وو، يو ځای بـه يـوه غونـډۍ د ستنې پـه څېر نښغـه ولاړه وه او بل ځای بـه د يوه دېوال پـه څېر ولاړه وه چېرې بـه چې څمکـه هـواره وه، هلتـه بـه شګې وې، لوړ او ټيټ کمرونـه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سيمې پـه شاو خوا کې يو ځای ځای اوبه هم وې، هلته بـه ونې غی وی اوسيدونکيو بـه يې کرکيله هم کوله، زيات وکم څلوېښت ميله اوږده اولـس دولـس ميلـه پلنـه دا سيمه ودانـه وه، اوسيدونکی يې مسلمانان وو، لړ شان وګړي يې نا مسلمان وو، خو د هغوی عجيبی غريبې عقيدې وی.

د فرعونيانو د ودانيولـه کنډرونه بـه خلـک وېرېدل، د هغې شاو خوا سيمـه هم داسې وه چې پـه ليـدونکي بـه يې وېـره راتلـه، لـه هغـې ځايـه څوک نـه تېرېدل، خلکو بـه ويل چې د هلتـه د فرعونيانو بلاګاني اوسې، چې د ورځې هم د حيواناتو پـه شکل ګرځي، کلـه د اوښ سپرو سپاهيانو پـه څېر او کلـه د ښکليو نجونو شکلونـه راڅرګنديږي، د شپې هم لـه دغـو ځايونو ويروونکـی غږونـه راځي، تقريبًا لـه يوه کال راهسې د دغـه ځای پـه باب د خلکـو تلوسيې زياتې شوې وي، تر دې د مخه چې د صلاح الدين ايوبي پـه لښکرو کـې د دغـو ځوانـانو د شـاملولو پروګرام پيـل شـوی و، نـو پـوځي مـامورين هـم پـه دغـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځې، هغوی ته د خطر ناکو غرونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځبره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلی شوی وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځی و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنی خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې ډاډه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلی خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړی توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفروپوځ کار اخیستل کېدای شي، دا ښېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپايي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندیږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندويي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوړه والي و، چې د مصر ډېرو لرې پرتو سیمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ویل کېدل چې دغه کوچنۍ سیمه به ګواکې د هیچا هم په یاد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر یې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کیږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه یوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پیل کړل، لا چې د فرعونیانو دغو زړو ودانیو ته هم ورتلل، چې د مخه یې د هغو ځایونو په خیال کې راتللو سره هم ویښتان زیږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پیل شوی و، چې یوه کلی ته یو تن اوښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصري و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافرد کلي خلک راټول کړل او داسې کیسه یې ورته واوروله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نیت راووتم، پیاده وم او په دې هیله دې سیمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نیول کیږم، ډېرې ورځې پیاده ګرځېدم، خو هیڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هیڅوک نه ورتلل ورغلم او راپرېوتم په بدن کې مې توان پاتې نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدایه مې مرسته وغوښته، بیا مې یو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته یې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، یوازې د ګناه نیت دې کړی دی، که تا څوک لوټلی او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډکو پنجره جوړه شوې وه، او د شیطان ګومارلیو برېڅو به ستا غوښې په ژوندینه توټه توټه کړې وای او ستا په مخ کې به یې خوړلی وای .

اوښ سپور وویل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخې ته مې یو سپین ږیری بوډا ولاړ و، چې د شیدو په څېر سپین او له سترګو یې د نور وړانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوریدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرګ و . زما ژبه ګونګې شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې وويل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو وېرېږي بدبخته دي. معوی دلته شيطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووايه چې دلته اوسی د فرعونانو خدايي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی عليه السلام هيواد دی، حضرت عيسی عليه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزېږي، اوس به د اسلام ځراغونه له همدې کندوو نه روښانه کيږي، چې رڼا به يې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پيغام ورسوه او دلته يې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي وويل زه پاڅيدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپين ږيري بزرګ راته وويل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پيغام ورسوه او کنه زيان به درورسيږي، يو چو شوی اوښ به وويني، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته وويل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپيدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پيدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه يوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته يې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته يې خلکو ته د سپين ږيري بزرګ پيغام واوراوه او ولاړ د هغه د کيسې اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتيا پيدا شوه، خو د کلي سپين ږيريو وويل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو يوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شيانو د راسپړلو او رازونو پيدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوېښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنې خلک په تشویش کې وو، او ځینې نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینې هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسې خو لږه مختلفه کیسه واورولـه هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتي مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوداګر ان ته یې وور، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولږې، تندې، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل ، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل: تاسې شیطاني وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شي، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینی او پر هغوی چې څه ترلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنې د تل له پاره به راڼده شي هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشي او دې خلکو ته ووایي چې له کنډرونه مه وېرېږي .

تردې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل لـه خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینې کسان کنډرو تـه د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې يو سپين ږيری بزرګ دی چې غيب حالونه وايي، او د آسمانونو په باب خبرونه وايي، دا هم وويل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وويل چې حضرت موسی عليه السلام دی، او چا به ورته حضرت عيسی عليه السلام ويل، دا يوه خبره په باوري توګه ويل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه يې هغوی ليدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره بايد نيت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کيسو خلک کنډيزې سيمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه وليدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې ، يوه ډېره پراخه کوټه چې چت يې ډېر لوړو وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېريال يې له هيبته ډک و، خو هلته خوږ بويي خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بيا به زېر زمينيو کې پای ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه يې خدايان ګڼل، هغوی به ځينو خلکو ليدای شول، خلک به يې په دغو ودانيو کې راټولول او هغوی به يې يوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې کوټې وې خو چا ليدلی نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سر کې و، چې هيڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګاڼه، چې عامو وګړيو ليدلی نه شو، په دغو لويو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتيب نيول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آيينې په څېربه د اوسپنې له سپينو څادرونو نه کار اخيستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به يې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدين ايوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدايي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لويې کوټې ته ورتلل لومړی به له تياره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازي(انعکاس) په څېر غر راته مونږ تاسې له تیارو را وویستلی او رڼا ته مو راوستلی، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړی د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی .

خلکو به سترګې برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله ، که په دې آوازونو کې د الله تعلی ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غر واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور ووینی نو خلکو سرونه ټیټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غر او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه درویش یې لیدلی دی .

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوی کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازې له ښه کسانو سره ویني، غوره هغه وي چې جنګ جګړې نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي؛ دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړې نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کیږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګڼه، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړیږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې ړې یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنی او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېړ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېري لګیدلي وی، دغه د خرماو ډېري د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پرې څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راڅرګند ېدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږئ، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګورئ د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځیروونکي له ښي لوري نه کیڼ لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو برروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوخې پیغلی راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راته دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلا یې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېریدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبرې هم کړي نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپې ورځې تیروي.

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې زېر زمینې ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حيرانوونکي خوب يې چې ليدلي وي، چې وېروونکي او ښکلي دواړه وي، هغوي به يو ځل بيا دننه تللو ته لېواله وو، خو بيا به يې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به يې همالته کنډرو ته نږدې تېروله هلته به ورسره ځنې کسان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به يې ورته ويل، يو راز دا و، چې دننه د چا غږ اورېدل کېږي، هغه د خدای له لوري دا پيغام راوړی دی، چې حضرت عيسی عليه السلام دنيا ته راځي او خليفه العاضد هم بيا دنيا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمي خلافت خليفه و، چې ګدۍ يې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه معزول کړی او مصر يې د بغداد د عباسي خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسي مړ شوی و، دا دوه دوه نيم کاله پخواني پېښه وه، فاطميانو له صليبيانو او حشيشيانو (چرسيانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتيجه کې يو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدين ايوبي سلطنت ړنګول او يو ځل بيا په مصر کې د فاطميانو خلافت قايمول وو، د دغی توطئی د بريالیتوب له پاره يې سوډانيان تيار کړي وو، چې پر مصر يرغل وکړی.

د کنډرو د مرېدانو په شمېر او د هغوی د عقايدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زياتوالی راته، او د مصر د سويل لوېديزو سيمو خلک قايل شوي وو، چې حضرت عيسی عليه السلام خليفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدين ايوبي په پوځ کې له شاملېدلو نه توبه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدين ايوبي يې يو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختيا له پاره يې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې يې شاملول، چې که هغوی شهيدان شولو نو سيده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځينو خو يې د خوړونو او کمرونو په سيمه کې ډېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.

د چرسیانو د دلې هغه ټپي ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړ،خو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا ځرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کیږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماته مې خور راوغواړئ، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزورې د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلې خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د ټپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولي، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کیږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لورې ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګی چالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړي، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسې جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنګي د رالیږلي کومکی پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلی پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپي قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علی بن سفیان اجازه ضروري وه، علی بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زارۍ وکړي، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړئ چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علی بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته ورروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علی بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علی بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علی بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښې یې ورته مچي کړي او په ژړا او زاری یې علی بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت لـه پـار پریـږدي، علـی بـن سـفیان د یـوې دغسـې احساساتی غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلی جامې تالاشي کړای شوې، هغې ته یې د پاتې کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور یوازې پاتې شول، نو خور یې لـه ورور نـه وه پوښتـل چې څـه یې کړي دي، ورور یې چې څه کړي وه هغه یې ورتـه وویـل خور یې پوښتنـه وکړه چې څه رویه به ورسره کیږي ؟ ورور یې ځواب ورکړ، د مصر پر امیر د قاتلانه حملې ګناه خو بخښلې کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژنی به می نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمینۍ کې بندي کړي.

خور یې پوښتنه وکړه. زه به بیا تا تړول عمر ونه لیدلی شم.

ورور یې په ژړغوني غږ وویل: شاز جانی! بیا به نه زه مرم او نه به ژوندی یم، هغه ځای د ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پاره بندي کوي.

خور یـې چې نـوم یـې شـار جـاو د ماشـومانو غونـدی پـه کوکـو شوه، هغـې وویـل، ماتـه هغـه وخـت هـم منعـه کړی وې، چـې د دغـو خلکـو پـه خبـرو مـه غولېږه، خـو تـا بـه ویـل چـې د صـلاح الـدین ایـوبي وژل روا دي، تـه لالـچ اخیستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که ته نه یې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به یې د پښېمانتیا خبرې کولې او ویـل به یې چې زه د هغو وګړیو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وویـل چې سلطان صلاح الـدین ایـوبي انسـان نـه دی، دالله رالېږلې ملایکـه ده، مونږ څلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه پـه یـوازې ځـان زما درې ملګري ووژل او زه یې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نـه وایـي چـې د صـلاح الـدین ایـوبي ایمان دومره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی یې وژلی نه شي.

خور یې وویل: تاسې څلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول يې وويل: هغه د الله جل جلاله د خليفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خليفه د الله جل جلاله لېږل شوی خليفه و؟

خور يې وويل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور يې او زما نه د تل له پاره جدا کيږې، آيا ستاد ژغورنې ليار به په کوم شکل پيدا کېدای شي؟

ورور يې ځواب ورکړ: ښايي پيدا شي، ما په دې شرط هغوی ته ټول رازونه ويلي دي چې زما گناه به بخښي خو زما گناه دومره درنده ده چې شايد ونه بخښل شي.

دا مهال بايد زخمي ويده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د ټپ د بيا تازه کېدلو وېره يې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور يې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څړيکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته يې وويل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وگورې نو ورته ووايه چې طبيب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شارجا په منډه بهر ولاړه، بهر پيره دار ولاړ و، هغه ته يې د ورور حالت ووايه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښووده، چې د ټپي د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شپه وي او که ورځ په هر حال کې بايد د ټپي د ژوندي ساتلو هڅه وکړای شي، هغه شاهي جراح و.

شارجا په منډه ولاړه، د جراح کور نږدې و، شارجا طبيب ته د ورور حالت ووايه، هغه په منډه راغی او زخمي يې وليده، د هغه د نس پټی په وينو سره واچول، او ډېر وخت وروسته يې بيا پټی وتړله، وينه يې بنده شوه هغه زخمي ته دوايي ورکړه، چې له امله يې هغه ته خوب ورغی ويده شو، شارجا دغه زلمي طبيب ته په حيرانتيا او مينه کتل، د هغې دا هيله نه وه، چې په دې تيره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د ليدلو له پاره راځي، خو طبيب په منډه راغی او په دومره دقت سر يې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا يې اريانه کړه د زخمي سترگې چې ورغلې، نو جراح سترگې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره يې وويل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدايه! د دې بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتيا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو يې ونيو او ښکل يې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وويل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آيا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکليف کې ليدلی نه شې، يا يې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووايي؟

جراح وويل: ماته دا هيڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سره کوم راز شته او که دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بيخي روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هيڅ فرق نه لري.

شارجا وويل: تاسې ته به هيڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته يې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره يې خبرې پيل کړې هغه ته يې وويل چې مور او پلار يې په وړوکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال يې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خيال يې له کوټې نه حويلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونيو وې ويل. که تاسې ولاړ شي زه ويرېږم، جراح هغې ته وويل چې له ځان سره يې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې يوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر يو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وڅښلې او داسې خواره یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علي بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمې خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا وویل: زه خو دی ملایکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندې شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده.

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ویده شوی او شارجا ویښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته وویل چې ورور یې د درملو خوړولو امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښایي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلی، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده په مخکې ځرګند شي، خو داسې ونه شول، هغه له شارجا سره د همدرد او دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه، هغې هیله لرله چې نن شپه به دغه سړی د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکی حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوئ؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هیڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په څرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یوه ځوانه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او ورور یئ، همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یوازې پاتې شوم، ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې څرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وېرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تا په کوم بل ګومان اخته کول نه غواړم ... د شپې چې کله زخمي ویده شو نو شارجا له هغه ځایه د جراح کور ته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول یې نه کړی شوه، ترناوخته پورې له جراح سره وه، د هغې په ذهن کې څو غوټې پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا الله د رالېږل شوی وې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالېږل شوي يوازې نبيان او پيغمبران دي چې دا لړۍ په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته رسېدلې ده .

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالېږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړي .

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا خبرې کړې وې، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شي .

جراح هغې ته وویل : وبه شي ! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددې مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه ورکول کیږي ، هغه ته سزا نه ورکول کیږي او هغه ته هم په کار ده چې له ګناهونو توبه وکاږي ، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شي .

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم ، د دې په بدله کې زما د ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوری .

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل : اجر له الله جل جلاله نه غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت راځي . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسي له هغه نه بې لارې نه کړي .

نجلی د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبری داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رویې پیدا کړی و. د جراح په باب له هغې سره ځنې نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .

نیمايي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې يې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به يې پیرداو ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لوري کلک ونیول د دواړو خولې په ټوټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکي څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه يې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوی وه، هغه يې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه ټوټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دی پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زمونږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شیبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علی بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسېږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تېپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تېپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسې تللی وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ نه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه ښامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علی بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه یې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېری ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له خوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیرې هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمي پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، خېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمي په تښتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علی بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلی وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلي او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندې په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علی بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علی بن سفیان په څېر هوښیار سړي تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علی بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلۍ جراح هم د خپل حسن او ځوانۍ په جالۍ کې ګېر کړی و، علی څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې نښې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ ځمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، يوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر کلي (له کومه ځايه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وکړای شي، خو هغه کلی ډېر لرې و.

څوکيدار بېرته راغی وې ويل جراح په کور کې نشته، علي بن سفيان د هغه کورته ورغی، ملازم يې وويل چې جراح د شپې ناوخته له يوې نجلۍ سره وتلی وو بيا بېرته رانغی، د نجلۍ په باب د جراح نوکر وويل چې تردې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفيان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تښتولو کې شريک دی، او دا د نجلۍ د ښکلا کمال دی، علي بن سفيان د خپلې ادارې مامورين راوه غوښتل او هغوی ته يې د زخمي د تښتولو په باب وويل، هغوی ټول يوې او بلې خواته خپاره شول، په يو ځای کې يې د ډېرو آسونو د سومانو نښې وليدې، د شاو خوا اوسيدونکيو درې څلورو کسانو وويل چې د شپې يې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورين د آسونو د سومانو په تعقيب پسې له ښاره ووتل، خو مخکې تلل بيکاره وو، د شپې د ځغاستونکيو آسونو د سومانو په تعقيب پسې د ورځې تلل بېکاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونکي دې لوري ته تللي دي، د علي بن سفيان له پاره يوازې دا کار پاتې و، چې د مصر سر پرست امير تقي الدين ته اطلاع ورکړي، چې د چرسيانو د ډلې زخمي د هغه ملګريو تښتولی دی، له هغه سره دا فکر هم پيدا شو، چې زخمي چې کومې د راز خبرې کړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت ميندلو له پاره دا کار کړی و. هغه سلطان صلاح الدين ايوبياو علي بن سفيان هم غولولي وو.

نيمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفيان تقي الدين ته د خبر ورکولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته کېدلو توان يې هم نه لاره له قاهرې نه لرې يوه ويجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر يوه آس د بې روحه څيز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا يوې خواته خو تنه او سر يې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، تو له شپه یې هغه په همدې حالت کې وړی و، د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټیو تړونکی سړی ونه لیدی شو، ځکه چې سر یې خوړند و، له پټۍ تړلو وروسته یې پښې پرانستل شوې، او هغه یې پر آس کښېناوه، لاسونه یې تړلي وو، شاته یې یو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بیا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې یو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره یې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بیا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه خیژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کیڼ لوري ته ګرځی راګرځی او بیا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سیمه لوړه ژوره ده.

ډېر وخت وروسته چې که ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بیا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته یې کړی... سیوری ته یې یوسی، بې هوشه شوی دی، اوه خدایا! له ده نه خو وینې بهیږي؟ دا یې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانیزی، چې پټی پری بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسیانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو تو له شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستی له امله یې د ګېډی زخم خلاص شوی و، او له زخم نه یې هم وینه روانه وه هغه د رد زغامه خو وینه یې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وینه ترې نوره هم زیاته وبهیده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت، هغه یې پورته او د یوه کمره سیوري ته یې وه رساوه، په خوله کې یې ورته اوبه واچولې، خو اوبه یې له ستوني تېرى نه شوي، جامې یې په وینو لمدی شوی وی.

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وویل شول، چې اخوا دیخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه یې مخکې روان کړ د کمره سیوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه ړومبی د زخمي په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمي نبض یې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د ټپي نبض یې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخې ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه یې په تورو نقابونو کې پټ وو، یوازې سترګې یې ښکارېدې، د یوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وویل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان یې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کېښناوه را مو ووست، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وینه یې ضایع شوې ده.

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چیغو چیغو یې وژړل. په نقابونو کې پټ مخیو سړیو د جراح پر سترګو پټۍ وتړله او له هغه ځایه یې یو څه لرې بوته، مړی یې پر آس واچوه او قافله بیا روانه شوه، جراح د شارجا سورې کړیکې او ژړا فریاد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وویل دا زخمي بیخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هیڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وویل: مونږ هغه د ژوندي پاتې کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتبښتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړینه زمونږ هیڅ غم نشته، مونږ خوښ یو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سینه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوئ؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پیغمبرانو په څېر ساتو، په تا به تود باد هم نه لګېږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکلیف شي، نو ته به یې مرهم پټۍ کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتښتولو دویم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلی وای، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسې به دې ټول پوځ راوېښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح وویل: زه به د داسې کوم سړي علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د هغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوې. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.

و سپاره وویل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح وویل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منې، خو زه درته وایم چې د بدی رویی نوبت به نه راځی، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووایې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټی په تیاره کې یې د خپلی راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شي.

* * *

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمي شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، څرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پرې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته وویل: سپاره سترې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې وینې وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شیبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوېښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکي د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل : څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لوری ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه .

د ځغاستې په حال کې د آسونو ځوږ تېښتوونکي راوېښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلې وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبرېنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وي چې تښتېدونکي دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو څکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وویل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهیان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وویل چې هغوی د ګزمه سپاهیانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحیح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده .

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفیان د مصر د سر پرست امیر تقی الدین سره ناست و، تقی الدین ویل زه په دې حیران نه یم چې ستاسې په خبر ازمیېل شوی حاکم دا غلطی کړې، چې یوې شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حیران یم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي یې وتښتاوه پیردار یې وواژه او بیا یې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا یو منظم پروګرام او ترتیب شوی جرم دی .

علی بن سفیان وویل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې تل له امله خفه وي او وایي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نیک عمله انسان ګاڼه، خو یوې جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمی بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسی یو ټولی عسکر لیږلي دي .

تقی الدین پوښتنه وکړه په سویل لویدیزو سیمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو یادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفیان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ویلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کیسه جوړه کړې وه خو بیا به هم استخبارات د هغې سیمې په باب معلومات راټول کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړلو هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علي بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقي الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندي خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمبدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علي بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندي مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندي هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول وویل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علي بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانې جنۍ ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندۍ وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړۍ ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړي راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علي بن سفیان سړي د شارجا کلي ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلي کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوي او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلۍ ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وې، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلې چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شي شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاري لکه چې د دماغ دې خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړي او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاري چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور واړو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر یوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه یو څه خوشحاله شوه چې ورور یې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تیاره شوه، خو جراح یې له هغوی سره بندي لیدل نه غوښتل، نو هغوی ته یې څکه وویل چې جراح پرېږدي! خو خبره یې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې یې وتړل، پر آس یې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وویل شول، چې د هغې ورور یې څه ډول راوتښتاوه، هلته یوازې دوه کسه ورغلي وو، یوه یې له پیره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل یې د شاله لوري له غاړې نه وینو او دواړو پورته کړ او دننه یې وهوور، زخمي چې هغوی ولیدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره یې پیره دار څملاوه او د هغه پر زړه یې د خنجر دوه ژور ګذارونه وکړل او هغه یې وواژه بیا یې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځایه ضروري وو څکه چې له هغې سره هم یو راز و، دوه سړي ورته په کمین کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګی او تیاره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونیول شول اود اغوا کار بریالی سرته ورسېده.

* * *

د علی بن سفیان په خبر د استخبارتو فنی ماهر کومه ازموینه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې یوه کړۍ کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او له هغوی نه یې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښیار سړی و، هغه علی بن سفیان قایل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي تکی په ټکی صحیح دي، هغه وویل چې یو خو احساساتی اړخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مرې خور په څېر و، څکه یې هغه خوښېده، او هغه یې خپل ګورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وویل، چې د هغه د دې رویې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې شکونه په ځکې کېښودل، دا د هغه جلې دویم اړخ و چې له امله یې جراح ورته زیاته پاملرنه وکړه، نجلۍ مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنيو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو ځرنګه چې نجلۍ کلیوالې او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د لرې پرتو سیمو اوسېدونکې، نو ځکه به چې د هغې په ذهن هر څه واچول شول هغه به يې صحیح ګڼل، د هغې له خبرو نه ځرګنده شوه، چې د هغوی په سیمه کې د اسلام خلاف تبلیغات او د صلاح الدین ایوبي پر خلاف تخریبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بندیز رواني دي.

علی بن سفیان لـه شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش لـه هغې نـه يې پوښتنې کولې او له ځوابونو يې بیان ترتيبيده، هغې د فرعونیانو د کنډرو په باب هماغه څه وويل، چې مخکې ویل شوي دي .

هغه هم د کنډرو د هغـه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د ځا په باب چې ويـل کېدل چې ګناهګارانو تـه نـه ښکاري، او د هغـه يـوازې آواز اورېدل کيږي. شارجا وويل چې ورور يې په پوځ کې و، او هغه په کور کې يوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځنې خلکو ويلي وو، چې هغـه دې کنډرو تـه ورشي، ځکه چې د هغه انسان پیغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علي بن سفيان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وويل چې د هغوی د کلي دری ښکلې پيغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بيا بېرته رانغلې، يو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشی او که نه؟ ورور يې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ویلای شول، خو دا پتـه وه لګېده چې د مصر په سویل لویدیزو سیمو کې کارونه روان دي، نجلۍ د جراح په باب وويل، چې کـه هغه يې کلي ته هم بيولی وای او بندی کړی يې وای، نو له هغې ځایه به يې هم د خپل سر په بيه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي تـه د تللو اراده يې هم پرېښوده، او عزم يې وکړ چې جراح به له دې ځایه آزادوي، هغه څلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ويلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له ورور سره یې هیڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره یې کار وو چې له هغه سره ؤ نو ځکه هغوی وواژه .

علي بن سفیان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب یې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړي او که جراح هغې ته ووایي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تیاره شوه چې تر کنډرو پورې به د ورتلونکیو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سیمې هر هغه سړي به په ګوته او ونیسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علي بن سفیان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقی الدین مخې ته وړاندې کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقی الدین نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړي ځل له پاره دومره درونده مسئوولیت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتیاط سره پرېکړې کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زیاتره چارواکو پر دې خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لرې او پراخه سیمه زیاتره وګړي بې لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عملیات نه کیږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګندیدله چې هلته یوه نوې عقیده را منځته شوې چې هغو خلکو منلې هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي یرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغې سیمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمې لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوي .

تقی الدین وویل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو ویرېږئ او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مینه نشته چې دوی د یوه رښتوني دین سپکاوی کیږي، زه د مصر امیر او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton. Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږئ چې هغه په فلسطین کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړئ چې مونږ ټول دری څلور زره بې لاری شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختې او کوټلې حملې قایل یم.

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما ! بې ادبي دي معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د تورې په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملي تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په ټوکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا تورې ولې تړلې دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: کـه د الله جل جلالـه او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو تورې را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تني جدا کوي، چې د اسلام د مبارکی کلمې لا الـه الا الله محمد رسول الله لـه منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایې صلیبیان کـه دا تـور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه لـه هغوی نـه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې لـه پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتـدار حـرص او هـوس پـه وسیله د مسلمانانو تـورې زنـګ وهلی، هغـوی پـر مونـږ بانـدې د جـنګ خوښونې او ظلم او تیـري تورونـه لګـوي، زمونـږ د جنګیـالیتوب روایـات ختمول غواړي، ځکه چې هغـوی د جګړې لویـه زمونـږ نـه ورای نـه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړی ناکامې شوې دي، اوس زمونږ پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتینی دین جرړی غوځوي، او تاسې وایي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.

دوستانو! په غور سره واوری چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستی په پلمه توري اخیستل غواړی د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړی د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړی نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړی، آیا له تاسې نه کوم یوه ته ځرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېګار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېری ترهې، بې پتی او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټي او ښځی تښتوي، او تاسې وایي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو توري د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې توري هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخی ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله و کړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښی له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د څتمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وایي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جرړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوټکی تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې وررور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوي او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما وررور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو څانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګېر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګوری چې د هغه څای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان ورونه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی.

په غونده کې د هېڅا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن ماښام د سیمې په لور وه لیږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سيمې دومره لرې اوسي، چې کـه اړتيا پېښـه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نـه کوم دوه سوه کسـه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، يو چريکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زياته برخه به يې مقابله کوي او کـلا بندي بـه نوره هم راتنګوي، په دې عملياتو کې دې پوځ ته په کلکه ووېل شي، چې لـه بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمـان د لېږد ، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولي شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدين ايوبي د مصر.لـه حالاتو نـاخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په يوه پراخه بيديا کې چېري چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګتان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سيوري هم زيات وو، د صـليبيانو د نـوي جنګـي پـلان سـره د خپـل پـوځ صـفونه ترتيبـول ، د استخباراتو مامورينو هغه ته ويلي وو، چې صليبيان به لـه دوه چنـده ځواک سره چې زياتره سپاهيان به يې زغرې لرونکي وي، لـه کلا نـه پهر راو وځي او حمله بـه کـوي، دغـه پوځ بـه د سلطان صلاح الدين ايـوبي مجاهدين په مخـامخ جګړه کې مصروفوي او نـور بـه يـې د شـا لـه لـوري يرغـل راوړي، سلطان صلاح الدين ايوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه ړومبی يې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سيوري وو، هغـه يې ونيـول، د دغو ځايونو د دفاع له پاره يې د غشو کمانونو لرونکي غشـي ويشـتونکي ولېـږل، د هغـوی غشـي تـر لـرې ځايـه رسـېدل، هلتـه يـې منجنيقـو[۱] نـه هـم ولګولو چې د اور ګولۍ يې ويشتلې، دا کـار يې څکـه کړی و، چې دښـمن

[۱] - منجنيـق يـوه لرګينـه د سـتګاه وه چـې د ميچينـو غـزی پـه شـان د اور پنډړسکې پر ويشتلې کېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرې راونه رسېږي، لوړې څوکې او غونډۍ يې هم نيولې وې، سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو عسکرې ټولیو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړئ.

سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ داسې ترتيب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه يې کومه ده.

سلطان صلاح الدين ايوبي د خپل پوځ يوه غټه برخه محفوظه وساتله، يوه برخه يې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتيا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چريکي ګروپونه وو، او تر دوی زيات خطر ناک يې استخباراتي نظام و، چې هغه ته يې د صليبيانو د هر حرکت خبر ورکاوه. سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا نيولې وه د صليبيانو په پلان کې دا هم وو، که حالات يې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوی او نيسي. هغوی هيله لرله چې د هغوی دومره زياتې لښکرې به د سلطان صلاح الدين ايوبي لږ شمېر پوځ په بيديا کې له منځه يوسي. يا به يې دومره کمزوری کړي چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صليبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صليبيانو له پاره موقع ورکړه چې صليبيان د دغه ځای په تش ليدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لوری ته يې د پېرې څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځايه يې سيمه خالي پرېښوده.

صليبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدين ايوبي له صليبيانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صليبيانو په سملاسي توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدين ايوبي يې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخيرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هيلی ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رېږې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شویک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبې دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاریدې. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکې آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل.

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رېړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اختـه وو هغـوی تـه پتـه ونـه وه چې سلطان صلاح الـدین ایـوبي یې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشی وه اورول، وښـو فـوراً اور واخیست، په لږه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بـل خـو ځغاسـتل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسـی شکولی شوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیـات شمېر آسونه او اوښـان ونیول او بېرته ولاړل.

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلتـه ورغلل، هیڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغـوی د یـوې میاشـتې ذخیره لـه منځـه تللې وه، هغـوی پـوه شـول چې د شـویک لاره چې پرېښـوودل شـوې وه دا هـم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرتـه وویـل چې لـه کرک نـه تر شـویکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو لـه دې املـه یې د شویک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

Scanned by CamScanner

(c) ket... .com: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوي چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوي و، نو هغوی پر ټولو جنګي پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیچېرې هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکي او شپېنو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او ترې غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شکې هم ستاسې مرسته کوي .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنی ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویروونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، ټوله سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼې ګونې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو تېل پیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګونه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز ښکاره شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وی، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلي شول.

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډری یې خالی کړی.

دغه انقلاب علي بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لرې لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړی او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتي او تر خپلې قوماندې لاندې کړی وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) keta...m: The Digital Library

تقي الدين سره راغلي وو، د هغه ځای چاپېر کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د څغاستې پر حال آسونو نه غښي ويشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهيانو کې د صلاح الدين ايوبي په لاسو روزل شوي چريکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حيرانوونکې چټکتيا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېريدنې د هغوی شغل وه، دا چيريکي سر تيرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځايه شارجا ورو‌ستل، علی بن سفيان ورسره ملګری و، ګرندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکيو ته يې درې خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تياره وه، خلک به له دغو تيارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر يوازې يو مشال بل و، چې معمولي رڼا يې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه يې په څادرونو کې پټ وو له زيارت کوونکيو سره تر دروازې ولاړل، له ګنې ګوڼې جلا او د خرماو ويشونکيو تر شا ودرېدل، هغوی ته يې وويل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ويشونکي هغه مهال حيران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چريکان وو، هغوی د يو يو سړي شاته ځان ورساوه او شاته يې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وويل: که ژوندي پاتې کېدل غواړی، له دې ځايه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې ياست، د خرماو او اوبو ويشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چريکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هيچا هم ونه ليدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتل، هلته څو کسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونيول او په ډيکو ډيکو يې تر لرې ځايه ورسول، هلته څو کسه رسيو وتړل شول، شپږ کسه چريکان د خرماو او اوبو پرته له شکيزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکيو خلکو ته ويل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړې کلیوال همداسې دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چریکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حیران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کیږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چریکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تیارو لارو او د غلامانو څارن ځایونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځینو سره خنجرونه او له ځینو سره خنجر ډوله وړې چړې وې او له ځینو سره وړې لیندۍ او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چریکان ننوتل، هغوی له لارښوونې سره سم ځانونه تیاره ځایونو ته ورسول، د تقی الدین دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندې کړې، له هغوی سره پیاده ټولی هم و، چې سپاهیانو یې له دننه راوتونکي خلک یوه لوري ته راټولول پیل کړل، چریکان چې له مشال وړونکیو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم څیز نس ته چې ورننویستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر یو جادو واړول، چې په لیدلو یې چریکان حیران پاتې شول، دا یوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وې، په هغو کې ځنې داسې وو، چې مخونه یې د څیرووونکیو حیواناتو په څېر وو، ځینې خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په لیدلو یې سړي وېرېده، هغه د پیریانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې یې اغوستې په خندا خندا یوې او بلې خواته ګرځېدې، یوه لوري ته د یوه دیوال تر څنګ یو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کیڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته سترګې برېښووونکې روښنایي بلېده او مړه کېده .

Scanned by CamScanner

(c) k... com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپېری، نو چریکان به تول له هغې ځایه راتښتېدلی وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلی او ځلمي وو، هغه هم ویروونکی ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکی غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکی وو، په دې دوران کې ښایي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو تول راونیول او د تولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه تول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشی کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلې، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړی! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسی نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلی مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځی سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیڅا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې تولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېرې چې د برېښنا په څېر ځلېدونکی رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختې به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې څو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به يې د اوسپنيزو څادرونو په ښورولو پيدا کول، په پردو باندې يې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ويلای نه شول چې دا ګونډې توټه ده، هغو به د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکی انسان له پاره دا کومه معمی نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړی ترتيب جادو وه ، چې خلک يې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بيا پر خپل عقل او حواسو هيڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه څښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه يې څيز ګډون شوی و، چې په سملاسی توګه يې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د ليدونکيو په ذهنونو هر ډول تصور کېښنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه يې په سلوکې سل صحيح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بيا راتلو هيله به يې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقيدی تاثيرنه دی، بلکې د هغه نشې اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کيده .

د خرماو په ډېريو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نيولو او تالاشی لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهيانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لوري ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زياته برخه او نور سرحدي ټولې د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لوري کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سيمه روښانه کړه، نو هلته د کليوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځينی خلک يوی بلې خواته ويده وو. آس سپرو کلا بند کړي وو.

* * *

لږه شېبه وروسته ټول وګړي يو ځای ته راټول او کېښنول شول، د هغوی شمېر به دری څلور زرو تر منځ وه له يوه لوري يوه ډله خلک راغلل، چې پوځيانو رامخکې کړی وو، په دې ډله کې د څېروونکيو حيواناتو او د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کندړو کې دننه ښوډل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې چهرې چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزاویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعني پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنکیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د څناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي څناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعی څیرې لرې کړې.

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نړدې تېرېږي او وه یې پېژني، خلک دې تـه حیران وو، چې دا خو آسماني مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسیدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهوداني وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالۍ شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالی شوی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي.

خلکو ته وویل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقي الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې وویل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښایي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت ورښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقي الدین خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسته کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقي الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقي الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو ديني او عسکري روزنه يې پيل کړه، د فرعونيانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ويجاړې کړی .
تقی الدين چې قاهرې ته ولاړ، ړومبی کار يې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم يې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار يې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندې منصبدارانو ته يې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تياری پيل کړي، هغه د کنډرو په عملياتو کې ليدلي وو، چې ګاونډي سوډانيانو دومره پراخه سيمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغيز به له شديدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسيږي، هغه ته دا هم څرګنده شوې وه، چې سوډانيان د صليبيانو د لاس اله ګرځيدلي دي، او د حملې کولو په تياريو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتيجه کې که د سوډان کومه سيمه ونيول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تياری، کړې وډې لکي، او د هغوی پلانونه د يوی اوږدې مودې له پاره له منځه ولاړ شي، له تقی الدين سره د صلاح الدين ايوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امير تقی الدين د صليبيانو ذ فکري يرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملياتو په وسيله ونيوله، او هغه پته او له رازونو ډکه اډه يې له منځه يوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه ډاډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغه صليبي ورانکاري د سوډانيانو په ملاتړ کېدلو او سوډانيانو ته د صليبيانو ملاتړ په برخه وو تقی الدين د سودانيانو د پر ځای کنبنولو له پاره پر سوډان د حملې تياری چټکی کړې، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورين لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکيو هڅو په نتيجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدين ايوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقی الدين دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات يو ډول وو، خو د دواړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتيا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملياتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدين ايوبي به ډېر احتياط کاوه، او تقي الدين به په بې صبرۍ کې د احتياط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وويل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدين ايوبي نه مشوره اخيستل ضروري دي، نو تقي الدين د خپلو مشاورينو دغه مشوره رد کړه وې ويل: آيا تاسې خپل محترم امير ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشئ کولای او هيڅ هم کولای نه شئ؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امير له مصر نه څومره لرې په يوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پايله به يې دا وي چې سوډانيان به پر مونږ لومړی يرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

يوه مرستيال قوماندان وويل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتيا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدين ايوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدين زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقي الدين ونه منله، وې ويل: تاسې په مصر کې يو يو خاين او ورانکاری نيسئ او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځايه چې خيانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتيا نه لرم.

تقي الدين ځنې داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله يې ناکامولای شوه، يو دا چې د صليبيانو او سوډانيانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه يې کوله، د تقي الدين يو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بله دا چې سلطان صلاح الدين ايوبي چې په ۱۱۶۹ ميلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) .com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزيه کړی و، د هغوی زياتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدين ايوبي له جنګې چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صليبيانو هغوی ته ډېره ښه وسله او لـه اړتيـا ډېر اوچت نظامی شيان ورکړي وو، دا کورني نيالګی وو، تقی الدين دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سيمه کې وړاندې تلل غواړي، هغه يوه پراخه بيدياده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه يرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځی خوری ورتـه لـه خطری پرتـه رسول ګران دي، د مصر دننيو حالاتو د کنترول او د ورانکاری د مخنيوی لـه پاره هم پوځ تـه اړتيـا وه، خو تقی الدين دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نيت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامی تياري پيل کړ او سلطان صلاح الدين ايوبي ته يې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه .

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدين ايوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدين ايوبي مقابلـه لـه يوه چټـک او تېز توپان سره ده او صليبيانو د فيصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحيح و، هغه مهال سلطان صلاح الدين ايوبي له کرک کلا نه اته نهه ميله لرې په يوه غريزه سيمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغـه مهـاليز تـم کېـدل وو، هغـه د مرکـزي قومانـدې مرکـز د حرکت په حال کې ساتـه، پر کوم ځای به يې چې يرغل او يا شبخون کاوه لـه هغې سره بـه نږدی اوسېده، او حملـه کوونکی کنډک قوماندان تـه بـه يـې ويل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت بـه پـه کـوم ځـای کـې وي، د هغـه چريکـی قومانـدانانو د صـليبيانو خـوری (رسـد) لـه منځـه وړی و، د ګوريلايانو کوچنی کوچنی ګروپونـه د هغـو صليبي پوځونو لـه پاره ناڅاپي مصيبت ګرځيدلي وو، چې په بيديا کې خپاره وو، د صليبيانو تاوان خو بې حده زيات و، خو د ګوريلايي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زيات وو، چې فدايان به ولاړل، درې څلور بـه يـې ژونـدي راتلـل، داسـې راپـورو نـه هـم

Scanned by CamScanner

(c) kitabosh.com: The Digital Library

راتلل چې صليبيانو داسې لارې چارې غوره کړي چې د چريکي ګروپونو شپنۍ حملې برياليتوب ته نه پريږدي، له دې امله چريکان مجبور وو چې ځانونه قربانۍ ته تيار کړي، سلطان صلاح الدين ايوبي د خپلو چالو او پوځونو د خپراوي پروګرام په تغيير کولو فکر کاوه.
سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مرستيال قوماندانانو ته وويل: داسې ښکاري چې صليبيان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی برياليتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زياتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم.
يوه مرستيال قوماندان وويل: زه د ګوريلايي د ګروپونو د سپاهيانو د شمېر زياتولو مشوره درکوم، يوه بل مرستيال يې وويل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ بايد يوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ايماني جذبه زياته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي.
سلطان صلاح الدين ايوبي موسکی شو وې ويل: هغوی چې کومې او سپنيزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډېره ګټه رسوي تاسې نه ګورئ چې صليبيان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له يوه ځايه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکي سپاهيان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنيزه سينه پوښ ويستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتيا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې يې راتويوي هغوی به ړنديږي، تاسې د سپاهيانو کمی د متحرک جنګي تاکتيک او ولولو په وسيله پوره کړئ.
په همدې وخت کې د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو د مشر علي بن سفيان يو مرستيال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدين ايوبي سترګې وځلېدې، هغه دواړه يې کښېنول او پوښتنه يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړي دي ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګيو جوړ صليبونه راوه ويستل، چې په غاړو کې يې اچولي وو، دا دواړه صليبيان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه يې صليبيان ثرګندولو لپاره صليبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صليبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه يوه يې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورين وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه يا دونه شوې وه چې کرک د فلسطين يو کلا ډوله ښار و، چې د صليبيانو په واک کې و، صليبيانو د شوبک په نامه يوه کلا د سلطان صلاح الدين ايوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هيڅ قيمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې يې يو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګيږي، کله چې له شوبک نه عيسوي او يهودی اوسيدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدين ايوبيخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکيو مخه ونيسی، هغوی بېرته راولي. او ښه رويه ورسره وکړي، خو سلطان صلاح الدين ايوبي يو پټ امر دا هم کړی و، چې زياتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدی، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو مامورين هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کيدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورين د يهودي او عيسوی پناه اخيستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی يې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه يې جوړ کړل، له هغو ځايونو به يې خبرونه سلطان صلاح الدين ايوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدين ايوبيبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدين ايوبي په سملاسی توګه خپلې خيمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان يې وه ويستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab[illegible].com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپورونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو څل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له دېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوي، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګانې او خندا ګانې کوي .

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامی احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وی، او دا آوازې هم خوری شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتیدلی او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسی، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصری پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبی سندرې وایې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) Kitabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجونې کوي دغه نجونې مسلمانې نجونې له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پورې تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وايي، چې د مسلمانانو پوځ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیايي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپوروونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سر کې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چارواکو د کرک د مسلمانانو د بد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېرېدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتي دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خبرې کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کېږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کېږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوي حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنې سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کېږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کېږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې درواغجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خپر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د مینې او محبت وسله کارول پیل کړي وو، او له دې سره یې د مسلمانو ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، تر دې دواړو زیاتې خطرناکې هغه آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلي وي؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غوارم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدی، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه خارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښته وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د ذاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدين ايوبي مکمل باور و خو بيا يې هم خپل يقين راوستل ضروري ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وویل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلې ليدلی نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صليبيانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم.

زاهدان وويل: تاسې پوهېږئ چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره موظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحيح خبرو نه واوروي، او هغوی ته به ستاسې پيغام ورسوي.

د استخباراتو يوه مامور وويل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملي احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو ميرمنو ته ووايو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تيارې دی.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: که ښځې د کور او کوچنيانو صحيح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختيا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دی کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بيا يې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږې؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېريال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځيرک کسان ووو سلطان صلاح الدين ايوبي هغوی ته لارښوونې پيل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسيدونکيو پر خلاف د مينې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صليبيانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سويک له ماتې وروسته پر صليبي واکمنو ټينګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار یې کړي او یا یې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړي، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملي وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسي یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې یوړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کیږي، د دغې سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهني عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لټول شي له دې امله په دغه پالیسي عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، خو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ښوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي او لمنې يې له اشرفيو ډکې کړې، بيا به هغوی د پادشاهۍ په نشه کې ساسې اشارو ته ګډېږي، شراب به هم څښي او خپلې لوڼې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آينده تياره کول غواړئ، نو دغه نسخه وه ازمييی، ما ستاسې ته د مخه هم ويلي او بيا هم وايم، چې يهوديانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډوډۍ له پاره خپلې لوڼې وړاندې کړي تاسې پوهېږئ چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان يهودان دي، د اسلام د جرړو ويستلو له پاره يهودان د خپلو لوڼو پت او د خپلې شتمنۍ اخري پيسو ټکوور کولو ته هم تيار دي.

په يهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سيمې اوسيدونکی وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوايف يو بل ته ورته وو، کومې يهودي نجلۍ به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه يهودانو پوره ګټه اخيسته او په اسلامي ټولنه کې غير اسلامي زهر داخلېدل پيل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدين ايوبي دوه تنو خبر راوړوونکيو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته يې ويلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحيح خبرونه ورسوي.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې يولېونې او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ يو ګز اوږد صليب نيولی و، چې هغه به يې پورته کړ او په چغو چغو به يې ويل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسيدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لوڼې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پيل کړي دي، يسوع مسيح خدای ويلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کيږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړئ نو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راټول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړئ ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو أو شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونی معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولی لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلی وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشی ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې له تللو منع کول، يوازې يو مسلمان و چې د دغه ليوني پسې به روان و، هغه به د ليوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا يو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عيسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، يوه يې ورته وويل عثمانه! ته هم د صليب سيوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عيسويانو ته پته نه وه چې له عثمان سره يو خنجر دی او هغه د دغه ليوني د وژلو له پاره په هغه پسې روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار يې ژوندي وو او يوه يې وره خور يې هم وه، چې نوم يې النور صارم و، د دغې نجلۍ عمر به شل دوه ويشت کاله و، عثمان ترې درې څلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه يې ځان قربانوه، د صليبي حکومت په نظر کې اشتبا يې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صليبي حکومت پر خلاف د خفيه عملياتو له پاره تيارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نيول شوی نه و، هغه چې کله د دغه ليوني غږ واورېده بهر راو ووت، ليوني يو غټ صليب پورته نيولی او د مسلمانانو پر خلاف يې چې څه په خوله ورځي هغه وايي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صليب وه ليده او د لېوني خبرې يې واورېدې، نو له غوسې نه ورته پخپله ليونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر يې را واخيست او په کميس کې دننه يې د نامه لاندې ځوړند کړ او د ليوني پسې روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک يې ونه نيولای شي، هغه د صليبيانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسې لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه يې اورېدل، کله چې دوه عيسوي ځوانانو پېغور وکړ او يو يې ورته وويل عثمانه! ته هم د صليب تر سيوري لاندې راشه، نو د هغه سترګې لاپسې خوني شوې او په زړه کې يې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د ليوني پر شاو خوا د ماشومانو يوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د ليوني آواز تېېده او په هغه پسې د تلونکيو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، یو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کېښناست او صلیب یې پورته کړ وې ویل اوس دا کلیسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتیا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صلیب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف ناري وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره یې ورته وویل له دې ځایه ژر پورته شه او له خپل صلیب سره ورک شه او که نه نو صلیبیان به دې له دې ځایه مړی پورته کوي .

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخې ته یې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنیانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو یې ورته وویل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېوني څه فکر پرته له څپلیو سره جومات ته وخوت او دروازه یې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکۍ یې خنجر راوه ویسته، چې ښکه یې په لیوني باندی ګذار ویل ودرېږه ځلمیه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان یم.
عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، لیوني څپلۍ وه ویستی د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صلیب پخپل لاس کې ونیوه په کوټه کې یې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ویل، زه مسلمان یم، زما خبرې په غور واوره ماته ووایه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان یې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه توله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، لیوني ورته وویل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدین ایوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته لیوني یې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم لیوني له عثمان صارم نه څو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې یې ورته وویل ماته ستا په څېر ځوانانو ارتیا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې تول ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره، لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کېدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هیڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمی ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړې وه، هغه بیخی له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم.پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشی.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندی په حال کې کړی و، د پوځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندہ زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وويل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بيرغ پورته کوونکی جوړېدل غواړې نو دا بيرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن ديوالونه مات او ځان ترې اوباسه بيا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې مياشتې کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نيولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدين ايوبي ويلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووايه چې پرتاسې دښمن د مينې په وسله حمله کړې ده، تل ياد ساتی، چې هيڅ يو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صليبيان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د وروروليو او مينې د ويستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ويرونکی ده هغه ذهني عياشي، لتهی او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابيو د پيداکولو له پاره عيسويان او يهودان سره يو شوي دي، يهودان د خپلو لوڼو په وسيله په تاسې کې حيواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وايم چې دغه حيواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځی، زه دا ويل غواړم چې ستاسې دغه بد عملی به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زيات تريخ کړي، تاسې چې څه ته د جنت خوندونه وايی هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صليبيانو غلامان شي، چې ستاسې د خويندو او لوڼو بې پتي به کوي، ستاسی د قرآن پاڼی به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبيلو بدل کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ویلي دی چې که د یو باو قاره قوم په حیث ژوندي پاتی کېدل غواړی! نو خپل روایات مه هیروی، صلیبیان له یوی خوا په تاسې باندې ظلم او تیری کوي او له بلې خوا د آسونوبکی او د پیسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عیاشیو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ایمان او عمل دی، دا د صلیبیانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حیا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونه وینی، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نیک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفین د ظلم او جبر په وسیله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پیسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه دارېږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آینده او راتلونکی یاست، مونږ د اسلامي امت ماضي یو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظریاتو او ګټوله تیارو یې د کول غواړي. تر څو د اسلام اینده تیاره شي، خپل اهمیت وه پېژنی، دښمن یوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې ویرېږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکی ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دین په راتلونکې باندی دی، تاسې به لیدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عیاشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پیغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته یې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدین ایوبي په ځانګړې توګه ویلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځایه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتیاط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وويل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به يې په يو شکل نه يو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړيکې به قايموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتيا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې يې پټې کيږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړي، د يهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پيدا کيږي، پخپل سر کومه جنګي چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بيا يو مشر وټاکي، مشر بايد د خپلو ملګريو هر يو کار وڅاري، او هيڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پريوتوو، د جومات امام راغی، د هغه په ليدو لېونی سړی صليب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر يې بيا هماغه اعلانونه پيل کړل، ... مسلمانانو! د صليب تر سيوري لاندې راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ويل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کېښنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آيا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وينه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځايه ژوندی پرې ايښی نه و.

يهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدين ايوبي پيغام يې راوړی دی، ... هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام واوراوه او وې ويل زه به په دې پيغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د يوه امير اړتيا ده، آيا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صليبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امير مرۍ پرې کوي.

امام خواب ورکړ آيا زه په جومات کې دا ويلای شم چې زه له خپل قوم نه ببل يم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ يم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځورتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کښېنوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې ځانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملي غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي ، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشي ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

وروره ! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه وویل او دا یې هم ورته وویل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ویل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووایه چې مېړونه یې غداران دي هغې ته یې دا هم وویل چې د عیسوي او یهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مینه یوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آیا زه دوی له دلته راتللو منع کړم؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي؟

عثمان صارم ورته وویل: زه به هغې ته نن ووایم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهینه او هوښیاره نجلۍ ده.

ديني الګزيندر یوه ځوانه عیسوي نجلۍ وه، کور یې له عثمان صارم نه لرې لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې یو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره یې هم ژورې اړیکې پیدا کړې وې، چې عثمان به یې ولیده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورنږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عیسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هیڅکله ديني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به یې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتیا پېښه شوه چې ديني الګزيندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه دیي ته ووایي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځي؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته یې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته یې وویل چې ديني الګزيندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وایه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتیا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه لیوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوینه یې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، ټولو په لټاوه او ورپسې ګرځېدل به ، خو هغه هیچېرې نه لیدل کېده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا یې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وړولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه لیوني نه د کار اخیستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صلیبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هیله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هیچا یې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام ورساوه او هغوي یې په یوه پټه جبهه کې تنظیم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاریګر پیدا کړل چې برچې، غشي او لیندې به یې جوړولې، دا ټول د صلیبیانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پیل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نیول کېدو په صورت کې یې سزا یوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشیانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په یو معمولي ګناه وه نیول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کیږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به یې د هغه بدن د مالوچو په څېر داندس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ایښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او لیندې پټې پټې یو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه .

هلته سلطان صلاح الدین ایوبیته د استخباراتو یو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سیمو کې مسلمانانو ته د هغه پیغام رسیدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پيغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکي يو ځيرک او زړور مخبرو، مخبر وويل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدين ايوبيپيغام يې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د يوه لېوني په شکل کې يې دغه برياليتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدين ايوبيپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وويل: د کوم قوم ځوانان چې راويښ شي، هغوی ته هيڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستيال زاهدان وويل: دغه برياليتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړې، نو زه به د نيول شويو سيمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او يو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سينو کې د ايمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به خينې د پيسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوېږي، او زياتره يې د احساساتي وينا و او جذباتي شعارونو په وسيله راپارېدلای شي، بيا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه يې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او يا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسې دی چې د وينې ګرمي انسان يو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عياشۍ ته هم تمايل پيدا کوي، او د نيکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړی، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عياشۍ او جنسي خواهشاتو جرايم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مايل نه کړو او د دښمن پر خلاف يې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروی، بلکې هغوی ته د خپلې اينده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله عليه وسلم په دې حديث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانان د ملت ډېره ارزښتناکه شمتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځېدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دی چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدې ردې ووايي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاین، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امیر د ځانګړي استعمال له پاره نه وي، د خیانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هیواد او ملت جرړې پرېکوي او د دین د دښمنانو متی قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاین دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تیار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راویښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی باید څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړی ونه کړي، هلته نور هم ذهین مخبران واستوی، او زاهدانه دا یاد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه یې د ماشومانو په څېر دي.

هر یو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړي نو د هغوی ځوانان په ذهني عیاشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لوڼې به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پړې به ویاړي، صلیبیان او یهودان د غسې سطحې ته زمونږ د ملت راتیتول غواړي لکه سلطان صلاح الدین ایوبي چې ناڅاپه څه ورياد شوي وي، هغه زاهدان ته وویل ما چاته ویلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او یا هغوی ته ووایی چې دغه ماده څه ډول جوړېږي. زاهدان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دي .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به خو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو ټکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینی واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګې صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له څو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تښتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي .

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتی ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته .

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه څو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو څو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو ټولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، داواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې یې هم ونیوې، اوښان او آسونه یې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه یې بندیان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو یې څرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صلیبي عسکر روان ووو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارو نه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسیدونکي یې د سیل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بندیان هم مسلمانان دی، په دغو بندیانو کې یو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نیول شوې نجونه د همغه خویندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندي او اوږې وینې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله یې چې سیل کوونکی ولیدل، په لوړ غږ یې وویل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سیل کولو ته راغلي یاست؟ دې نجونو ته وګورې، دا زما نه ستاسې خویندې دي دواړه مسلمانانې دی .

یوه صلیبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه یې په رسیو د شا لوري ته تړل شوي وو یو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بیا چیغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخیو یې په وهلو پیل وکړ، او خویندو یې په چغو چغو ژړل او فریادونه یې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی یوې خور یې چیغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هیڅ کولای نه شي، خو آفاق نه غلی کیده، په سیل کوونکیو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وینې ې ځښلې، خو څه یې له وسی نه کېدل، د هغوی غیرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګریو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه یې په زوره درزېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غونډې مو چې ناست و، چې د خلکو ځپلی به یې جوړولی، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، تو له ورځ به بیرون ناست و ځپلی به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق ناري او جونو فریادونه او ژړاګانی واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې ځپلی به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ذ تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا وروسته روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه ځپلی و ویستلې، د مو چې مخی ته یې کېښودي، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا ځپلی جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادی کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بی له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرته وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوايي ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسيدو او بيا وه نيول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وويل : د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شې .

عثمان وويل : څومره ځوانان چې غواړې ؟

موچي ورته وويل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچې ورته وويل : سبا شپې ته .

عثمان وويل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچې له لږ ځنډ وروسته وويل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې څپلۍ په پښو کړې او روان شو.

* * *

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوويستل او د امام کورته د ځانونو رسولو يې ورته وويل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه ليوني سره خبرې شوې وې، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګريو د مشر په حيث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د يو بل په کورنو کې سره راټوليدل او د اينده په باب به يې پلان تياراوه، اوس د دوه تښتول شويو نجونو مسئله مخې ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وينا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان يې وليده، ودرېده او پوښتنه يې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې يې خويندې وي.

عثمان صارم وويل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبيک ويلو له پاره راغلی يم، برجيس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړې؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړی .

امام وویل : یا الله ما ته ددی توفیق راکړی چې دغه مظلومانی ازادی کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زاری او فریادونه په غوږو کې انګازې کوی ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلی پوهی روښنایی راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوی شپې څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګری دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومېږي چې زما پوه ختمه شوی، زه باید داسی بی واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بی واکه شو چې د دی د سړولو لپاره څوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړی وه چې زړی څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد .

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدی کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځوان وويل: ښاغلی برجيس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ ياستی مونږ ته لارښوونه وکړی.

برجيس وويل: که د عقل خبره منې نو زه يوه سلا او مشوره درکوم! د صليبيانو سره ډېری زياتی مسلمانی پيغلی دي، په هغې کې ځينی صليبيانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته يې خپله روزنه او ښوونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زما فن څخه ګټه پورته کول غواړې نو زه تاسې ته وايم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی.

عثمان صارم په احساساتو وويل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم!

برجيس وويل: زماپشان! ايا زه کسبی موچی يم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تيار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری مياشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری ځپلې او بوټان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی.

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دايری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه څرګنديدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د بريد او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کيدی، هغوی د امام خبری اوريدلو ته هم تيار نه وه، بلاخره برجيس ورته وويل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چيری چې صليبيان د شپی يو ځای کيږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتيدونکو عيسايانو سره راغلی وه، هغوی ته نوکری هم پيدا شوی وه او بريالی جاسوسی يې کوله.

تاسې هغه ودانۍ ليدلی ده چې په کومه کې صليبی قوماندانان چې د اتياليا، فرانسې، برتانيا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وداني کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالی لپاره نجونی موجودی وی، هغوی تر نیمی شپې پوری غوبل جوړ کړی وی، تاسې لیدلی چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاری سړی هم هلته نژدی نشی ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونی په کوم ځای کې دی خو هلته رسیدل امکان نلري یوازی یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندی څخه سمدستی برید وکړي چې پدی سره به ټول عسکري او پوځی قوماندانان له هغه ځای څخه وځی او د حملی په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشی کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبی څه وخت برید کوی .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملی او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دی ودانۍ څخه خلک ووځی او نجونی هلته پاتې شی، پدی صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشی او نجونی به راخلاصی کړی .

برجیس د خپلی تجربی په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډی راشی، اور ولګیږي، جنګی سامان تباه شی نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځی او هغه ځای ته به ورشی .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شی نو بیا ددی دواړو نجونود خلاصون لاره پیدا کیدای شی .

عثمان صارم په ورخطایی سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیری اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدې شپږ سوه اسونه تړل شوي، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دې په څنګ کې د څارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندې د پوځ خیمې هم پرتې دي، هلته خرګاډي هم ولاړ دي، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستي اور اخلي خو د دې ټولو شا او خوا پیره کوونکي پوځیان ګزمه کوي، د شپې په مهال هلته هیچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې دې سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبیان به د نړې ټول شی‌ان هیر کړي او هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خیمو او سامان لمبې به اسمان ته پورته شي، په ټول ښار به ویره او ډار خپور شي، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړئ نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندې کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوي؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسیدای شي؟ ".

یو ځوان په ډېر اعتماد وویل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالي شوه نو بیا به مونږ څه کوو؟

برجیس وویل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشي رسیدای، هلته زمادوه ملګري شته دي، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړئ چې که نجونې راخلاصې شي نو هغوی به چیرې ساتل هم غواړي ، د دې پیښې څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قیامت راځي! صلیبیان دا خبره هیڅ نشي منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شي .

امام وویل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار باید وکړو، صلیبیانو ته باید څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندې هم راشي خو غلامي نه مني او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټې کوي .

برجیس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړي او سلطان صلاح الدین ته یې استولي وه، خو هغه ته د داسې لویو عملیاتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل ترڅو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملگری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډېری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی ځومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورگانی نه وي خو دا هیله څرگنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لاربښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه ؤ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری ؤ، چې رینی الیگزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملگری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیگزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم گران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیگزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکي هم کولی او ځان یې ورته نژدې کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رینې الیګزینډر غواړي د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدې توګه د هغه ایماني احساس او جذبه ختمه کړي، پدې ماښام رینی الیګزینډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره یې ورځخه چپوله چې رینې الیګزینډر یې په لاره کې ودریده او هغه یې ودرولو، عثمان صارم د دې ښځه نه ویریدلو چې ګوندې هغه مسلمان ځوان دی او د یوې صلیبي نجلۍ سره په ودریدو به ونیول شي او سزا به وګوري، هغه پدې هم پوهیده چې صلیبیان او یهودیان پدې خوشحالیږي چې د هغوی یوې انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګیر کړیدی، عثمان ودریده او ویې ویل : زه ډېر ضروري کار لرم رینی الیګزینډر !

رینې الیګزینډرد مینې ښځه په ډکو سترګو وویل: ته هیڅ کار نلرې عثمان! ایا ته پداسې اسانۍ سره زماځخه ځان خلاصولی شې؟

عثمان صارم رینی الیګزینډر ته وویل : زه ستا ښځه د خلاصون هیڅ فکر او تصور هم نکوم"

رینی الیګزینډر په خندا وویل دروغ مه وایه عثمان! زه ستاسې له کور ښځه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وویل چې نور زمونږ کورته زیاته مه راځه! عثمان خفه کیږي .

رینښتیا عثمان! تا خپله ولې دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودریده، د هغه خور له ورخطایی ښځه کار اخیستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رینی الیګزینډر چې عثمان چوپ ولیده نو وی ویل : ته ماته دا ووایه چې زه ولی ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات یې پاریدلی وه، هغه د پلمې لپاره څه پیدا نکړل، د هغه د خولی ښځه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وویل: رینی الیګزینډر ! زه نه پوهیږم چې ولی می تاته ونه ویل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مینه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملي او قومي محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشي پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستي امکان نلري زماپه زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

رینی الیگزینډر وویل : زماپه زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زماد زړه څخه ستا محبت نه صلیب لری کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه می نه قرارېږي، تا چې په خندا وگورم نو زماروح هم په خندا شي،

عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړی نو دا به د دواړو لپاره ښه نشي!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شي څکه چې ته د حاکمې ډلي انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا رینی الیگزینډر وویل : ایا ته پدی نه پوهیږې چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلی چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر وارول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږې چې ستا او بند تر منځ یوازی زما بدن پرده دی، ته پوهیږې چې زما پلار څوک دی او څه نشی کولای ، هغه پنځه څلی په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروری دی ، هر څلی ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره گرانه ملگری او د هغه پلار د یوی ښني څخه بی برخی دی، دوه دری څلی زه خپل پلار د گلی یم چې ستاسې سره اړیکی وشکوم، ماته دا هم ویلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکی وساتلی شی خو زه د مور او پلار یوائځنی اولاد یم هغوی زماخفه کول نه غواړی .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوی وه، عثمان صارم پدی خبرو چوپ پاتی شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه خو ګامونه اخستی وه چې رینی الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینی یو له بل سره ونښتی، رینی الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږوکیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکی بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلی هغه ته دومره نژدی شوه چې شاګانی یې سره ټکر شوې، د رینی الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وپرپیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا رینی الیګزینډر هغه خوشی کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه ووېل ما خوشی کړه رینی الیګزینډر ! ما همداسی ډېره پرېږده، زما لاره جلا دہ، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

رینی الیګزینډرپه راښکوونکې اواز ووېل : محبت قربانی غواړی! ووایه څه قربانی غواړی، زه ژمنه درسره کوم چې څه دی زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشی بندی کولای .

عثمان صارم ووېل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دی ښکلی او حسین جادو په جال کې نه راځم .

رینی الیګزینډر ووېل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قربانی ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، رینی الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلی مور، پلار او خور ته یې ټول څه ووېل چې صلیبیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغی څخه یې دوه نجونی په زور راوستی، زمونږ ملګرو فیصله کړی چې هغه راخلاصی کړو او پدی کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړی وه نو ځکه یې خپل پاتی ټول عُمر پدی ارمان کې تیراوه چې د جهاد څخه بې برخی پاتی شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړی نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداری کړی، پدی کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوی او ملګری خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیڅلی دین د سرلوړی لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو څخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم څخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلی لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دی عملیاتو مشری او رهنمایی کوي، پلار یې صارم هم برنډی ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلی خور النور ته وویل چې سمدستی خپلی دوه داسې همزولی راولی چې پدی کار کې درسره یو ځای شی، النور سمدستی له کور څخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولی له ځان سره راوستی، په همدی وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلی خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګری هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونی پیل کړی چې په کومو لارو ولاړی شی، د هغوی په وړاندی به پیره کوونکی راځی او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایی چې مونږ ریناالډ پاچا راغوښتی یو خو اوس راڅخه لاره غلطه شوی نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې یوه ملګری به د نوکری په شان درسره روانه وی چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکی به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکری ملګری په سر وی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسونه هلته په رسیو تړل شوي هغه به خلاصول غواړي، د رسیو پرې کول او بیا ځیني اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي. برجیس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وویل او یوه یې پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بیا یې ځوانانو ته لارښووني پیل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار هم ځیني مشورې ورکړې، بیا یې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د ډېر وخت تیر شوی وه خو برجیس ویل چې تر اوسه پورې خلک ویښ دي، هغه ودانۍ به هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ویده شو، تیاری پیل وه تر دې چې د تللو وخت راغی.

ټول باید جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلي ځای کې سره یو ځای شي د نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت باید اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجیس ملګرې به برید ته چمتو وي، دا داسې خطرناک عملیات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتیاطۍ په سبب یې ول داسې بندیخانې ته ټیله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه وه، زیات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نیولو په صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وویل چې د نیولو په صورت کې باید ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندې چوپوالی راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په هیڅ ځای کې روښنایی نه ښکاریدله، یوازې یو ځای وه چې هلته د ورځې په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صلیبي قوماندان هلته راټولیدل ،اوسیدل، هلته ټول یو یو راټول شوي چې د مخکې شپو په شان یې شراب څښل او نڅاګانې یې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانې نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نیولې شوې وې.

یو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاریدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي افسر وويل چې نجوني هوښياري معلوميږي خو هغوی د جاسوسي لپاره نشي استعماليدای، د يوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلی عُمر اوه ويشت کاله دي، څه وخت د ساعت تيری لپاره استعماليدای شي.

يو لوړ افسر ووېل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاري چې بيا هغوی ورسره واده وکړي.

دا نجوني د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع گرځيدلی او د مسلمانانو په خلاف يې بد رد ويل.

پدی وخت کې هغه دوه نجوني په جلا جلا خونو کې وی او دومره يې ژړل چې بی حاله شوی وی.

د هری يوی سره يوه يوه نوکره هم موجوده وه چې ډيری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې يې تجربه لرله.

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپی جامی يې وراغوستلی، هغوی هيڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډېر غوره او ښه خوراکونه ايښودل شوی وه، دواړه يو له بلی څخه هيڅ خبری نه وی چې يو په بلی څه تيريږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، يوی ته ويل کيدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلی ته وويل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شي.

د دی په خوا کې هغوی ته گوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کيدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بيا به هغوی عامو پوځيانو ته سپارل کيږي.

دواړه نجونی د اطرافی کليو اوسيدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هيڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حيا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صليبيانو په جال کې راگير شول، مور پلار يې شهيدان او ورونه يې بنديان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوريدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتيدلو ورتيا هم نلرله ، هغوی ژړل او انديښمنی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی وررور افاق په بیګار کمپ کې زوریده، هغه زخمي وه او صلیبي ځناورودېر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان ماښام د جبری کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسې واوریدلې، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمي وه خو هیچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپې د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایي پرې واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورګانی به چیری وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتیدلی شی؟ بندیانو هغه ته په ډاګه وویل چې د هغه خورګانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړه ور اچول کیږي خو د تیښتې هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شی او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرګ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدې ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتې زړه نکوی.

هغوی پدې پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې توله کورنۍ ونیول شی، د دې ټولو خطرونو سره سره افاق د تیښتې او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د ستړتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه .

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل : نجونی نیولی شوی نه وی؟ •

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان ! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او ډار وباسه،

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پرې لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلی، الله جل جلالله به مدد راسره کوي.

عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانی په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونی ساتل شوی وی، برجیس هغوی پوه کړی وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوی.

د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللی وی چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چاړواکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه وُ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.

نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پریښودلی، څلور واړه د وچو وښو د ډیریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟

النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ ریناله بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ ځنډ راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شي نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو ، اسونه تړل شویدی، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادي سپاهي باندی د ډار اچولو لپاره د پاچا رینالډ نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبی چارواکی د کومو اخلاقو خاوندان دي، رینالډ به دا نجونی د خپلی عیاشی او فحاشی لپاره غوښتی وی د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجونی د صلیبی چارواکو د مطلب شیان دي. سپاهي هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدی وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه ځخه یې د باندی ووت، د هغه د لاس ځخه مشعل وغورځیده، النور سمدستی په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهي وار کړل چې د هغه د خولی ځخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلی وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوی نو په رڼا کې به ورته خیمی او نور پوځی سامان هم ښکاره شي، هغوی ته ځینی شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکری انجلۍ سمدستی خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ ځنډ وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوری ته روښنایی شوه، لږ وړاندی هغوی ته خیمی هم ښکاره شوی، ځرنګه چې خیمی له رخت ځخه جوړی شوی وی نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالی ګاډی یوی او بلی خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندی یې اور اچونکی مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدی وخت کې د اور لمبی او روښنایی تر اسمان پوری ورسیده، نجونی په منډه اسونو ته ورغلی، تر دی وخته پوری هیڅوک هم نه وو راوینښ شوی، نجونو د اسونو رسی او پړی پری کړی او بیا یې خو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی وویریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوری ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلي پاتي شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی ، پدي وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوری ته په منډو شول .

څلور واړه نجونی د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوی، اور دومره ګرم شو چې نژدی شا او خوا یی چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوی نجونی د ناوو پشان جوړی شوی وی، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګی مشران وه، هغوی شرابو مستان کړی وه، نوکرانی د خونو څخه د باندی ووتی، دواړه نجونی په کوټو کې په منډو شوی او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلی مرستی لپاره یې راوبللو، صلیبی په کړس کړس وخندل او ور وړاندی شو، په همدی وخت کې هغه د باندی شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډیره زیاته وه، هغه سمدستی دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندی ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وی، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویری څخه دی لوړ او پورته ودانی ته هم را رسیدلی وه، د صلیبی واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبی واکمن هم له خپلی خونی څخه په ورخطایی راووت، دوه دری کسان په منډه راغلل او په ویریدلی اواز یې وویل: خیمو، وښو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو څارویو څو کسان تر پښو لاندی کړی ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایی نو دی چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځی څاروی هر لوری ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکی او پوځی کسان په منډه شول او د اور په لوری ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژنی، د دی ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکی وه هغوی هم د اور په لوری ولاړل، ساتوونکی او باډی ګارډان هم د خپلو چارواکو پسی شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مقاله شی، هغوی ټول د ودانی په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندی سر شول، هلته هیڅ چاروا کی او غټ سړی نه ؤ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړی وی چې زیاتی پکې لوڅی او لغړی هم وی، هغوی ورڅخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغی دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی ؤ، لمبی ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو ؤ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشی شوی څارویو داسې بد حالت را اخیستی وه چې خلک د ویرې په کورونو کې ننوتی وه، خو اور چې کوم ډار او ویره پیدا کړی وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پرېښودلو ته تیار وه، ګډ وډی او بی نظمی هری خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښیار او وخت پیژندونکی وه، هغوی چې کله اور، څاروی او ګډ وډی ولیده نو اوازه یې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکی او د صلیبیانو لپاره زړه بوګنوونکی وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تیښتی ته چمتو شول.

صلیبی چارواکی چې کله د اور ځای ته ورسیدل نو هیڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ کلا سوری کړی او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستی پوځ د جګړی لپاره تیارسی کړ او یوی برخی ته یې د کلا څخه د باندی وتلو حکم هم وکړ، دوه دری قوماندان د دیوال په سر وختل او د باندی یې هر لوری ته وکتل، د باندی چوپتیا وه او د هیڅ لوری څخه برید نوۍ شوی، د کلا شاتنی دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځی د کلا دروازه د شپی چانه خلاصوله خو دوی پدی خاطر خلاصه کړه چې دا یوه سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر مخه ونیی ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی او دا غوبل یې جوړ کړیدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د مخنیوی لپاره خپل پوځ د باندی د ویستلو او د دروازی خلاصولو خطر یې په ځان قبول کړ، هغوی دا پریکړه په ویره کې کړی وه چې غلطه فیصله وه، کله چې شاتنی دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسیدونکی صلیبیان په منډه د کورونو څخه د تیښتی په خاطر راووتل، چې پدی کې غوبل جوړ شو او زیات شمیر اوسیدونکی دروازی ته راتول، د دروازی څخه پوځیان وتل خو ولسی خلک د سیلاب پشان په دروازه ورغلل چې هیڅا یې مخه نشوه نیولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپرېدو وې، د خرګاډو سره نژدې پوځي وسلې او سامان پروت ؤ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او ځاګانې وې خو اوبه راوړنکې هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلې، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولې چې که اور یې وژلو نو سهار به ټول خوشي شي، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوي وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږېده هغه یو بندي ملګری ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم.

یو بندي ورته وویل : لیوني کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړي بیا ازاد یاستې، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتېدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شي.

افاق وویل چیرې به ولاړ شم.

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ویې ویل : زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي.

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې ورسره پیره کوونکي وه خو دی کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وډ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بې پروا شو، صلیبي چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلې کولې، پدې وخت کې د ویریدلې اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندې کړل، ځینې ولویدل خو ځینې یوې او بلې خواته شول، افاق د زاړه بندي سره د کور په لوري روان شو، مسلمانانو ته هیڅ خطر نه وُ ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راغلې دی، بندي خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوې وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخوانی بندي افاق هغوی ته تسلیم کړ او بیا یې ورته وویل: دا پټ کړې او ډېر زر یې له ښار څخه وباسې، زه نشم پاتې کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړې، هغوی اوس څوک نه پیژني، که زه پاتې شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای.

د بندي پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راننوتی دی؟

بندي وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شي.

د بندي پلار وویل که زمونږ پوځ نه وي راغلی نو بیا زه دا خطر څرنګه ومنم؟

بندي وویل دا سړی خپله وځي!

پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلماني نجونې زمونږ کورته راوستې، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صلیبیانو د پاچایي میلمستون څخه راخلاصې کړیدي، هغه داړه مونږ په کور کې پټې کړیدي.

بندي وپوښتل هغه نجونې څوک دي.

پلار یې وویلدا هغه نجونو دي چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدي! د هغوی ورور لکه چې بندي وي.

افاق په ورخطایي سره وویل: چیرې دي هغه نجونې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خويندې په غيږکې نيولې، الله پاک د هغوی دُعا اوريدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه ليدلو تصور هم نه کولو.

بندي سمدستي د کور څخه ووتلو، هغه د بند څخه تښتيدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجيس سره وه، پخواني بندي سمدستي بيرته کورته راغی او نجونو ته يې وويل : زر شی چې د ښار څخه د وتلو وخت پلاس راغی، هغه ته وويل شول چې افاق د دی نجونو ورور دی. هغه درواړه د ځان سره ملګري کړل او د کور څخه ووتل، د باندي درې اسونه ولاړ وه، دا کار برجيس کړی وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجيس په دريم اس سپريدلو هغه ته د افاق په هکله وويل شول .

هغه سمدستي افاق په دريم اس باندې سپور کړ او دا يې ورته وويل : الله پامان دوستانو! که ژوندي و بيا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنی دروازې په لوری روان ؤ له کومې چې ښاريان تښتيدل .

برجيس دا لاره مخکې کتلې وه او د تيښتې وخت ورته پيدا شوی وه، هغه په لاره کې درې اسونه راونيول او هلته يې راوستل، کله چې صليبي چاروا کو وليدل چې ښاريان تښتي نو د دروازې د بندولو حکم يې ورکړ، کله چې برجيس هلته ورسيده نو دروازه بنديدله او ولسی خلک پکې راګير وه، هلته يو غوبل جوړ شوی ؤ، برجيس يو دم چيغې کړې د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړئ، وتښتئ، مسلمانان را روان دي .

خلکو زور ولګولو نو دروازه بيا خلاصه شوه، خلک د سيلاب پشان له کلا څخه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګاني يې له کلا څخه ووتل نو برجيس افاق ته وويل چې د خپلې خور په اس سپور شی ځکه چې يو اس د دوه نرانو زور نشی لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د يوې خور سره سپور شو او بلې ته يې وويل چې د سپرلی څخه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتېدونکي خلک یوې او بلې خواته خپاره شول، رڼا هر لوري ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رڼا شاته پاتې کېدله او شپه د اسونو د رفتار سره تېرېدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو دري ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسېدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپېژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورځخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان تـه ورسـولو او د هغـه څخـه یـې د سـلطان صـلاح الـدین ایـوبي معلومـات واخیسـتلو. بـرجیس پـه خپـل کـار او عملیـاتو ډېر خوشـحاله وه ځکه له یو لوري یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی ورور راخلاص کړې وه او له بل لوري یې په کرک کې داسې لـوی او غټ عملیـات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوې خو اور لا هماغسې لګېده، د صلیبي پوځ سامان او د څارویو واښـه ټول سوی وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځېدلې وې ، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دي ستړي شوي پراته وو، هر لـوري تـه د هغو خلکو مړي هم پراتـه وه چې د اسونو او اوښـانو تر پښـو لانـدې شـوي او لـه منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پوري لا اوبـه راوړلـې او پـه اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وختـه پوري پدې فکـر کې وه چې د صـلاح الـدین ایـوبي سـپاهیانو دا کـار کـړی خـو د هغـوی هـیڅ اثـر نـه ښکارېده، هغوی د کلا په دیـوال هر لـوري تـه وکتـل خـو د خپـل پوځ څخـه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نـه معلومېدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دی خبری څیړنه پیل کړه چې اور څرنګه اچول شویدی، هغوی د پیره کوونکی مړی پیدا کړ چې په خنجرونو زخمي او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه يې نه معلومیدل، د پیره کوونکی د مړی څخه لږ لری څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څیړونکی عادی سړی نه بلکې د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډیر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څیری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هیڅ برخه يې هم روغه نه وه پاتې شوی، د هغوی جامې هم تار تار شوی وی. په وینه او خاورو کې د هغوی څیری هیڅ نه معلومیدی، یوازی د جامو څخه داسې معلومیدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځینو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځینو هډوکی لوڅ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځیر او په هغې کې کوچنی صلیب هم ځوړند وه، دا صلیبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځې عیسایانی دي .

هرمن او نور افسران پدی حیران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هیڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارویو او سامان ګودامونه او زیرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهیانو وه، ښځې د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هیڅوک نه وُ، یوازی اټکل کیده چې پوځیانو فاحشه ښځې دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګیده، د ښار په مسلمانانو شک کیدای شو خو اصل کار کوونکی پیدا کول ګران کار وه، فیصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پولیس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی باید راشي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نوږو درې نجونو کورنۍ ډېرې ورخطاء او اندېښمنې وې ځکه نجونې بيا ژوندۍ رانغلې، هغوی پدې وېرېدل چې ژوندۍ نه وي نيولې شوې، هغوی خپله دنده په پوره کاميابۍ سره سرته رسولې وه خو تر اوسه پورې لا درکه وې. عثمان صارم او د هغه ملګرې هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چېرې چې اور لګيدلی وه، هلته ورته څرګنده شوه چې د څلور ښځو مړې پيدا شوې، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړې په فلانی ځای کې ايښودل شوې، ټول ښاريان بايد هغه وګوري او د پيژندلو کوښښ يې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګرې هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړې يې وليدل، د هغوی په سينو باندې صليبونه ايښودل شوې وه، هيڅا هم هيڅ مړې ونه پيژندلو ځکه د پيژندلو لپاره هيڅ نښانې او اثار نه وه، د څيرو څخه هم پوستکې وتلې وه، ځينې څيرې دننه ننوتې او چتې شوې وې.

د عثمان صارم اوښکې روانې شوې او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګرې هم ورغلل، هغوی ته دا څرګنده وه چې دا مړې د چا دي، يو پکې د عثمان د خور النور او پاتې درې يې همزولې او مجاهدې ملګرې وې، هغوی څلور واړو د شپې خپل ايمانی مسئوليت په پوره برياليتوب سرته ورسولو او بيا شهيدانې شوې خو د هغوی د شهادت سترګو ليدونکی انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکاروله چې لومړې هغوی پيره کوونکې وژلې او بيا يې ګوداموﷺ اور اچولې چې کله يې اسونه خوشې کړې نو د همدې اسونو تر پښو لاندې شوې، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تير شوې، د دوه پيغلو د حيا او ابرو د خوندې ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجيس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صليبونه وراچول چې د اړتيا په وخت کې يې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه ځکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عيسايانې دي، هغوی عيسايانو پخپله هديره کې خاورو ته وسپارلې، په هغوی هيچا هم غم او ويرونکړ يوازې غائبانه جنازه يې اداء شوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات ځرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو ځلورو ځلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو ځکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې ځلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د ځلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چارواکي ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیڅا هم پام نه ؤ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینی کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانی یې له ځان سره بولې دی اوس د دې خلکو ځلور پیغلې لا درکه دي.

صلیبي چارواکي امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پورې کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه.

امام وویل: زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلی او د ګالي شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شې خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشې پټولای، تاسې زمونږ چارواکي یاستي خو خدایان نه یاستي دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندې ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی.

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چارواکي هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجوني به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو ځلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړې چې ځلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجوني د شپې د پوځیانو لخوا څخه تښتول شویدي نو همدا خپره ګړاي شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدې شپه د ښار حالت همداسي وه چې هر کار پکې کیداي شو.

***

برجیس د سلطان صلاح الدین ایوبی په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی طبیب د افاق تداوی او درملنه کوله، د افاق دواړه خویندي هم وي، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبی ته د شپې ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبی د دي خبرو په اوریدو سره ډېر احساساتی کیده او سترګی یې سري کیدي، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پریښی دی که سمدستي حمله پري وشي نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوي او د څارویو خوراک ختم شوي، اسونه او اوښان ډار شوي، په خلکو ویره او ډار خپور شوي، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډېر ځنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهری ته واستوۍ او د هغوی لپاره تنخوا وټاکی.

افاق وویل: تاسې زما خویندي په خپل کنترول کې واخلئ ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړۍ، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوۍ نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : جګړه او جنګ یوازي په احساساتو نه کیږي ، ډېر اوږد تربیت او روزنی ته اړتیا لري، ته یوازي د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دي ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبی وحشیانو لخوا څخه ښکار شویدي، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولی داسې راپاریدلی وی چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ځان خلاصولو چې قاهری ته ولاړ نشی، هغه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوی خامخا به دې واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبی افاق او د هغه خورګانی د باندې واستولي ، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کیښوده او وویل : ایا سمدستی په کرک باندې برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبی پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندی ماتولی شی، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندی هر لوری ته رسیدای شی، که د هغوی د رسد د کمی په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطی ده، د هغوی سره یوازی همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډی نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستی برید پلویان وه، ځینو د انتظار سلا کارانو سلا مشوری او وړاندیزونه واوریدل خو پدی د ېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړی شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدی خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشی چې بیا ماتی ونه خوړو ځکه مونږ کمزوری یو، سلطان صلاح الدین ایوبی دا خبری اوریدی او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول ښه تیار او تکړه دی .

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه سمدستی او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادی نه یم، زماپه وړاندی یوازی د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندې هر لوری ته خپور شوی پورت .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجونې هم د قربانۍ او جګړې میدان ته راوتلي دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولی هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو په منځ کې د ننوتو ښه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکي چې د کلا څخه تښتیدلي دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلی شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډیر محتاط او د ښار ټولي دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډیره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلای شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قومندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښوونې وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی وُ، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصروی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایي سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نښې کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قرباني نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدی، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍ او نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس څو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مړه کولو لپاره راغوښتل شوي وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ څکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوي کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګري هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګري وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سړي هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشینو او پرو کې وتړل شول او بندونه یې سره جلا کیدل خو په ژبه یې هیڅ هم ونه ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلې وه چې د دې دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتها او هغه د دې ځوانانو ګاونډي وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صليبيانو لپاره تر جاسوسۍ وروسته د اسونو او ګاډيو خاوندان شول او د صليبي چارواکو درباريان وګرځيدل، هغوی صليبي غاصبانو ته ميلمستياوی کولې او د خپلو لوڼو سره يې په کيناستو وياړ کاوه، د دری ميرمنی وی ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چيری ليدلي وه نو ځکه هغوی ونيول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هيڅ يې هم نه وه ويلی، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته يې درملنه وکړه بيا يې ويده کړل نو سمدستي په خواړه خوب ويده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کيناسته، لږ ځنډ وروسته يو ځوان په خوب کې وويل: زه څه پوهيږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته يې نه وايم، تاسې صليب په غاړه ګرځوی او ما ټول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وويـل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صليبيانو ملا ماته کړيده، تاسې زړور ياستی، که مړه شوی نو شهيدان به درته ويل کيږي .

ځوان په خوب کې وويل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ايمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ايمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې ډېر شيان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدی وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبری پيل کړی، هرمن هغه لوری ته متوجې شو، هغه ته يې هم خبری وراچولی چې هغه هم وانه خيستی، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسی استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اويسلی وويست او ويی ويل نوره خواری هيڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راويستل ممکن ندي، دا دواړه بی ګناه دي، خو زه دا درته وايم چې دا دواړه په خپلی عقيدی کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشيش ورکړی وه که اس ته يې ورکړی هم په خبرو راځی، خو پدی دواړو يې هيڅ اثر ونکړ، د دی څخه معلوميږي چې د دی خلکو ايمانی جذبه ډېره قوی او کلکه ده، او ايمان يې زړه ته ننوتلی شويدی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابيدار شول د باندي په يوه کندواله کې پراته وه، صليبيانو هغوی د بې هوشۍ په حالت کې د باندي غورځولی وه، هغوی راپورته شول يو بل ته يې وکتل او بيا خپلو کورونو ته روان شول.

صليبيان او يهوديان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلي وه د داړ څخه وروسته بيرته کلا ته راستانه شول، د صليبيانو پوځ د باندي خيمې وهلي وي، هغوی هم داړ ورکړ چې له بهر څخه حمله ندی شوی بايد بيرته کلا ته ولاړ شي.

په همدی خاطر د ښار دروازې خلاصې شوی چې وتلي خلک بيرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجيس د پنځلس کماندويانو سره هم کلا ته ننوت، د کرک خلکو وليدل چې هغه غريب موچي چې د نړۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د دری ورځو غير حاضرۍ څخه وروسته بيا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلۍ او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندويان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدين ايوبي حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی بايد ديوال په کوم ځای کې سوری کړی تر څو د هغې څخه سپاره او پلې راننوځي يا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زياتوالی راوستی وه، نجونی هم چمتو او تياری شوی وی خو رينی اليګزينډرډ سوری په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به يې په لاره کې رانيولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره يوه ورځ يې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چيری ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وويل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دی د الله جل جلاله لعنت وی - نه عثمانه د الله تعالی رحمت !

رينی اليګزينډر وويل ته خو زمونږ په خلاف مړ کيدونکو ته شهيد وايی، النورشهيده شويده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هيڅ ځواب يې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، ووایه نوره څومره قربانی غواړی.
عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړی؟
رینی الیګزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!
عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.
رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.
عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمانه!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی " " صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندې هم کېږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوري، داسې هم کیدای شي چې هغوی ټول ووژل شي، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یوائنی لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشي.

د داسې اړینو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړي.

د لمر پریوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پورې پوځ د کرک سیمې ته ورسیده، چې وروسته د محاصرې په شکل مخ په وړاندې روان شول، د دې پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پورې هغوی ته صلیبي لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوي وه چې د کلا څخه د باندې هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوي وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبي پوځ نه وُ، خو بیا هم د مقابلې امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبي لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دې باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سورې کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوې او بلې خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشي ویشتونکي هم چوپ کړي وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دې وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ محاصره کړې ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالي او هلته دوه دروازې وې، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوي ماده وه چې صلاح الدین ایوبي جوړه کړې وه، دا کیمیاوي مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دی او غشي ولي او د باندې څخه کیمیاوي مواد او د اور غونډاري راځي، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبی د فتح او کامیابۍ لپاره دُعا ګانی کولی.
ډیرې مسلمانان داسې هم وه چې د دُعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځینی نجونی وی، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بی نظمی شوه نو هغو غلی غلی سره یو ځای شول او د ښار د یوی دروازی د خلاصولو په فکر کې شول.
دروازه ډېره کلکه او د اوسپنی ځادر پری لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه وُ، د باندی څخه په دروازه ډېره کیمیاوی ماده وویشتل شوه او ا ور واچول شو، دروازی اور واخیست خو د اوسپنی ځادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشی ویشتل چې تر لری ځای پوری تلل، دا غشی منجنیقونو ته ورسیدل او ځینی کسان یې زخمیان کړل، د دی خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.
اخر مسلمانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندی غشی وولی، تولـه ورځ د دواړو لورو څخه غشی ویشتل کیدل، په هوا کې یوازی غشی ښکاریدل، صلیبیان په دفاعی حالت کې وه او په لوړه باندی ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوری کوونکی هری خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوری کړی خو له پاسه دومره غشی راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوری کوونکی وړاندی ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه تول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشی ننوتی وه.
د شپې اوله برخه وه، رینی الیګزینډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شی ځکه چې هغه بیا د شپې کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر مسلمان كور ته بايد د ښار مسلمانانو كوم غټ پلان لري نو ځكه مونږ بايد د هر مسلمان كور تر څارنې لاندې ونيسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټكول شوه، ريني اليگزينډر خپله دروازې ته ورغله گوري چې يو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صليبيانو لخوا څخه ډېر شيان وركول كيدل ځكه هغه د مسلمانانو سره غداري كوله، ريني اليگزينډر ورته وويل چې پلار مې ويده دی، تاسې خبره راته وكړئ چې كله راويښ شي زه به يې ورته ووايم.

مسلمان غدار وويل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره ليدل غواړم.

اليگزينډر وويل : دا ممكن نه ده هر څه چې وی ماته ووايي .

د ريني اليگزينډر د پوښتنې په ځواب كې هغه غدار وويل : نن شپه د كلا مسلمان اوسيدونكي ځوانان او نجونې د كلا كومه دروازه يا ديوال ختموي - ما هغوی ته ځان ورنژدې كړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی .

دا خبره هم څرگنده شوی چې پدوی كې ځينې د سلطان صلاح الدين ايوبي كماندويان هم دي بلكه دا چې د لارې هغه غريب موچی هم سلطان صلاح الدين ايوبي جاسوس او نوم يې برجيس دی، زه په همدی خاطر ستا پلار ته راغلی يم چې په لاره كې دی مسلمانانو ته كمين ونيسي .

ريني اليگزينډر د خو مسلمانو ځوانانو نوم واخيست چې په هغې كې عثمان صارم هم وه بيا يې وپوښتل ايا دا ځوانان هم پدی پروگرام كې شته؟ .

غدار مسلمان وويل: د صارم زوی عثمان خو د دې ډلې مشر دی او د دی ټولو مشر امام رازی دی .

ريني اليگزينډر ورته وويل : تاسې خو په مونږ لوی احسان وكړو چې د دښمن د ارادو څخه مو خبر كړو كه تكليف درته نه وی لږ وروسته راشی تر څو مې پلار لږ خوب وكړي .

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلكې هغه د صليبيانو د خوشحالی او زيات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنيمت بللو. مسلمانو مجاهدينو ته دا څرگنده نه وه چې دا غدار دی او د صليبيانو لپاره كار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدې ورځ ځوانانو مجاهدينو د ديوال د غورځولو نيت او پلان جوړ کړی وه، پدې غونډه کې امام رازي، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفي کولو، مسلمانانو پده هيڅ شک هم ونکړ چې دا د صليبيانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

ريني اليګزينډر غدار ته وويل بيرون هوا ښه ده راځه چې څو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راويښ شي بيا دواړه د باندې په ګرځيدلو پيل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صليبي افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار يو کوهي ته ورسيدل، د کوهي په غاړه ودريدل ، ريني اليګزينډر د هغه په سينه لاس کيښوده او په پوره ځواک سره يې ورټيل وهلو، غدار مسلمان پرمخ په کوهي کې ولويده او لاندې وغورځيده، د هغه چيغې واوريدل شوې خو په کوهي کې ختمې شوې .

ريني اليګزينډر په ډيره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه يې يقيني مرګ منع کړ کوم چې دې غدار ورته برابرولو.

***

ريني اليګزينډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسيده، د هغه د مور سره کيناسته او د النور خبرې يې پيل کړې، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور يې ورته وويل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، ريني اليګزينډر فکر وکړ چې هغه به د ديوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندي پاتې شي او دا ويره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندې ووتله او په هماغه لوري ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د ديوال ختمولو لپاره راټوليدل، هغه غدار مسلمان ريني اليګزينډر ته ويلی وه چې هغوی به صليبي سپاهيان پداسې شکل وژني چې هيڅوک هم خبر نشي، ځوانان او نجوني به ديوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد يوال پلن والی ډېر زيات وه چې په يو وخت کې پرې دوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره ځنګ په ځنګ تیریدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کینسل اسان کار نه وه خو وخت یې زیات غوښتلو، هغوی د اړتیا په وخت کې د جګړې لپاره هم تیاری نیولی وه، د هغوی سره خنجرونه او برچې وی، دا ډېر خطرناک او د زړورتیا ځخه ډک عملیات وه چې د ناکامی امکانات پکې زیات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نیولو خطر پکې کمه وه.

دا ډله د ټاکلې شوی ځای په لوری وخوځیده، رینی الیګزینډر په هماغه لوری په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوی وه چې دا خلک نیول کیږي، او عثمان صارم به ووژل شی، مجاهدین په بله لاره روان وه نو رینی الیګزینډر هغه ځای ته مخکې ورسیده چې لا هیڅوک نه وه را رسیدلی، هغې په تیاره کې یوی او بلې خواته وکتل چې ناڅاپې چا د شا له لوری ونیوله او لری یې کش کړه، هغه پوځی وه نو ورځخه وی پوښتل چې ته څوک یې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخیست نو هغوی خوشی کړه خو دا یې ورته وویل چې لدی ځای ځخه ولاړه شی خو رینی الیګزینډر د هغه ځای ځخه تللو ته تیاره نه وه، هلته د پوځ پوره یو ټولی ځای پر ځای شوی وه، د هغوی قوماندان رینی الیګزینډر ته وویل چې دی ځای ته د مسلمانانو یو ګروپ راځی او دیوال سوری کوی مونږ هغوی ژوندی نیول غواړو، دا خبر یو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .

رینی الیګزینډر هغوی ته هیڅ ویلای نشول هغی یوازی او د عثمان ژوندی پاتی کیدل یې غوښتل، د مسلمان ځوان مینی او محبت د هغې په عقل پرده اچولی وه، په همدی وخت کې پوځی وویل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .

رینی الیګزینډر ورخطا شوه او چیغی یې کړی عثمانه بیرته وګرځه! د پوځی ډلی قوماندان د هغې په خوله لاس کیښوده، او ویی ویل دا بدبخته ځکه لری شور او غوغا پیل شوه، د مجاهدینو ډله په کمین کې راګیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجوني هم وي، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجوني ژوندۍ ونیسي .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه یوه نجلۍ د ځان سره کړي .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوي غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجوني د ویرې او ډار څخه ناخبره وي او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوري ډلې هم راغلې او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدې جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپه د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غږ وکړ هغې سمدستي د مړه شوي صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وز وړاندې شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ ځنډ وروسته یوازې دوه مجاهدې نجوني ژوندۍ پاتې شوې او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوې، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه کښېږده وار په وار تنګیدله، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د دیوال ختمولو او سوری کولو هیله او امید همدلته ختم شو او د دی سره د مسلمانانو عملیات هم پاته ورسیدل د مسلمانو مجاهدینو لاربنوونکی شهیدان شول ، د سلطان صلاح الدین ایوبی هیلی او امیدونه یوازی پدی غازیانو پوری تړلی نه وه، هغه کلا ګانی نیول او فتح کول زده کړی وه، اوس لا د محاصری او کلا بندی دویمه ورځ وه خو دا ځلی صلیبیانو هم قسم خوړلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته کرک په هیڅ صورت هم تسلیم نکړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسې توګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د دری لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړی وُ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکي به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازې خلاصې او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان او د کلا اوسیدونکي مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی وُ چې یوه پکې عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکي پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی وُ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستې هیله نشته .

هیلي ختمیدې ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجوني وموندل شوي نو هغوی هر لوري ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زوروول پیل کړل. ان تر دې چې نجوني هم ونه بښل شوې، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجوني د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوې. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدې ویریدلې چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په همدې غم او فکر کې وُ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډیره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قرباني او ځان تیریدنې څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکي پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښ شو، یو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په ټپه ودراوه، یو لوری ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره یې ځانونه قربان کړل بل لوری ته هغه غلامان او ایمان پلورونکی دي چې خپل ایمان یې د صلیبیانو او کفارو په قدمونو کې کیښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاریخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی له غصې څخه ودریده او خپل ورون یې په څپیړه ووهلو او ویې ویل: زه به انشاء الله که ژوندی وم ډیر زر به کرک نیسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتي اداری مرستیال زاهدان په همدی وخت کې خیمی ته راننوت، سلطان صلاح الدین ایوبی ورته په غمجنه لهجه وویل : نن شپه باید کلا بندی مکمله شي، زه اوس تاسې ته وایم چې کوم ګروپونه باید د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وویل : د بی وخته خبری ښښنه غواړم ښاغلی آمیر! اوس شاید تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بی ځایه تیر کړ .

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ایا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بی خبری کې دښمن لاندی کړی وْ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ویلی وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته باید ښکته او ټیټ نشی، خپلی رایی باید په پوره ازاده توګه وړاندی کړی او ګوت نیونی هم باید بی ویری وکړی .

زاهدان په همدی خبرو عمل کولو ، بله دا چې هغه پدی سیمه کې د اطلاعاتو او جاسوسی اداری مشر او مسئول وْ، د هغه مثال د شغې سترګی وْ کوم چې په تیارو کې هم لیدل کولای شي، هغه د داسې غوږ پشان وْ چې د خپلو مجاهدینو او سربښندونکو پوسیله یې د څو کیلو مترو څخه د دښمن ګنګوسی هم اوریده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په اهمیت او قدر پوهیده، هغه ته دا هم څرګنده وه چې پرته له بریالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صلیبیانو په اسلامي امت کې د جاسوسانو او ورانو کارو جال خپور کړی وو، سلطان صلاح الدین ایوبی ډېرو تکړه او هوښیارو جاسوسانو ته اړتیا درلوده چې هغه پدې ډګرکې پوره بریالی او کامیاب هم وو.د هغه د جاسوسی اداری دری چاروکي علي بن سفیان او د هغه دوه مرستیالان حسن بن عبدالله او زاهدان سربښندونکي او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدې ډګر کې د صلیبیانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړي وه.

زاهدان وویل: تاسې ته څرګنده وه چې صلیبیانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم یې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړي، تاسې ته دا ویل شوي وه چې د باندي پوځ به محاصره ماتوي، د جاسوسانو له راپوررونو څخه دا څرګندیده چې دا ټول جګړه به د کلا څخه د باندی وی خو بیا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبی په چټکتیا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او برید کړي؟

زاهدان وویل : تر نن ماښام پوری به صلیبی لښکر هغه ځای ته راشي چیری چې زمونږ پوځیان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صلیبی پوځ به اوبښ سپاره او آس سپاره وي، پیاده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصری ځای ته راځی بیا به په ښی او چپ لوری بریدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتیږي، د صلیبیانو شمیر هم زیات ښودل کیږي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرین او شاباسی وایم چې دا احوال یې راوړي دي ؟ زه پوهیږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صلیبی پوځ کومی خالیګاه ته راځی هغه به په همدی خالیګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابی او بری په نصیب شي .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالي او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندی هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شی چې صلیبیان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسیږی؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د وړو او سترو آسونو سره برید ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صلیبیان دومره بی عقل ندی چې همداسې برید او حمله وکړی .

صلاح الدین خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پریښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته رانښاسی، هیڅ غشی ویشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه سپاره او پلی غشی ویشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدی وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډۍ، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی وُ، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندی د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپې لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه یې ورکړل او بیا له خپلې خیمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکي ډلې څخه یې څه کسان له ځان سره ملګري کړل او د محاذ په لوري وخوځیده .

سلطان صلاح الدین ایوبي ځان غولوونکی سړی نه ؤ، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بیا یې خپلو کسانو ته وویل: د صلیبیانو څخه دا کلا نیول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه ولیدل چې د کلا د دیوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کیږي او دروازې ته رسیدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ د غشو څخه لرې ؤ، ځوابي غشو ویشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدین ایوبي د کلا یو اړخ ته ولاړ، هغه یو راپارونکي حالت ولیده، یو ګروپ سربښندونکو په ډېره تیزۍ سره غشي په کلا ویشتل، شپږ منجنیقونو د آور غونډاري کلا ته غورځول، په کوم لوري چې غشي او د آور غونډاري تلل هلته هیڅ صلیبي درک نلرلو ځکه هغوي ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي له لرې څخه دا حالت لیدلو او ورته ولاړ وه، ځلوېښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نیولي د کلا په لوري یې منډه کړه او د دیوال بیخ ته یې ځان ورسولو- د کلا دیوال د کاڼو او خاورو څخه جوړ شوي ؤ، هغوي دیوال سوری کول او ورانول پیل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د آور غونډارې ویشتل کیدل چې صلیبیان پدې سربښندونکو باندې غشي ونه ولي .

د سلطان صلاح الدین ایوبي د خولې څخه ناځاپي ووتل: آفرین! خو د هغه سترګې ودریدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د دیوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بیلران هم ښکاره شول چې په هغوي کې بل شوي لرګي او سکروټې پرتې وي، هغه بیلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدینو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدینو په صلیبیانو باندې غشي ویشتل تیز کړل چې زیات پکې زخمي شول. د دیوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدین یې زخمیان او شهیدان کړل، بیا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشې شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوري کولو خو دا کار دومره اسانه نه ؤ ځکه دیوال ډېر پلن او ډبل ؤ، د دیوال لاندني برخه نسبت پاسنی برخې ته پلنه وه، د دیوال په سوري کوونکو باندې غشي نه لګیدل خو د آور سکروټې پرې راپریوتې، د بیلرانو راوړونکي د مجاهدینو څخه روغ نشول تللایي خو هغوی به آور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندني خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوري کول روان وه، غشي یو پر بل ویشتل کیدل، بلاخره دیوال سوري کوونکي وسوځیدل یوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستی ؤ خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندی پاتې نشو. د دې پسې لس سربښندونکي بیا د دیوال په لوري په منډه شول او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکۍ سره د دیوال څخه ډبرې وویستلې، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بیلرونه خالي شول خو صلبیانو ځانونه داسې راکاږه کړي وه چې د مجاهدینو په غشو ولګیدل، پر ځای د لولپه شول ، د دیوال سوري کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ویې ویل: پر تا او ستا په سربښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دې مجاهدینو یاد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستي دا طریقه خوشې کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشي او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو.

قوماندان وویل: مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځي دیوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کیږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: الله جل جلاله دی ستاسې ارمان پوره کړي! خپل مجاهدین خوندي وساته، صلیبیان د باندي څخه حمله کوونکي دي، تاسې به د کلا څخه د باندي جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړي، صلیبیان به مونږ له لوري څخه ختموو.

دا مجاهدین شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهیدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بیا همدا طریقه غوره کوم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ښه ده! خو هیڅ شهید باید پاتي نشي!

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدینو چې شهیدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله یو ولوله راپارونکي او احساساتي حالت و، ځکه نور کسان هم پري شهیدان شول، سلطان صلاح الدین ایوبی لري تللی و، هغه به له ځان سره بیرغ نه ګرځولو چې دښمن ته یې ځای څرګند نشي- هغه په یوه غونډۍ باندي وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا دیوال او هغه سیمه ښکاریده چیري چې د هغه پوځ ځای خالي پریښې و، هغه ټوله سیمه ولټوله او معلومات یې تر لاسه کړ.

په همدې معلوماتو کې لمر سترګه پریوتله او ماښام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلي غشي ویشتونکي دي لوری ته را روان دي، هغه استازي ته وویل: چې قوماندانان دلته راولی، کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه، هغه ته سلطان صلاح الدین ایوبی لاره وښودله او په هماغه لوري یې واستولو، بیا یې نورو قوماندانانو ته لارښووني پیل کړي.

* * *

شپه نیمایي تیره شوی وه چې د آسونو ترپا واوریدل شوه لکه سیلاب چې بند شلولی وی، سپوږمی پوره مکمله او روښانه وه، د صلیبیانو آسونه او سپاره غونډیو او کمرونو ته نژدې راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمیر په هکله تاریخ لیکوونکي سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دې پوځ شمیر درې زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پورې لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پورې لیکلی دی. د دې لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبي جګړه مار ریمانډ و، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریمانډ دی، هغه د همدې برید او حملې لپاره له ډېرې مودې څخه د کلا څخه د باندې په دښته کې اړولی وه، هغه په همدې شپه یا سهار وختې د صلاح الدین ایوبي په هغه لښکر باندې برید او حمله کوونکی و چې د کرک کلا یې محاصره کړې وه .

صلیبي سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبرې او کڅوړې په غاړو کې واچول شوې، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو ته د حملې څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبي ښارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندې یې وه، هغوی پدې ویریدل چې دومره څواک به کلا بندې او محاصره ماته کړي .

څکه دا د حملې او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکې په شکل کې مخ په وړاندې روان شول. چې کله لومړۍ لیکې او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پرې د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشي ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینې لاندې راپرېوتل، په کومو آسونو چې غشي ولګیدل هغوی بې واکه شول او هر لورې ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډي او بې نظمي پیل شوه، صلیبي قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډوډي ولې جوړه شوه ؟

هغه د غصې په حالت کې چیغې او نارې پیل کړې. زخمي آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډوډي پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار .

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنایي شوه نو صلیبیان پوه شول چې د سلطان صلاح الدین ایوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهیده چې د مسلمانانو شمیر څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمیر به یې ډېر زیات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ریمانډ د برید او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خالیګاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوي.

د محاصرې ایوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی ؤ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تیار او چمتو وه، کله چې مجاهدینو دوړې او ګرد ولیدلو نو ځانونه یې تیار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدینو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او یوه دایره او حلقه یې جوړه کړه.

کله چې صلیبي سپاره د دایرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازیان راتوی شول نو ایله صلیبیان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشلیدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي د دې حملې او برید واګې پخپل لاس کې اخیستې وه، صلیبیان شاته راتاؤ شول چې برید او حمله وکړي خو هیڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لوري ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کیده. صلیبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنیو برخو وویشلو. د سلطان صلاح الدین ایوبي سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صلیبیانو ته د مخامخ جګړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلۍ ښې سترې ستومانه او وږې وې. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او وښو ته سترګې په لاره وه او هغه باید تر سهار پورې را رسیدلې وای.

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسیدې، څو سپاره هغې لورې ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ واي نو هم سامان ته نشول رسیدلای ځکه سامان او وابسه د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویانو لخوا څخه تر حملي لاندي راغلي وه، هغوی په سامان باندي د شپې حمله وکړه او ټول سامان یې تباه او برباد کړ. صلاح الدین ایوبي د خپل خوندي او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ریمانډ لښکر یې تر محاصري لاندي راوست.

که د مسلمانانو شمیر د صلیبیانو په اندازه واي‌ نو هغوی پری حمله کوله او هغوی یې تباه کول.

هغه خپل غازیان له لاسه نه ورکول، هغه صلیبیان په جګړه جګړه کې د غونډیو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره یې کړل، هغه پدی پوهیده چې څومره وخت تیریږي صلیبیان به ناکاره کیږي، هغه سره د دی چې صلیبیان یې په بری سره کلا بند کړی وه خو هغه ته هم زیان رسیده.

هغه چې د صلیبیانو لوی لښکر محاصره کړی ؤ نو خپل څو ګروپونه یې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی. پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارویو او انسانانو ته بس کیدی، د پوځیانو لپاره د آسونو غوښې کفایت کولو، د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي د ښار مکمله محاصره او کلا بندي پیل کړه، صلیبیان په کلاره نه کیناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړی کیدی او ورځی همداسی تیریدی، سلطان صلاح الدین ایوبي د کلا ګرد چاپیره ګرځیده ترڅو داسې ځای پیدا کړي چې د کلا دیوال ونړوی.

***

د محاصری شپاړسمه یا اولسمه ورځ وه، صلاح الدین ایوبي ماښام په خیمه کې د خپلو مرستیالانو سره ناست ؤ او پدی خبره یې غور کولو چې د کلا دیوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پیره کوونکی راغی او ویې ویل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدین ایوبي سمدستی وویل: دننه یې راولیږه! بیا یې وویل: الله جل علی شانه دی خیر کړی چې ښه خبر یې راوړی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکې د پوځ قوماندان دی.
هغه ته یې وویل: کینه! کوم ښه خبر دی راوړی؟
قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل: خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړو هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه پدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتې هم نده خوړلی او پښا شوی نه یو.
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د دی څخه معلومیږي چې د ماتې او پښا کیدو اثار هم څرګند شوی؟
قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پښا راتلل مو حتمي دی.
سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم.
کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکارۍ د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه یې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړي. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل: چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندی برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال تل ځرګند معلومیږي.

راوړي وه چې ماتی او پښا تلل ځرګند معلومیږي. سلطان تقی الدین د عام استازی پر ځای پوځی سړی ځکه رالیږلی ؤ چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ټوله مسئله په فنی توګه وړاندی کړی او په ټولو خبرو یې خبر او پوه کړی، سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره خبر مخکې رسیدلی ؤ چې تقی الدین حمله کړی.

قوماندان د سوډان پیښی سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا ډول بیان کړی: تقی الدین حقایقو او ځمکنی واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په اساس یې د حملی حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبی کې وه خو د دواړو وروڼو تر منځ په جنګی پوهه او هوښیاری کې توپیر موجود ؤ.

تقی الدین چې کومه فیصله کړی وه هغه په پاک نیت د اسلامی احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی ؤ چې جهاد یوازی دی ته نه وایی چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګی، هغه په سوډان او مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پوروړنه هم په نظر کې ونه نیول، یوازی دا خبره یې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او ټریننګ ورکوي او هلته د حملی او برید لپاره تیاری نیول شوی دی.

تقی الدین غوښتل دښمن د تیاری په حالت کې ختم کړی خو هغه د دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لری؟ څومره کسان به د جګړی ډګر ته راوړاندی کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتی، د هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړی میدان به څومره لری وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږی.

دوه خرابی په لومړی وخت کې راپیدا شوی:

لومړی دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندی د تقی الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پوری د سوډان په دننه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتې او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وې.

دویمه خرابي دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبي د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې ډېر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتې ورکوله، دا پوځ یوازې هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبي تل د مخامخ جګړې څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقي الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدې لښکر کې سرښندونکي کماندویان هم موجود وه خو د دې پوځ جنګول او استعمالول یوازې د صلاح الدین ایوبي کار وُ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پرې چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقي الدین د خپلې خوښې میدان ته راوستلو او بیا یې پرې د سلطان صلاح الدین ایوبي پشان ګوریلایي او غل چکې بریدونه پیل کړل، د تقي الدین غازیانو او د لښکر څارویو ته څاڅکی اوبه هم نه رسیدلې، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدې لوی بیابان او دښته کې خوشې کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تیت پترک شي.

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لرې ځای او د جګړې میدان ته شیان را رسول څو ورځې غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده.

همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دې خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقي الدین تر منځ سختې خبرې هم وشوې، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړې لپاره راغلي یو او حتمًا به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملې کوي، سامان به الوزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست وُ. تقي الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقي الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ ته ښودلی، مونږ کماندویان یو د دښمن ګېډې ته ننوځو او د هغوی ګېډې څیرې کوو. ستا دا لښکر له لوږې او تندې مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدې عادت شوي یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکی لیکي چې پدې خبرو د تقي الدین په سترګو کې اوښکې راغلې، ځکه هغه پدې پوهیده چې دا قوماندان د کومې ولولې او احساس په اساس خبرې کوي، تقي الدین په احساساتي توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسې د مرګ خولې ته نشم ننباسلې.

قوماندان وویل: نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دی، مونږ اوس د مرګ خولې ته راغلي یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولې ته رانژدې شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدې بولي، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوي یو.

تقي الدین دومره بې عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبرې يادې وې چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼې او د جګړې په میدان کې به د پادشاهانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوی ځکه نو هغه د قوماندان دا سختې خبرې سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستي يې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکي حالاتو په هکله يې بحث او خبرې پیل کړې فیصله وشوه چې کماندویان دې هر لورې ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لارې دې هم کماندویان د خپل کنټرول کې راولي، پوځ باید په درې برخو وویشل شي او د درې لورو څخه په دښمن باندې برید وکړي، تقي الدین چې کوم احتیاطي پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دې ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیرې چې اوبه نه وې. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدې درې برخو هم حملې پیل کړې او هغوی يې نور هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلې. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندې بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملې کولې او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول.

مرکزي قومانده ختمه شوې وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوې او بلې خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پورې هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لورې هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازي یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولې ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایي سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوي جګړې کوي خو له سوډان څخه به نه وځي دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسي.

غازیان هر لورې ته خپاره شوي وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندي پاتې دي خو د دې خبرې معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندې تر ډېر وخته پورې حمله نشي کولای. پدې ډول جګړه باندې کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پرې نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدې حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازې په یو صورت کې فتح او کامیابي لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د برې لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقی الدین له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه دا هم غوښتنې وه که چیرې مرسته نشي راتلای نو ایا خپل پوځ راټول او له سوډان څخه راوځي؟ په مصر کې چې کوم پوځ پاتې ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافی نه ؤ نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبی د پشا تګ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا فیصله کول ګران شول چې اوس ورور ته څه ډول حکم او سلا ورکړی خو هغه حقایق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدی حالاتو کې هیڅ ډول مرسته نشوه ورکولای، هغه خپله مرستی ته اړتیا لرله ځکه هغه د صلیبی یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

* * *

د تقی الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته د جګړې حالات بیان کړل خو د صلیبی داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل چې هغوی د اسلامی هیواد او اسلامی امت په خلاف پیل کړی وه. کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډېر وروسته هغه رسوا شول.

د تقی الدین پوځ په داسې کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کږدی، چوپالونه او جونګړی هم وی، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونی او اوبه هم وی خو زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام دری غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې یو قوماندان او پاتی غازیان وه، د ورځی دا ګروپ چیری پټ وُو، د هغوی قوماندان د ورځی داسې ګرځیده لکه چې پیره کوی یا دا چې چاته سترګې په لاره دي. پدی وخت کې یو سوډانی اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبرې وکړې خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړې وي خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوبس سپور هغوی ټول خپل کلي ته بللي یاستي، د شپې به د کلي خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدې خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړې وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلي په لورې وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې درې جونګړې دي چې چار چاپیر یې ونې او تر مخ روانې اوبه هم وې .

غازیان د جونګړو څخه د باندې په شګو باندې کیناستل خو قوماندان یوې جونګړې ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړې څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملې لپاره راپاڅول شي .

په هغو کې درې کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلي وه یو پکې د شپې ویده نشو یا دا چې سترګې یې پرانستې هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانې واوریدې، دې غازي هغې جونګړې ته ور وکتل ګوري چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکې ټکالې کوي، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونې په اطرافي جامو کې وې خو اطرافې نه معلومیدې .

غازي د باندې خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دې لورې ته را روان او په لاسونو کې یې تورې او برچې دي غازي د جونګړې یو لورې ته پټ شو تر څو د دې خلکو له حال څخه ځان خبر کړې، د راغلو خلکو څخه یو جونګړې ته ننوت او وې ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل : تاسې راغلې؟ ټول ویده دي، سمدستي یې ووژنې، پدې سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلي خلک په ویدو او بې خبره غازیانو ورپریوتل، ځیني په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازي چې د جونګړې خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او درې واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری روان شول خو د هغه دواړه ملګري زخميان وه. هيڅوک د هغوی پسی رانغلل ځکه چې تياره شپه وه او هغوی چا ونه ليدل، دا څرګنده نشوه چې قوماندان اوبښ سپاره بې لاری کړی ؤ او که له مخکې څخه يې د دښمن سره لاره جوړه کړی وه او د خپلو غازيانو لپاره وخت کتلو، د دې پيښې څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازيانو د ختمولو لپاره له جګړې څخه بر سيره نوري لاري هم کتلی او د ښځو څخه هم پدې لاره کې کار اخلي.

دښمن د انساني فطرت له غريزو او خواهشاتو څخه کار اخيستلو ځکه پداسې دښتو او بيابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وي.

دښمن هم د خپل پوځ پوسيله غازيان لټول او هم يې د هغوی په خلاف پټ جنګ پيل کړی ؤ. کله چې څو داسې پيښې وشوی نو غازيان يې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرينوځی.

د دې پيښو څخه يوه داسې هم وه چې د غازيانو قوماندان عطا الهاشمی په يو ځای کې ناست وه، د هغه ټولی په څو کوچنيو ګروپونو ويشل شوی وې. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمی د خپل ګروپ پوسيله چې شمير يې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندی ساتلی وه، هغه د دښمن په حمله کوونکی ډلی باندی ډيری سختې حملی وکړی او هغه يې له ختمولو لپاره ډير کوښښ وکړ خو پرته د څو غازيانو شهيد کولو څخه يې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمی د غونډيو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازيان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه يو بوډا سړی د دوه اطرافی نجونو سره وليده، نو هغه دری واړه دوی ته نژدی راغلل ،نجونی سوډانی معلوميدی خو جامی يې اصلی نه بلکې بدلی وی، د هغوی په څيرو باندی ګرد او دوړی وی، غمجن او انديښمن معلوميدل، نجونی د بوډا شاته پټی شوی چې دا د شرم او حيا څرګندول وه. هغه سړی په نيمه مصری او نيمه سوډانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږی څخه مړی کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل.
عطا الهاشمی د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د برې لپاره سوډانی ژبه یاده کړې وه. د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، څکه دوه دری ځلی د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی دری واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلی او اوس چیری تلوونکی دي؟ هغه سړی ورته د یو کلی نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راغی او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کي نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلی لورګانی هم پټی ساتلی خو نور په تنګ راغی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی.
بیا یې عطا الهاشمی ته وویل: که ممکن وی د حالاتو تر ښه کیدو پوری دوی ستاسی سره پاتی شی نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی.
عطا الهاشمی ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې دری واړه به ساتم!
بوډا سړی وویل: تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درڅخه ځم ترڅو خپل څاروی می چې د شپون سره امانت پریښودی دی خرڅ کړم او دوه دری ورځی وروسته بیرته راځم!
یوی نجلۍ په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډېره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنۍ نه یادیږي؟
عطا الهاشمی وویل: ټول رایادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونې د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې شویدي، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلۍ وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوې - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړي پښې په رسۍ وتړئ او بیا یې زما په آس پورې کلک کړئ، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شې، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوختې ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشې په لیندو کې کیږدي او د نجونو ټنډې په نښه کړي بیا یې آس سپاره غازي ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړي.

په آس پورې تړلي سړي پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړي نو د ده به بیا څه حالت کیږي.

عطا الهاشمي هغې درې واړو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنئ او خپل مقصد بیان کړئ کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږي.

چپوالی په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګري ته وکتل چې د آس پورې تړلی شوی په ځمکه پروت و، درې واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړي وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که رښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دې خوشې کوم!

هغه سړي عطا الهاشمي ته وویل: او د کانړي پښان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!

که د سرو زرو غوښتنه دې وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!

عطا الهاشمي پورته شو او آس سپور غازي ته یې وویل: چې آس څو ګامه وړاندې بوځه!

آس روان شو نو سوډانی چیغې کړې عطا الهاشمي حکم وکړ چې آس تم کړه! بیا هغه سړی ته ورغی او ورته وې ویل: سمه خبره وکړه! هغه سړی ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړی، د نجونو په هکله یې وویل: چې هغه مصریانې دي خو صلیبیانو د ورانکارۍ لپاره روزلې دي.

عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصې کړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وکړې.

بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوې مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري کړو که داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.

بیا یې وویل: چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښونو هغه تر خپلې ولکې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل کړي یا دا چې ژوندی یې راولي او که نه کیده نو وې وژني - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلې او سمدستي راباندې پوه شوې نو ای مجاهده! ولې تا دا دوه ښکلې نجونې قبولې نکړې؟

عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!

عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې کوونکې نجلۍ وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمي ورته وويل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقي الدين ته استقبال کيږي، هغه دری واړه خپلو غازيانو ته وسپارل او ورته يې وويل چې جلا جلا يې سره وساتي، کله چې د هغوی لټون او تالاشي واخيستل شوه نو د دری واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړی سره يوه پوړی پوډر هم وه چې په هغې کې حشيش ترل شوی وه.

لمر پريوتو چې د هغه د ټولي يو ګروپ را ورسيده، هغه خپل غازيان هر لوری ته خپاره کړی وه، هغه ټولو ته وويل: چې دا ورانکاری جاسوسان دي، کيدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نيول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کيدای شی ، د دی خبرو څخه وروسته هغه ويده شو، هغه ځای لوړ او ژور ؤ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دری واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډۍ په يو اړخ کې پريوت چې خپلو ملګرو نشو ليدلای، هغه سمدستي ويده شو خو لږ وروسته رابيدار شو او په ذهن کې يې دا وګرځيده چې دا دوه نجونی څومره ښکلی او څومره معصومی دي او صليبيان هغوی څومره خرابی استعمالوی. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پيدا شوی وای نو هغوی به د ښکلو ناوې په شان واده شوی وای، هغه ته خپله ميرمن ورپه ياد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خيال او تصور کې خپل ميرمن راغله او د ډرامی پشان حالت ورته پيدا شو، هغه د خيالونو او تصوراتو په دنيا ورګډ شو، پدی ورانه او ويجاړه دښته کې دی خيالونو او تصوراتو په هغه باندی نيشه راوسته، پداسې دښتو او بيابانونو کې مجاهدين په همداسې خيالونو کې خپل وخت تيروی.

پدی وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوری ته روښنايی خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوری ته يې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځی.

عطا الهاشمي راپورته شو او په هغه لوری ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونی پرتی وی، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوری او حالت يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجوني يو ځای پرتې وې شا او خوا يې مجاهدين پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه دری غازيانو په حلقه کې پروت و، عطا الهاشمی پخپله پښه د يوې نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګې خلاصی شوې، هغې وېږانده نو راپورته شوه، د عطا الهاشمی سره روانه شوه، نجلۍ پدې ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندی راغی نو په خوښی ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بی پروايی سره ويده دی چې يوه نجلۍ ورڅخه پورته کړی شوه او دوی پری خبر هم ندی. هغه د غصی پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بيابانونو کې جګړه کوی، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنی لاندی نه وه ځکه چې مرکز يې ختم شوی و .

نجلۍ هغه خپل د ملاستی ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه و، د سپوږمی رڼا د هغې په ويښتانو باندی داسې لګيده لکه چې د سرو زرو تارونه وی، تر ډېر وخته پوری هغه نجلی ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکی خندا او اواز سره وويل : زه پدی حيرانه يم چې ته ولی ويريږې - ايا ته ماته اړتيا نلری ؟

عطا الهاشمی ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلی د هغه يو لاس راونيولو او پخپلو شونډو يې کيښوده، بيا يې وويل : زه پوهيږم چې تا ولی زه راوستم.وخت غنيمت وبوله او د فکر او خيالاتو د دنيا څخه بيرون شه ؟

عطا الهاشمی خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وويل: زه پدی فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان يو سړی وی زه هم پلار يم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکی توپير دی !

ستا پلار څومره بی غيرته دی او زه د غيرت ساتلو په خاطر پدی دښتو او بيابانونو کې خپل اولادونه يتيمان او ميرمن کونډه کوم .

نجلۍ وويل: زما هيڅ پلار نشته! ليدلی به مې وی خو په ياد مې ندی !

عطا الهاشمی وپوښتل : ايا مړ شويدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی ووېل :دا مې هيڅ په ياد ندی!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دې چيرې ده؟

انجلی ځواب ورکړ: دا مې هم په ياد ندی! زما دا په ياد ندي چې ايا زه په کوم کور کې پيدا شوی یم او که په کومه خيمه کې! خو اوس د داسې بې خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي ووېل : مونږ سپايان په همدا سې خبرو وخت تيروو! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانی يادونه راتازه کړم!

نجلی ووېل: زه پخپله يو ښکلې او حسين ياد او خاطره يم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تير کړم هغه مې بيا د تل لپاره يادوي خو زما خپل کوم ياد نشته .

عطا الهاشمي ورته ووېل : خپل ځان حسين او ښکلی ياد نه بلکې بد او خراب ياد وګڼه! ستا شخه ماته د صليبيانو سوډانيانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدی بوی راځي!

ته چې ماته رانژدې کيږې نو ماته کانګي راځي، تا هيڅ نارينه نه يادوی، ستا پشان د ښځو ښکاريان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دويم ښکار پلاس ورشي لومړی يې له ياده ووځي! ستا دا ښايست او حسن د څو ورځو ميلمه دی! ته زما په واک او بند کې يې! زه ستا دا غولوونکی څيره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دی ته هيڅ اړتيا نشته! دا دښته، شراب او بدکاری به تا په يو کال کې وخوري او داسې مړاوې ګل به درڅخه جوړ شي چې خلک به دی بيا لری غورځوی !

دا صليبيان او سوډانيان به بيا تا لری غورځوی او ته به سوال او خير غواړې! ته به بيا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شې! عطا الهاشمي داسې اغيزناکې خبرې کولې چې د نجلې په خيال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپيدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ويل: زما يوه لور ده چې ستا څخه به دوه درې کاله کوچنی وي، د هغې واده به د يو عزت مند ځوان سره کيږي چې زما په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به يې په ملا كې توره تړي او په ښكلي آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د ميدان شهزاده وي او زما لور به ناوې كيږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او كور حكومت كوي ، خلك به زما د لور ليدل غواړي خو هغه به نشي ليدلاى، زه به هم په هغې وياړ كوم، خاوند به يې د هغې سره داسې مينه او محبت كوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختميږي بلكې زياتوالى به پيدا كوي .

ستا د ليدلو لپاره په هيڅوك هم په تلوسه كې نه وي، ځكه چې ته يو لوڅ راز يې ، ستا عزت د هيچا په زړه كې نشته ! او هيڅوك تا د مينې او محبت وړ نه ګڼي.

نجلۍ وويل : ته ولې ما سره داسې خبرې كوې ؟

عطا الهاشمي وويل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لونړې پاكې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لوركانې د الله جل جلاله رحمت او پيغام ګڼو، كه د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو پر تا به د الله جل جلاله رحمت راووريږي خو پدې نه پوهيږې ځكه ته په هغې مينه او محبت نه پوهيږې كوم چې د روح تل ته ښكته كيږي، ته بد مرغه او بد نصيبه يې ، تا د خلكو هوس ليدلى خو محبت او مينه دې نده ليدلې .

عطا الهاشمي ورو ورو غږيده، د هغه په اواز كې اثر او اغيزه وه، خو نجلۍ پدې حيرانه وه چې دا خو د نورو خلكو په شان نارينه دى او د دې ښكلا او حسن ته هيڅ اهميت نه وركوي .

عطا الهاشمي د كانړي پشان سړى هم نه ؤ بلكې په ولولو او احساساتو كې ډوب ؤ .

انجلۍ بې هوسيلې شوه او ويې ويل: ستا په خبرو كې داسې خمار او نيشه ده چې ما په شرابو او حشيشو كې هم نده ليدلې، زه ستا په خبرو نه پوهيږم خو هره خبره زما زړه ته ښكته كيږي .

نجلۍ ډېره هوښياره وه ځكه چې د ورانكارۍ لپاره هوښيار او ذهين انسانان غوره كيدل، نارينه يې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوى د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشوموالي څخه پدي هکله روزنه ورکړل شوي وه خو دی مؤمن نارينه د دې زهرجن مار زهر خنثي او بې اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمي څخه بيا ډيرې پوښتنې وکړې چې ځينې په دين پورې اړوندې وې، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکاري نه وه او په طبعي توګه يې خبرې کولې، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوی ؟

عطا الهاشمي وويل : زه تاته هيڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمي وويل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دين کې وی !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمي ځواب ورکړ نه هيڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وويل: ما اوريدلی دي چې مسلمانان د يوی څخه زياتی ميرمنی کولای شي! که تاسې ما خپله ميرمن وګرځوۍ نو زه به ستا دين قبول کړم او تر اخرې عُمره پورې به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمي وويل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو ميرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندي يې! ته زما هم په پناه کې يې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګرې سړی د درې غازيانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ويده نه بلکې ويښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان يوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه ورکړي هغه به ووژني يا به يې له ځان سره بوځي. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هيله پروت ؤ، ډېر وروسته هغه وليدل چې د دې په شا او خوا کې پراته غازيان بې پروا او بې هوشه پراته دي - هغوی بايد بې هوشه او بې سده وای ځکه چې ماښام هغه سپايانو ته په خبرو خبرو کې حشيش

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتی کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری وُ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته وُ، کله چې هغه سړی رابښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست وُ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت وُ.

نجلۍ ناڅاپی خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلی خو نجلۍ خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی وُ نو ځکه یې ښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې ښتی وُ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې ښتی وُ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پړمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو څکه د رګ څخه یې وینې راخوتیدې. عطا ورڅخه خنجر واخیست او د نجلۍ په لوري ورغی، نجلۍ د خپل ملګري خوشې شوې غشي په سینه کې نیولی او قلاره پرته وه، هغه تر دې وخته پورې ژوندۍ وه خو د غشي ویستلو کوم بندوبست نه ؤ.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونیوه او په لړزیدلي اواز یې وویل : ما ستا ژوند بچ کړ، پدې خاطر خپل الله جل جلاله ته ووایه چې زما روح پخپله پناه کې واخلي ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدې دښتو او بیابانو کې سرګردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تیر شوی، ماته داد راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دې نیکۍ په بدل کې ستا ګناهونه وبښي، زما په سر باندې داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې یې د خپلې لور په سر راکشوی.

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بیا یې وویل: الله جل جلاله دې ستا ګناه معاف کړي، په تا باندې خلکو ګناه کړې ته بې ګناه یې، تا ته چا د نیکۍ لاره او روښنایي نه وه ښودلې.

نجلۍ په لړزیدلي او بند بند اواز زر او تیزې خبرې پیل کړې او ویې ویل: د دې ځای څخه لږ لرې د سوډانیانو مرکز دی هغوی غواړي تاسې ټول ووژني، نو ته په غور سره زما خبرې واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند څخه بل څه درته نشي په برخه کیدای.

ستاسې د هر قوماندان پسې زما پشان نجونې او نارینه اچول شویدي، تر اوسه پورې ما ستاسې څلور قوماندان وژلي، تاسې د خپل مصر غم وخوری، صلیبیانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکي پلان جوړ کړی.

ستاسې په پوځ او ملکي چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صلیبیانو غلامان او د هغوی څخه کومک اخلي او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونې او سره زر ورکول کیږي.

مصر خو ندې کړه او د سوډان څخه ووځې، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونیسې، زه د چا نوم نه پیژنم خو څه مې چې یاد وه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستی چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغې دا بدلـه درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړی او د حملې د بندولو کوښښ وکړی - په دوه دری ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتی، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګری او پلویان دی.

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه.

چې کله سهار شو عطا الهاشمی دواړه مړی او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړی نجلۍ اخرینی خبری یې هم ورته وکړی تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندیښمن ؤ او پدی خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ویل: زه د خپل ورور د اجازی څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پوری ځانونه کلک کړی.

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندی ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پښا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدی پوځ باندی هم بد اثر وکړی او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګی نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړی او بیا پښا راشی، مونږ هغه ته مرسته نشو ورکولای. مونږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللایی، زما ورور ډېره زیاته غلطی کړی، ډېر غښتلی پوځ تباه او بربادیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو لوړ پوړي چارواکي وويل: دا بايد يوه شخصي خبره ونه ګڼل شي! مونږ بايد په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فيصلو په سبب غازيان بدناميږي، مونږ بايد قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامي سبب پوځ ندی.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: هو! دا زما د وړور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقي الدين ته ويلي وه که چيرې اړتيا پيښه شي نو زما له اجازې څخه پرته هم عمليات کولای شي، هغه دومره لوی عمليات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړي او خپل پوځ يې د دښمن پلاس کې غورځولی دی. زه خپله غلطي او د خپل وړور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدين زنګي څخه پټول نه غواړم - زه تاريخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو ليکنو کې دا وليکم چې د دې ناکامي علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما وړور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاريخ مسخه کوي ، زه د اسلامي امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پريږدم چې خپلې غلطي او ګناهونه په بې ګناه خلکو ونه تپي او بې ګناه خلک ذليل او سپک نکړي. دا داسې غلطي او چل دی چې اسلام سپيڅلی دين به د ځمکې په کره کې د پراخوالي پر ځای راغونډ کړي.

د سلطان صلاح الدين ايوبي څيره تکه سره شوه، اواز يې په لړزا شو، داسې معلوميدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ويل نه غواړي، هغه هيڅکله شاته شوی نه ؤ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګيدلی ؤ خو اوس حالاتو مجبور کړی ؤ، هغه د تقي الدين قوماندان ته وويل: تقي الدين ته ووايه چې خپل پوځ راټول کړي او د کوچنيو ګروپونو په شکل يې خپل سرحد او پولې ته را ورسوي که څوک لاره درته ونيسي داسې جګړه ورسره وکړي چې دښمن درپسې تر خپل سرحدي پولې او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسيږي هغوی ټول سره يو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول يو ځای مقابله وکړي. د خوندي پشاتګ لپاره کماندويان پکار واچوه، هيڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .
پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .
سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډیری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهری څخه استازی راغلی .
سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډیر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډیر خطرناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړی وه. د خلیفه د لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیری هغه نه وي نو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل .
سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده څخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پيدا کړی او دا يوه اضافي مسئله پيدا شوې وه، سلطان صلاح الدين ايوبي پدې انديښمن ؤ چې که تقی الدين د تيښتې په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صليبي او سوډاني پوځ به د هغه پسې مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندې راولي. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملې د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کاميابي هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دواړو خبروکې د قاهرې د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندې داسې دروند تمام شو چې د هغه پښې يې ولړځولې، هغه تر ډېر وخته پورې په خيمه کې سر ټيټ نيولی او ګرځيده بيا يې وويل: زه د ټولو صليبي لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلي دي، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتې راکوي .

د کفارو دا غلامان او پلويان ولې ځان ته مسلمان وايي؟

شايد هغوی به پدې نه پوهيږي که خپل دين بدل کړي نو بيا به هم صليبيان هغوی ټيل وهي چې تاسې وطن خرڅوونکي ياستی، تاسې پخپل قوم کې اوسې زمونږ څخه کومک اخلې او خپل قوم ته دوکه ورکوي .

بيا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خيمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بيا يې وويل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلي! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره لپاره دا خبرې وکړي خو د هغه ځيرې داسې څرګندوله چې هغه د خپلو ملګرو د ډاډ کلک پاتې شو د قيامت په ورځ به کامياب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ انديښمن دی خو خپله ورخطائي او انديښنه پټوي .

***

سلطان صلاح الدين ايوبي ته دومره ويل شوي وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګتوونکي وه. د هغه د نشتوالي څخه صليبيانو دا ګټه پورته کړه چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دری ځلور لوړ پوړي چارواکي یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی ځنه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقي الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دري ځلور ورځي وروسته یې سامان وغوښت، استازي وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پوري هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول ځخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړي وساتل شي، د بازار ځخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګراني او قیمتي پیدا شي.

دا د لوړي پوړي چارواکي مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د کابینې ځخه هم وه، د هغه په نیت باندې چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر ځرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول شي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځي نوري هم پري تیري شوې، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دي یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پري په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکي چارواکي وویل: چې لاره خوندي ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو ځخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغي چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورځخه سوډانیانو اخیستی او د سپرلیو ساتوونکي یې ټول وژلي.

په قاهره کې ټول چارواکي ډېر اندېښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادي خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکي چارواکي ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: چې اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلي داني راپیدا کړي، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوې نه پیدا کیدې.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کیږي او پدې توګه په مصري پوځ کې هم اندیښنه پیدا شوې.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځي، د علي بن سفیان جاسوسي اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځي او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلي د دې څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځي، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر سوډاني پوځ مات کړي وُ د هغوی زیات کسان یې سرحدي سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنې کار ورباندې پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکي شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندې د حملې کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی وُ، د دې څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دې څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلی، هغوی پدې وېریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبي سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه ستونزې د حل لپاره درې کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوړي چارواکي سلیم الادریس د پلاوي د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپې درې واړه د غونډې لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبي په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطي کړې او تقي الدین بایللې جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادريس وويل: فلسطين د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صليبيانو ويستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجيو او طفيليو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو ميرمنو عزت او حيا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شويدي.

يو کس يې وويل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ايا تا پخپلو سترګو ليدلي دي چې صليبيان په مسلمانانو زور او زياتي کوي؟

سليم الادريس وويل: زه يو څرګند او معلوم حقيقت بيانوم!

دويم يې وويل: زمونږ څخه حقيقت پټول کيږي! دويم يې وويل: سلطان صلاح الدين ايوبي د عزت او درناوي سړی دی خو پخپل منځ کې د ريښتيا خبرو څخه بايد ونه ويريږو، هغه د خاورې او ملکونو د نيولو حرص نيولی دی.

که صليبيان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندې بريد او فلسطين به يې خوشې کړی وای، هغوی يو طوفان دی چې مونږ ورته يوه ورځ هم نشو ټينګيدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدين ايوبي دښمنان دي.

سليم الادريس وويل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندې موضوع په هکله خبرې وکړو.

يويې وويل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د يو سړی له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانيدای، تاسې دواړو محاذونو ته د سامان ليږلو خبره کوی، د سامان حالت تا خپله ليدلی دی، چې نه پيدا کيږي، د سوډان محاذ ماتيدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډانی محاذ سامان بند کړو، د دی به دا فايده شي چې تقی الدين به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سليم الادريس وويل: داسې هم کيدای شي چې مونږ سامان ور ونه ليږو نو تقی الدين به راګير او ونيول شي! داسې هم کيدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودی غورځوی! مونږ به تور په پوځ پوری وتړو.

سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړی چې داسې خبری کوی؟

هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډېر څرګند او روښانه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندی د پوځ حکومت چلوی .

هغه پرله پسی د صلیبیانو سره جګړی کوي او قوم ته داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازی پوځ دی .

که سلطان صلاح الدین ایوبی امن او قلاري غوښتلی نو د صلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړی نکولی بلکې د روغی جوړی او سولی تړون به یې کړی وای .

سلیم الادریس ډېر برګ شو ځکه هغه د صلاح الدین په خلاف او د صلیبیانو په پلوی خبری اوریدل نه غوښتل په غونډه کې سختی خبری وشوی، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پریښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظریات او خبری سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده .

یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدی ؤ، هغه الادریس ته وویل: ته شخصیت پالوونکی او افراطی یې، ما درته حقیقت بیان کړ او بیا تاسې پری خفه شوی. زه اوس تاته دا سلا او مشوره درکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوی! د هغه په خبرو کې ګوتڅ څنډنه او چیلنج ؤ،، سلیم الادریس هغه ته د پوښتنی په توګه وکتل نو ارسلان ورته وویل: که ته نه خفه کیږی نو زه ستا سره په یوازی ځای کې خبری کول غواړم.

سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!

ارسلان ورته وویل: زما کورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم الادريس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان يې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دي، ارسلان دومره لوړ پوړي چاروا کي نه وؤ. دواړه چې څرنګه په کوټه کې کيناستل نو يوې ډېرې ښايسته او ښکلې نجلۍ په يو ګرد پتنوس کې دوه د سپينو زرو پيالې او يو صراحي راوړ او د دوی په وړاندې يې کېښوده، سليم الادريس د بوی څخه وپوهيده چې دا شراب دي نو د ارسلان څخه يې وپوښتل: ارسلان ! ته خو مسلمان يې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بيا يې ځواب ورکړ: يو غرپ وڅښې بيا به تاسې هم په هغه حقيقت پوه شې په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دې څخه وروسته دوه سوډانيان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې غليدونکې پتنوسونه وه چې خوراک پکې ايښودل شوي وؤ، کله چې په دسترخوان باندې خوراک او څښاک کېښودل شوه نو سليم الادريس په حيرانو سترګو ارسلان ته وکتل، ارسلان ووېل: حيرانېږه مه ښاغلی سليم الادريس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلايې شي! زه هم ستا پشان متقي او پرهيزګار ووم خو اوس .... دوه نجونې زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د اميرانو او وزيرانو کورونه وګوره! هغوی خپل حرمونه د دې پشان زياتو نجونو څخه ډک کړيدي، هلته شراب بهېږي.

سليم الادريس ووېل: دا نجونې، شراب او دولت د صليبيانو کرم او پيرزوينه ده! ښځو او شرابو د اسلامي امت ريښې او ډډ خوسا کړيدي.

ارسلان ووېل: ته خو د سلطان صلاح الدين ايوبي په خوله خبرې کوې! همدا ستا بد مرغي ده!

سليم الادريس ووېل: ته څه ويل غواړې! ما ته شک پيدا شوی چې ته د صليبيانو په جال او لومه کې پريوتی يې!

ارسلان ووېل: زه د پوخ غلام کيدل نه غواړم! زه پوخ غلام ګرځول غواړم. د دې يوه لاره دا ده چې تقي الدين ته هيڅ سامان ونه ليږل شي بلکې هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دې سامان راځي. هغه په دروغو همداسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوخ به يې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوري کړو او د قوم په سترګو کې به يې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی هم د خلکو په وړاندي سپک او ذلیل شی تاسې زما خبره په غور سره نه اوری، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دی په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشی راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولی، دا کار زه نشم کولایی!

د ډېر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکی خبری پداسی بی پروایی ولی کوی؟ ایا ته پدی نه پوهیږی چې زه به دی بندی کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پوری کوی؟ سلطان صلاح الدین ایوبی زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوری.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتی چارواکی پدی درجه شیطان شویدی او په څومره زړورتیا سره خبری کوي.

سلیم الادریس یو حقیقی مؤمن او مسلمان ؤ، هغه پدی خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومی کندی ته غورځوی. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازی یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړی چارواکی ؤ، نو ارسلان ته يې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړی او څه کوی! ته چې کوم کار کوی د هغې سزا او بدله مرګ او اعدام دی! زه تاته اووه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکی وشلوه او ماته داډ راکړه چې زه د اسلامی امت او اسلام ریښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لری کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدی خپل جوړ کړی صلیبی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندی کوم! او اوه ورځی د هر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی !

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت .

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی .

سلیم الادریس د هر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوخ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی.

پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکي شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی .

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسي هغه دی ورڅخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سلیم الادریس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره یې له یاده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دي ټول اولاد دي.

سلیم الادریس پخپلو زامنو باندې پوره باور درلوده خو ځواني لیونتوب او ړوندوالي وي.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقي او بد کارۍ یو طوفان را الوتی ؤ چې ځوانان یې رانغاړلي وه. دوه دری کاله مخکې هم همداسې یو باد را الوتی ؤ خو ډېر زر تر کنترول لاندې راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندې څخه را پورته شوه نو ځکه یې کار وکړ پدې کې لوبې، مداری توب او قمار (جواري) رواج پیدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاریده چې چا پرې ګوت نیونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځایونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه.

په لوب ځایونو کې په پټه توګه داسې تصویرونه اینښودل شوي وه چې بالکل لوڅ او بربنډ وه او بیا دا ښودنه او نمایش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسیله ځوانانو ته ښودل کیده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسیله ګناه او بد اخلاقۍ ته تشویق کیدل.

هلته به ځوانانو ته حشیش هم ورکول کیدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندې کیده خو داسې څوک نه ؤ چې ګواهي او وځښنل نو بیا به یې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بیا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بیا د دې مخنیوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځیان زیات راګیریدل، هلته به پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقی او فساد فعالیت او ورانکاری څومره کامیابه وه؟ د دی خواب په کرک کې د صلیبیانو د ورانکاري استاذ هرمن جرمنی خپلو ملګرو ته داسې ورکاوه :

د هسپانیا تصویر جوړونکو چې دا تصویرونه جوړ کړي، هغوی د انسانانو بتان د خاوری څخه هم جوړولای شي، هغه د یوی ښځی او سړی لغړ تصویر خپلو صلیبی ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوی تصویر وه چې په رنګه برس باندی په ځو ښکلو رنګونو جوړ شوی ؤ.

صلیبی چارواکو چې دا تصویر ولیده نو پخپلو کې یې سره لوڅی او بی چوکاټه ټوکی پیل کړی.

هرمن وویل: ما داسې ډېر تصویرونه جوړ کړي او مصر ته می استولی او د هغې د ښودلو لپاره می پټ ځایونه هم برابر کړي، د هغه ځای څخه زمونږ د بری او کامیابی راپورونه راځی، ما د قاهری په ځوانانو کې د بد اخلاقی او فحاشی آور بل کړیدی.

دا داسې غریزه دی چې یو ځل دا پورته شي بیا ټولی غریزی احساسات او ولولی ختموی که هغه د وطن مینه وی او که د دین او اخرت، دی تصویرونو په قاهره کې د ځوانانو او پوځیانو احساسات او ولولی بیکاره کړی، د دی تصویرونو خوند نیشه هم غواړي چې د نیشی شیان مو هم ورته برابر کړي.

زما ملګرو په قاهره او نورو کلو کې د اطرافی او صحرایی نجونو په شکل کې د ځوانو نجونو پوره لښکر ځای پر ځای کړی- دا ښځینه ورانکاری د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ او قوم دوینا او چینجی په شان خوری مخکې چې زما کسان نیول شوی وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوی لاری او طریقی راویستلی چې هم کامیابی او هم نه نیول کیږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت کوي او هغې ته نور هم زور ورکوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دی فکری او ذهنی عیاشی عادی شویدی ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم.

غونډې ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړي.

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو... د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکې جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصرې په حالت کې وساتئ چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شی ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړی دولت اومال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نږدی ملګری او حکومتی چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدی.

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکی نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبی مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوری - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامی امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسی خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دي - پدې پوخ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې ځخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وی. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړې او حملو ته اړتیا نه وی.

د هرمن پدی راپور باندی صلیبی واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړې وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبی به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندی وی تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندی د صلیب واکمنی او حکومت شی د دی نړیوالی فتحې او بری لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده ترڅو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شي، زه هرمن ته شاباسی او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پورې یې بری هم تر لاسه کړی.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یویشت کاله ؤ، دا ندی څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدی طوفان کې رانغاړل شوی وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی ؤ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دی دواړو نوی ځوانانو د یوی ورانکاری صلیبی نجلۍ سره پټ اړیکی او لاره درلوده - هغې نجلی ځان مسلمان بللو خو بی پرده ګرځیده، هغه د یو لویی کورنۍ ځخه وه او لیدنی کتنی به یې پټې کولې، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلی وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل: چې زه یو بل تنکی ځوان ډېره تنګه کړی یم، زه چې په کوم لوری ځم هغه راپسې وي او ځینی وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی خبره یوی او بلی خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا څرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دې ورځې په سبا همدی نجلی د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکې ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوی او د ښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلی هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم. په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوی او وایی چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته څرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپي درباندی برید او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوی او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه ورونه د دې څخه ناخبره وه چې یوی نجلی دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوی، نجلی به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دې چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندی فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایی چې زه به ستا پسی ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسی راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته یې هم همداسې وویل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کیدای شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تیار او چمتو کړې. دواړه وروڼه په بې خبرۍ کې یو د بل وژلو ته تیار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځای ته ورسیده چې نجلۍ ورته په ګوته کړې وه، هغې داسې کمال وکړ چې ځای یې تیار غوره کړ چې دواړه وروڼه سره یو بل وینه ګوري او سره وینه پیژنې چې تولهٔ ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسیده نو مشر هلک هلته ولاړ وو.

هغه ته یې وویل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لري.

مشر ورور خنجر راوویستلو چې پدې کې کشر ورور یې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته وویل: هغه دی راغی! زه نه غواړم چې ویني توی شي زه به هغه منع کړم چې بیرته ولاړ شي.

نو سمدستي د کشر هلک په لوري ورغله او هغه ته یې وویل: چې بل ځوان راغلی او خنجر یې پلاس کې تیار نیولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی ولیده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو وروڼو یو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولویدل او بیا راپورته شول او یو پر بل یې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دې چې دواړه له کاره ولویدل په همدې وخت کې د علی بن سفیان څارونکي پدې لاره برابر شول نو نجلۍ تیښته وکړه خو څارونکو هغه راګیر کړه، ګوري چې دوه ځوانان په وینو کې لت پت پراته او اخري سلګۍ وهي.

نجلۍ ډېرې بانې او پلمې وکړې خو څارونکي هغه خوشې نکړه، هغه څارونکي ته د ډېرو شیانو وړاندیز وکړ خو هغه یو هم ونه منلو، هغه چیغې کړې او پیره کوونکي یې راوغوښتل، پدې وخت کې دواړه وروڼه مړه شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علي بن سفیان ته ورسول شوه، مړې هم راوړل شول چې په روښنایي کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستي سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدې وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل .

نجلی ګډه وډه بیان او خبرې وکړې خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیرې اوسیږي .

سلیم الادریس ډیر په بد حالت کې و هغه علي بن سفیان ته وویل: علي! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلي خبره نه کوي!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لورې ته اشاره وکړه چې ده زه رابللې وم او زه ورغلم، د بل لورې پرې کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویرې څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شي .

د علي بن سفیان دماغ ډیر قوي وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبرې ورپه یاد شوې چې څو ورځې مخکې یې کړې وې، ارسلان د علي بن سفیان په تور لست کې و او پدې هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي .

علي بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ویې ویل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکې نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشي وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دې په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلی ته وویل : ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسې ونکړې کنه وبه وژل شې .

نجلی په ډیره چټکتیا سره له خونې ووته او روانه شوه، علي بن سفیان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وویل: چې یو د نجلی پسې شي او بل د ارسلان د کور د دروازې په مخ کې یو ځای پټ شي چې څوک مو ونه ګوري او د نجلی ځای او لاره معلومه کړي. دواړه څارونکي ورپسې شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکی هم روان ؤ، د علی بن سفیان شک رېښتیا شو، نجلی دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسیدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلی د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلی د ارسلان سره اړیکی لري نو بیا یې علی بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلی وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی. هغه په حیرانوونکی توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکی ته خبر ورکړ، پدی وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندی شي.

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولی زه په دومره زړورتیا سره داسې خبرې کولای شم!

ارسلان چې کله د نجلی کامیاب راپور واوریده! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دې بری او کامیابی په خاطر نجلی ته ښکلی شراب وړاندی کړل او بیا دواړو د خوشحالی جشن لمانځل پیل کړل.

د هغوی د خوشحالی جشن لا ختم شوی نه ؤ چې سلیم الادریس بې له اجازې خونې ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلی په لوڅ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلی یې سمدستي وپیژندله.

ارسلان د نیشي په حالت کې وویل: تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنی؟ پیره کوونکی چیری دی؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقی الدین او سلطان صلاح الدین ایوبی په نشتوالی کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومی قوماندان غیاث بلبیس او علی بن سفیان هم ملګری وه، نجلی سمدستی ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندی د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوی او د ځمکی لاندی لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځی وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکی مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوی بلی خونی څخه د سرو زرو خښتی او د اشرفیو کڅوړی راپیدا شوی، هغه خپلی دوه پخوانی میرمنی او بچیان بل ځای ته استولی وه، په کور کې دری نجونی هم پیدا شوی، دری واړه یو له بلی ښکلی، ښایسته او مسلمانی نه وی. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنی وشوی چې په هغوی کې دری د صلیبیانو جاسوسانی وختلی.

لوړ پوری چارواکی له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شی چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلی شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافی دي!

ارشلان د نیشی په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړی! که زما وژل حتمی وی نو بیا همداسی چوپ باید مړ شم.

لوړ پوری چارواکی وویل: د الله جل جلاله په وړاندی به دا ډېره لوی نیکی وی چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړی! زما هیله ده چې پدی نیکی به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شی.

ارسلان وویل: تاسې خو ما نه بښئ!

علی بن سفیان وویل: الله تعالی د دی څخه لوی ګناهونه هم بښئ! ستا د ژوند پاتی کیدو چانس پیدا کیدای شی، تاسې ووایی چې دلته کومه کومه ورانکاری کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځیده، نور تول چارواکي یو او بل لوري ته ناست وو، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا څخه یې د برېښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدې چې نور خلک څه وکړي هغه توره له ځان څخه بلې خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپرېوت، بل سړي د هغه د ګیډې څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوشې کړه خو زما دوه دري خبرې په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسې، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندي د سلطان صلاح الدين ايوبي سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی وُ، زه ستاسې هیڅ پوښتنې ته ځواب نه درکوم، توري خپل کار کړيدی، مصر باندې توره وریځ خپروونکي پوځ د بغاوت او پاڅون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی وُ، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبي ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړې وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي سره او تقي الدين سره همسنګره غوښې خوري او شراب څښي او هلته هر څه پريمانه دي، د مجاهدین په غنیمتونو باندې عیاشي او مزې چړچې کوي . زما ډېر چارواکي ملګري دي خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاری کړی، تاسې د بغاوت او پاڅون مخه نشي نیولای ، نوي پوځ راولی، حالات ستاسې له کنترول څخه .... نوري خبرې بندې شوی او ساه یې ورکړه .

د هغه په کور کې چې کومې دري نجونې پیدا شوی وی هغوی هم لدې څخه زیات څه ونه ویل، هغوی یوازې دومره وویل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بې لارې کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئولیت راکړل شوی وُ، د شپې به دلته غونډې او مجلسونه جوړیدل چې ډېر چارواکي به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډې او خبرې کولې. نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاڅون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سلیم الادریس دواړه زامن یې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کیسه بیان کړه، هغې وویل: چې ما د سلیم الادریس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګیر کړ څکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادریس په خلاف استعمال کړي خو وروسته یې پلان بدل کړ او بیا یې وویل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژنې.

په یوه شپه کې نژدې یو نیم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځایونو څخه نیول شوي وه چې غله او نور شیان یې له بازار څخه ویستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شیانو د ویستلو د مخنیوي لپاره ګزمې ټاکل شوي وي، دا د هغوی لومړنۍ کامیابي وه، نیول شوي کسانو د څو سوداګرو نومونه واخیستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زیرمه او ذخیره کړیدي - هغوی به دا پټ ساتلي سامان د شپې په بهرنۍ خلکو خرڅولو. دې نیول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتي او بیا یې په بهرنیو سوداګرو خرڅوي.

نیول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم یو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کیږي. هلته یو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدې کاروانونو څخه رشوت او بدله اخیستله، بیا د دې خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسیدل.

* * *

پدې توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صلیبیانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي هلته نه و.

سلیم الادریس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستي پدې حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علي بن سفیان او غیاث بلبیس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسیږي. هغوی وویل: مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدی څخه چې په مصر کې بغاوت وشي یا کوم لوړ پوړی چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې میدان وګرځي باید د سلطان صلاح الدين ایوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره پرېږدي او خپلو مرستیالانو ته پرېږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی یو استازی مخکې استولی و، خو هغه ته پوره معلومات نه و ورکړل شوي. اوس چې لویه پیښه مینځ ته راغله نو فیصله پدې وشوه چې باید خپله علي بن سفيان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدين له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه میاشتې پوره شوی وی خو د برې هیڅ درک نه معلومیده، صلیبیانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی و، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شیان ذخیره کړي وه، د سلطان صلاح الدين ایوبي څارونکو له دلي څخه یو غازي په غشي پوري پیغام تړلی او راویشتلی و چې په کلا کې د خوراک او څښاک هیڅ کمي نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بندیز لګیدلی دی چې د هغوی دیوالونه هم اوس جاسوس کوي نو ځکه د کلا دننه هیڅ ډول کار هم نشي کیدای کنه د خوراک او سامان ذخیره تباه کیدای شوه.

په کلا کې د ایوبي څارونکو کموالي پیدا شوی و، کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پیغام وتړلو او بیا به یې د باندې ویشتلو، پوځیانو ته حکم شوی وه که چیرې کوم داسې غشي راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صلیبیانو د هرمن د پلان د عملي کیدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پرېښی و، ترڅو د سلطان صلاح الدين ایوبي همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي.

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي و نو ځکه یې خپل پلان بدل کړ.

د صلیبیانو دا کوښښ ناکام شوی و چې د بهر څخه په محاصروي پوځ باندې برید وکړي ځکه چې د سلطان صلاح الدين ایوبي د مخې حملـ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو وو او هغوی یې په ډېره هوښیارۍ سره هم محاصره کړل، د دې بهرنۍ پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوي وه، بهرنۍ لښکر د محاصرې ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پښا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوې وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکې وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللې. کوم څارویو به چې مړه کیدل هغه به دوی خوړل خو دې ورته بس والې نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او څارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه وو بلکې څو چینې وې چې ځینې پکې وچې هم شوې.

په صلیبي سپایانو کې غم او اندیښنې زور کړې وو، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لرې تلل، د شپې به پرې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویانو حملې کولې او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایي پوځ ختم شو، د هغوی څاروی هم نور له کاره لویدلي وه، د دې لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن وو او مرستې ته سترګې په لاره وو چې کیدای شي نور صلیبي واکمنان راشي او هغه لدې عذاب څخه خلاص کړي خو د هیڅ درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتلې نو د څلورو لورو څخه یې برید پرې کولو او دوی یې ختمول خو پدې سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړې اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ځواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دې لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطي پوځ موجود وو او هغه غوښتل د همدې پوځ څخه کار واخلي او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصرې کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبي د دومره محاصرې پلوی او غوښتوونکی نه وو،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ميړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه ؤ چې د محاصرې څخه وروسته اوسيدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپين زر او دومره شيان راکړی، مونږ بيرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدين ايوبي صليبيان له خپلی اسلامي خاوری او هيواد څخه ويستل، هغه به ويل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدی ځای څخه به ټولی نړی ته اسلام خپريږي

سلطان صلاح الدين ايوبي خپل عمر لنډ بللو او پدی لنډ عُمر کې يې د يرغلګرو صليبيانو ويستل غوښتل، هغه ويل چې زه پدی ويريږم چې د ازادی وروسته به د هغوی تر سيوری لاندی ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربي هيوادنه د نصرانيانو او يهودانو تر ولکی لاندی خپل د ذلت شپې ورځی تيروی] يا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځايونه په صليبيانو پلوری .

يوه شپه هغه پخپله خيمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب ؤ، هغه پدی فکر کاوه که چيری له لری څخه کلا ته تونلونه وکيندل شي او بيا د هغې تونلونو له لاری مجاهدين کلا ته ننوځی نو کيدای شي کلا ونيول شي ، څه نوری لاری چاری يې هم سنجولی څکه هغه غوښتل پدی څو ورځو کې کرک ونيسی. په همدی وخت کې علی بن سفيان د هغه خيمی ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه په ليدلو خوشحاله نشو څکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی ؤ چې د قاهری حالات خراب دي. په څيره کې يې خفګان ښکاره شو او د علی بن سفيان سره يې روغبړ وکړ بيا يې وويل: يقيناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علی بن سفيان وويل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خيريت دی! خو د زيری او خوښی خبره هم راسره نشته .

علی بن سفيان ورته د قاهری او مصر حالات بيانول پيل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدين ايوبي څخه څه شيان او خبری پټی کړی او نه يې هغه پهٔ دوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات بايد په زغرده او په ډاګه ورته وراندی کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان د تقي الدین غلطي په ګوته کړې او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه دري غلطي هم پرته د کومې ویرې څخه بیان کړې، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکې روانې شوې، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبي به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دې څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسې خیانت او غداري کړې وه .

علي بن سفیان وویل: که ارسلان لږ ژوندی پاتې وی نو ډېر شیان به یې رسوا کړی وای! د هغه د اخرې خبرې څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهني او عقیدوي لحاظ فلج شویدی. زما څارونکی وایي چې تر قوماندانانو پورې خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلې او غوښې د کموالي په پیدا کولو سره دا اوازې خپرې شوې چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتې برخه یې چارواکي خوري، د دښمنانو پلانونه او دسیسې مخ په کامیابیدو دي .

د دښمن پلانونه او دسیسې هلته کامیابیږي چیرې چې خو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړي!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه د غه سربښندونکی غازیان د کفر او بې لارې په خلاف استعمالوم او زما چارواکي هم همداسې وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. خو زه د دې غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پورې په مصر کې بندي یم. زما قصد او اراده په مصر کې ترلې شوې ده .

علي بن سفیان وویل: زه د دې لپاره راغلی یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي.

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلی تاریخ سپک او سپانده کړي.

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوې وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستي او د مسلمانانو سره دښمني کوي.

بیا سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوي؟ ما خو تقي الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه!

علي بن سفیان وویل: په مصر کې خو دا حالت هیچاته ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکي راوغواړه.

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه ....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبي پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبي ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکي چې په لاره دی تازه آس اخلي او آرام او دمه به نکوي، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړي بلکې څومره چې کیدای شي زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدی نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیري پدې کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازي چې کله د سلطان نورالدین زنګي دروازې ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده! استازي خو آسونه بدل کړي وه خو په لاره کې یې یو غړپ اوبه هم نوې څښلي. دوه شپې او ورځې ستړتیا، لوږې او تندې هغه بې حاله کړي وُ، د هغه ژبه وچه شوې وه او په پښو نشو ودریدایې، د هغه د خولې څخه خبرې نه راوتې، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروري دی. نور الدین زنګي هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلي وه چې که پیغام ضروري او مهم وي نو ما راپاڅوئ او زما د خوب او آرام غم مه کوئ.

د استازي حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګي د خوب خونې ته ورغی او دروازه یې وټکوله، بیا هغه ډېر ژر د باندې راغی، استازي یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونې ته بوتللو. استازي چې کله خونې ته ننوت نو راپریوت، سلطان نورالدین زنګي د خپلو کار کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، صلاح الدین ایوبي ورته لیکلي و :

د قدر او درناوي وړ سلطان نورالدین زنګي! په تا دې د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښي پیغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړې ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړئ نو ټول حالات به درته له نږدې نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پورې برې پلاس ندی راغلې، دومره کامیابي مې پلاس راوړې چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریماند یې مشري کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه مې محاصره کړی او نیمایي پوځ مې ورته ختم کړی، وړې صلیبیان اوس هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیره او اوښان خوری کوم چې دوی یې تر دی ځایه پوری را رسولی وه. زما پلان دا دی چې ریمانډ ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي.

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصرې د کامیابی په هکله فکر کولو او زه پدی هیله وم چې زما سرښندونکی به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوی هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقی الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطی کړی چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پشا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلی.

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبی طوفان لپاره لاره هواره کړی او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدی. علی بن سفیان تاسې ښه پیژنی، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایې چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شی.

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایی چې صلاح الدین پشا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشی او د یرغلګرو دا مری په خپل لاس کې ونیسی، خپل پوځ له ځان سره راولی ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړی.

سلطان نورالدین زنګی لږ ځنډ هم ونکړ، د شپی په جامو کې په کار بوخت شو، پوځی مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښوونی وکړی، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوی چې د هغه لښکر د کرک په لوری وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړی د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبی حیران شو. که چیری استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي نو هغه د دوړو او ګرد په لیدلو فکر کولو چې د صلیبیانو لښکر را روان دی.

صلاح الدین ایوبی خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور وړاندی شو، سلطان نورالدین زنګی چې کله هغه ولیده نو د آس څخه یې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکی غازیان او مجاهدین سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدین ایوبی د سترګو اوښکی روانی شوی.

***

صلاح الدین ایوبی سلطان نور الدین زنګی ته د صلیبیانو او ایمان پلورونکو چارواکو ټول حالات او پیښی بیان کړې، نو سلطان نور الدین زنګی ورته په ځواب کې وویل: صلاح الدینه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تیر شوی چې ته ځینو حقایقو ته تسلیم شی، دا د مسلمانانو بد مرغی ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ایمان پلورونکی او ځتمیسن پیدا کیږي او دوی هیڅ وخت د دی ناولی میکروب څخه پاک نشول. ماته داسې ښکاریږي چې یو وخت به همدا غداران او ایمان پلورونکی په اسلامی امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبری کوي، لوئی لوئی ژمنی او خبری به له خپلی تې همتی او بی وجدانی سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چیغی به وهي، خو قوم به پدی نه پوهیږي چې د دوی واکمنان او چاروآکی د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلویان او ملګری دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامی نړۍ کې کټ مټ همداسی حالت روان دی).

خفه کیږه مه صلاح الدینه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستی مصر ته ولاړ شه! تقی الدین ته مرسته ولیږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښی او چپ لوری ته حملی پیل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوری چې تقی الدین د هغوی د محاصری څخه راووځی او هیڅ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ يې ګير نشي، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستي ماته راوليږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجي وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدين زنګي خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدی سره د صلاح الدين ايوبي پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستي د قاهرې په لوري د تللو حکم وشو هلته يوه غلطي رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدين زنګي او صلاح الدين ايوبي پوځونه سره بدليدل او کسان مخکې وروسته کيدل، ناڅاپي په هماغه لوري ريمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوري ورته کمزوري ښکاره شو. کله يې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدين سپايان تللي او د سلطان نور الدين زنګي کسان نه وه را رسيدلي، ريمانډ د هماغي لارې څخه سره د خپلو څه پوځيانو ژوندي وتښتيده، پاتې برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګير شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پيښي سپکې کړې او د وی يې د قرباني لپاره پريښي دی. پدی خبر سره صليبي پوځيانو د تيښتي لپاره هر لوري ته منډې کړې چې پدی سره ځيني ووژل شول او ځيني ژوندي ونيول شول.

تاوان دا وشو چې ريمانډ ژوندي د جنګ له ميدان څخه وتښتيده، خو ګټه دا وشوه چې د ريمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصرې ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدين ايوبي د کرک څخه د قاهرې په لوري روان شو نو کرک ته يې د آفسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بيا يې سلطان نور الدين زنګي ته وويل: تاريخ خو به دا نه وايي چې صلاح الدين ايوبي پشا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړې.

سلطان نور الدين زنګي د هغه په اوږو باندې لاسونه کيښودل ويې ويل: نه صلاح الدينه! تا ماتې نده خوړلې - ته هسې احساساتي شوی يې ! جنګ په احساساتو نه کيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء الله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي یې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه رالښکته شوی، د الله جل جلاله دین یې راوړی ، د زړه خبرې خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکې تورو تیارو کې روښنایي ښي، او مړي بیا را ژوندي کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه لیدلی و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغیزمن شوي وه چې هیچا هم دا اړتیا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دین یې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هیڅ د دې اړتیا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تیریدل هغوی به د دې نوي شخصیت کرامتونه خلکو ته بیانول، کوم یو مسافر او لاروی به چې کوم کلي ته ولاړنو هلته به یې کلي والو ته د نوي شخصیت د کرامتونه قصې کولې ، ځینو خلکو به هغه پیغمبر او نبي ګڼلو، ځینو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انساني قرباني ورکولو ته هم تیار وه .

هغوی یو هم پدې فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دین خاوند دی؟ کومه عقیده یې له ځان سره راوړې ده، خلک ډېر ساده زړې و بې سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پیدا شو ه هلته به ورتلل او سجدې به یې کولې .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په میراث پاتې وُ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړي وه، پنځه وخته لمونځونه هم کیدل، خو د اسلامي عقیدې او ایمان د پخوالې لپاره هیڅ کوښښ نه کیده. د هغوی امامان بې علمه وه نو ځکه یې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کیسې بیانولې چې هغو به هیڅ حقیقت نه درلوده. هغوی قرآن مجید یوازې د تعویذونو کتاب جوړ کړی او دا یې خلکو ته ویل چې پدې یوازې امامان پوهیږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کیږي، په همدې خاطر عوامو قرآن مجید ته لاس هم نه نژدې کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی وُ چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوري معرفي کول. د همدې عقیدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدې کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوري خلک هغه نښې لیدلای، ناروغي د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازې د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل.

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره وویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلي او ریښتنی عقیده کمزوري شوه، پدې سبب هغوی هر هغه چاته سجدې کولې چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دې خلکو د هغه لاره خارله چې له اسمان څخه راغلي او مړی ژوندي کولای شي.

دا نوي شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوي وُ، په هغه وخت کې دهیوادنو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه.

صلاح الدین ایوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلري.

اصلي سرحد د عقیدو تر منځ وي نه په خاوره او منطقه کې، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخري پوله او سرحد بلل کیده. صلیبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقیدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقاید پکې ځای پر ځای کړي، د دې څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوي پولې کمې او عقیدوي پولې زیاتې وې. د هغه وخت د لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقیدې له لارې حملې کولې ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه ځلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړي وه ترڅو د هغوی عسکري، پوځي او جهادي روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدې په نامه داسې خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بې لارې او بې دیني وه.

د سلطان صلاح الدین ایوبي او سلطان نور الدین زنګي بد نصیبي دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامي امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړي او تر یو ځای پورې کامیاب شوي هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوري ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنې امیران، وزیران، چارواکي او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیوني او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړې څوکۍ لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدې توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزوري کولو سبب او لامل وګرځي.

هغه طبقه چې لاندې او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسې، غلطې عقیدې او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقي اسلام څخه لرې او په غلطو لارو سر شي چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شي.

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي د جنګ او جګړې په میدان کې نوې لارې او طریقې را پیدا کړې په همدې توګه صلیبي شیطانانو د بد اخلاقۍ او بې لارې لپاره نوې نوې طریقې او لارې راوویستلې، پدې معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل.

دري څلور اروپایي تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلي دي چې ځینې صلیبي واکمنانو د جګړې میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدې خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړه چې د هغوی ایمان کمزوري شي او عسکري جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باوري او بې اعتمادي راشي.
پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس و، ده د اسلام دښمنۍ خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکې کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکې نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.
فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ واندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتنې کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.
اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت و، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمني د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځینې پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګري دي او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایي تاریخ لیکوونکي اندرې ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاري کولو لپاره زه د خپلو پیغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو یم.
تاسي د مسلمانانو سره له ترون او روغي جوړي ځخه ویرېږۍ ځکه تاسي په
هغې کي خپل سپکاوی ګوري خو تاسي پدی نه پوهیږۍ چي مسلمانان د
جګړي په میدان کي ماتی نه خوري بلکي د سولي په ډګر کي ماتي ورکول
کیږي، که ارتیا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړی،
ترون وکړي او بیا په ګور کي د هماغه ترون تر سیوری لاندي د مسلمانانو
په ورانډي سرچپه کار نامه وکړی!
ایا زه همداسی کارونه نکوم؟
ایا تاسي پدی خبر نه یاستی چي زما دوه خپلوانی نجونی په دمشق کي د
یو شیخ په حرم کي ناستی دی؟
ایا تاسي د هماغه شیخ څخه پرته له جګړي د پره سیمه ونه ګټله؟
ایا هغه د دوستی حق اداء نکړ؟
هغه اوس هم ما خپل ملګری او دوست ګنې خو زه د هغه ځانی دښمن
یم، زه هر غیر مسلمان ته وایم چي د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړی او
بیا هم هغوی د لړم په شان په نیش باندی ووهی!!!

***

دا وُ هغه صلیبی فکر او عقیده چي د یو کامیاب او بریالی پلان لاندی
یې د اسلامی امت ریښی د چنجی او وینی په شان خوړلی - د همدی فکر
او عقیدی په نتیجه کي په قاهری او مصر کي د بغاوت شکل جوړ شوی وُ
او سلطان صلاح الدین ایوبی مجبور شو چي بریاوو ته نژدی محاصره
خوشي کړي او ځان قاهری ته ورسوی - هغه محاصره سلطان نور الدین
زنګی ته پریښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بی زړه شوی نه وُ
خو په زړه یې داسي دروند بار پریوتی وُ چي اثار یې په څیره باندی له ورایه
ځرګندیدل - عام غازیان پدی خوښ وه چي د ډېری مسافری څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدی حیران وه چي
ځرنګه محاصره پریښودل شوه او سمدستی د قاهری په لوری ناڅاپی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحی یا ناکامی پوری جنګیدونکی ؤ، یوازی دوه دری سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دی او د تقی الدین پوځ په سوډان کې ماتی خوړلی ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروری دی. د سلطان صلاح الدین ایوبی سره علی بن سفیان هم ملګری ؤ کوم چې د قاهری د حالاتو راپور یې راوړی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلی وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دی حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی ؤ چې په قاهره کې څه ګډ وډی شته.

کله چې د لومړۍ ورځی ماښام راغی نو پوځ د ټولی شپی لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره خیمه ودرول شوه ورروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولی ما محاصره خوشی کړه او قاهری ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پښا شوی یو خو که دا ماتی نه وی نو پښا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پښا کیږو او ستاسې پښا کوونکی ستاسې خپل ورونه دی ! هغوی د صلیبیانو ملګری شویدی، د پاځون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیری علی بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وایی نو اوس به تاسې مصر او قاهری ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمنی وه، د ارسلان پشان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شی.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندی چوپتیا خپره شوه او ټول بی سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبی غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکی قاضی بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوی: د دوه رپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیری

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاريدی لکه چې يو بل هيڅ نه پيژني، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدين ايوبی خبرو او د هغې طريقی ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول يې ويرول هغه بيا وويل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وايم چې تاسې په قران مجيد باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ايمان پلورونکی قران پلاس کې نيسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه يوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی څرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغښتی وي. هغه تاسې د خپل دين، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بيا د مسلمانو ميرمنو بی حيايی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پيل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقيدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې يا اسلام يا کفر ختم نشی .

يو سالار وويل: د سپين سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه يو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بيان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک يو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې يو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پيدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!
سلطان نور الدين زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!
زمونږ امتحان به د جګړی په ميدان کې اخيستل کيږي، په لاره کې څه معلوميږي!
په مصر کې څه روان دي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدين ايوبي د علي بن سفيان په لوري سترګې راواړولې او هغه ته يې وويل! علي! دوی ته ووايه چې هلته څه روان دي!

علي بن سفيان وويل: غدارانو د دښمن سره لاس يو کړی او د سوډان د محاذ سامان يې بند کړی، د مارکيټ او بازار څخه غله او خوراکي شيان ورک کړل شويدی، کلو او باندو ته بهرني کسان راځي، غله او خوراکي شيان په لوړه بيه اخلي او بيا يې بهرته استوی ، غوښه ورکه شويده، سامان چې کله ليږل کيږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کيږي، داسې هم شوی چې سامان استول شوی او بيا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شيان ولکه کړی په ښار کې بد کاری او بد اخلاقی عامه شويده، د قمار او جواری داسې په زړه پوری طريقی را پيدا شوی چې زمونږ ځوانان يې ټول خپل ځان ته راکش کړی .

په پوځ کې خفګان او شکونه راپيدا شويدی، زمونږ د ديني او ملي احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دريغه مال او دولت ورکول کيږي څرنګه چې د حکومت واګی او اختيارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرايط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطي خبری او عقيدی خپرول کيږی - خلک د غير اسلامی اصولو پابند ګرځي، د خطر خبره دا ده چې د همدی سيمو څخه مونږ ته پوځيان پلاس راځي، اوسني پوځ د هماغو سيمو اوسيدونکی دی .

بی بنسته او غلطي عقيدی په پوځ کې هم خپری شويدی .

د غونډی د کسانو څخه يو وپوښتل : ايا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علي بن سفيان وويل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نيولو باندی لګيا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی باندو او سرحدی سيمو او پولو ته هم ليږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زياته شوی چې د هغوی نيول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta... Digital Library

ایا تاسې به پدی خبره حیران نشی چې زمونږ د اطرافی او کلیوالی سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشی کیدای همداسې یو سالار اداری چاری په ښه توګه مخ په وړاندی نشی بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی ؟
زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمیښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې هغه پشا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په د ېرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.
تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی څیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی .
د دی خبرو په څواب کې د غونډی څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو سالار وويل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بيا يو!
بل سالار وويل : مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو !
يو بوډا سالار وويل : که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به يې سر پرې کړم او ستا په قدمونو کې به يې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتی او جذباتی خبرو پلوی نه يم!
سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: د غونډې کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدين په وړاندې د خبرو کولو څخه هم ويريدل خو اوس چې هغوی دا واوريدل چې د پوځ ځينی کسان د دښمن پلويان شوی او پوځ يې بغاوت ته چمتو کړی نو د آور بځرکی ورڅخه جوړ شول، يو پکې سلطان صلاح الدين ايوبی ته دا هم وويل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلې خبره کوی خو ځينی حالات داسې وی چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوی، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهری پوری هيڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمې څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بې وسلې کړو.
سلطان صلاح الدين ايوبی ته نور پدې خلکو کنترول کول ګران شول، هغه ځو خبری نوری وکړی او غونډه يې ختمه کړه، سهار وختی پوځ حرکت وکړ چې په پوځی نظم او ترتيب باندې برابر ؤ سلطان صلاح الدين ايوبی د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه وليدل چې علی بن سفيان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پوری دوه ځلې پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپې تر اولې برخې پوری همداسې مخکې تلل. کله چې شپه نيمه شوه نو صلاح الدين ايوبی پوځ ته د تم کيدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علی بن سفيان هم راپيدا شو.
سلطان صلاح الدين ايوبی وپوښتل : ټوله ورځ چيری وی علی!
علی بن سفيان وويل: تيره شپه زما په زړه کې يو شک پيدا شوی ؤ د هغې شک د لری کولو يا باوری کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځيدم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : څه شک!

علي بن سفیان وویل: تا د شپې ونه لیدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستیالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاریدلي! ماته شک پیدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک ریښتیا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځیانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاریدلی، ځینې غازیانو دا هم ویل چې مونږ په محاذ کې زخیمان او شهیدان کیږو او زمونږ ملګرې په قاهره کې عیش او مزې چړچې کوی او بیا د اسلامي نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسیدو سره هغوی ټول ختموو، بیا به د سوډان نښتې او راګیر شوی پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلی آمیره! که مونږ د دې خلکو مخه ونه نیوله نو په قاهره کې به خپل منځي جګړه پیل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولې .

زه پدې خوشحاله یم چې د محاذ په ستړي او ستومانه پوځ کې کې دومره قوي جذبه او اسلامي احساس شته!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : خو زمونږ دښمن همدا غواړي چې پوځ په دوه ډلو وویشي او پخپلو کې یې سره بیا ووژني .

سلطان صلاح الدین ایوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بیا یې علي بن سفیان ته وویل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته یو هوښیار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته ولیږم، یا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هیڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علي! زه دی کار ته هیڅ متوجي نشوم .

***

هغه نوې شخصیت چې د غیب خبرې یې کولې، نوی دین یې راوړی، د اسمان څخه راښکته شوی او مړی ژوندی کولایی شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت ؤ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات ندی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لري او د سر ویښتان یې لوی په اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملی سپوږمی پشان روښنایي وي، غاښونه یې د ستوري پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوي او مضبوط دي، کله به یې چې خبری کولی نو خلک به یې تر اثر لاندی راوستل.

د هغه سره ډېر ملګري، خدمت کوونکي او ډېری سپرلی وی، په اوښانو باندی غټې غټې متکی بار وه، هغه به د کلو او باندو ځخه لري په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلی ته نه تللو، په کوم لوري به چې تللو د هغه ځخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسمانی شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د ځو ځو ورځو ځخه هغه ته سترګی په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علي بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهری د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدی شپه نوی غیب ویوونکی د قاهری ځخه ډېر لری د خرماؤ په یو بڼ کې دیره اچولی وه. د هغه یو اصل دا ؤ چې د سپوږمی په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځی خو یې د چا سره خبری هم نکولی، تیاره شپی د هغه خوښی وی، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانی بلیدلی چې د یوی رنګ به د بلی ځخه توپیر درلوده، دی رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماؤ په کوم بڼ کې دیره لګولی وه د هغه سره نژدی یو کلی وه چې زیات اوسیدونکی یې مسلمانان وه چې ځینی پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت څښتن وه. د یوی یا یوی نیمی میاشتی ځخه د هغه سره یو ځوان د زده کړی لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلی ځخه د زده کړی لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی ځوان کار یوازی په زده کړی پوری اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پوری کار هم پیدا کړی ؤ، په هغه کلی کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیی محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پری د خپلو وزو شیدی هم څښلی وی په لومړی ځل د محمود او سعدیی لیدل په هغه دښته کې شوی وه چې هلته به یې خپلی وزی او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولی. یو ځلې سعدیی خپل څاروی د اوبو لپاره چینی ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیی ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیری روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیری ځم!

سعدیه په دی خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ ؤ، نو سعدیی د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلی ځای نښودلو، هغه د سعدیی سره داسې خبری وکړی چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړی په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبری وکړی چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبی یوه پرښته او آسمانی انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړی را ژوندی کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی مړی نشی را ژوندی کولای په غیبو یوازی یو الله جل جلاله پوهیږی !

سعدیه وویل: خلک وایی چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسی خو هغه ژوندی خلک وژنی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته څه ویلي دي چې سلطان صلاح الدین ایوبي خلک وژني؟
سعدیه وویل: زمونږ له کلي څخه ځیني مسافر تیریږي، هغوی وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ډېر بد انسان دی
محمود ورڅخه وپوښتل : ستاسې د جومات آمام څه وایي؟
سعدیه وویل: هغه ډېرې ښې او ښکلې خبرې کوي! هغه وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي د اسلام روښنایي په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازې د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی .
محمود د سعدیه سره په همدې موضوع باندې خبرې کولې، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دې کلو ته داسې کسان راځي چې ځان ته مسلمان وایي خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.
محمود سعیده ته داسې خبرې وکړې چې د هغې شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل څاروي راولم نو تاسې هم دلته راځې او زما سره ګورې .
محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلي ته روان شو. سعدیې فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیرې روان دي؟ د هغه جامې د دې سیمې ښکارې خو رنګ، خبرې او حال یې د دې ځای ندي د بلې سیمې اوسیدونکی معلومیږي .
د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دې کلو او سیمې اوسیدونکی نه ؤ بلکې د اسکندریې د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علي بن سفیان د اداري یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلې دندې او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدي سیمې او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګري هم وه چې پدې کلو او بانډو کې خپاره شوي وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کیدل او خپل معلوماتونه به یې سره شریکول چې په هغې کې به یې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.

د همدې راپورونو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.

کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره یې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه یې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان شکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوي نوي راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجید ایاتونه به یې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوي غیب پوهیدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته یې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهرې ته پوره معلومات استولي وه او اوس یې غوښتل د سعدیې کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکی دی نو له ځان سره یې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره یې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا یې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کوي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندی کول نو غوښتل نو آمام ته یې وویل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدې خوشحاله یم چې ته د خپلې دندې او مسئولیت څخه بې پروا نه یې، د اسکندریې مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدې خبره محمود ناڅاپي وبوریده لکه چې تورکر یې خوړلی وي، هغه پدې شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستي پوه کړ او شک یې ورته لرې کړ ویې ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان څرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدې سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو څخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان څرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان څرګند کړی .

امام وویل: زه پدې باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان څرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلي کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډیرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې څوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما ځان سمبال کړ ځکه ما لدې جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته ریښتني اسلام ښودل او د هغوی لارښودنه هم اړینه ده، شل ورځې مخکې ماته دوه کسان د شپې راغلل او زه یې یوازې ووم، هغوی مخونه پټ کړي وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدې جومات څخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدې جومات څخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړې نو درس او سبق بنده کړه او د نوي شخصیت چې له اسمان څخه راکوز شوی او مړې ژوندي کوي خبرې او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدې شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکې په تحفه کې درکول کیږي.

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبې رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوې اندازې پورې! زه اوس دوه ډوله خبرې کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زهٔ د خپل مسئولیت د پوره کیدلو څخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولنهوم او هغوی هم په خطر کې واچوم.

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتې کیږي، ته به د ساده او بې سواده خلکو په شان خبرې کوې، پدې کلی کې څلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیرې پدې نژدې برخو کې زمونږ د پوځ کوم ټولي پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لري دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د ځان ملګري کړیدي، هغوی تنخوا زمونږ څخه اخلي خو کار دښمن ته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغې ورځې څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکی وښودل او پخپلو کې یې سره پیژندګلوی وشوه.
مابنام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله.
محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړې؟
سعدیې خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کیښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دې سیمې تر ټولو ښکلې او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکۍ ځوانه ده! د هغې سودا اوس روانه ده.
محمود وپوښتل :سودا که واده؟
آمام وویل: سودا! ته پوهیږې چې د دې خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیې بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندیښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاري، هغوی د دې سیمې اوسیدونکي نه ښکاري، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت ځنډنی کړی وی، ته پدې ښه پوهیږې چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوي- اوس د دې نجلۍ ساتل او بچکول د دې لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دې لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاورې، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندي کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیې پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او یوازې دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشي تښتیدای.
په هر صورت دلته د سعدیې پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکی او محافظ نشته.
د دې څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپې او ورځې تیریدې، د محمود او سعدیه لیدنې کتنې سره کیدې، نجلۍ به ځرځای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبرې ازادې شوې نو هغه ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دي چې ستا سودا کول غواړي؟

سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلي او یو ځل هغوی د څارو‌ی د لیدلو پسې راغلل او هغه یې لاندې باندې وکتله او بیا بیرته ولاړل.

سعدیې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړی واخلي او په خپل حرم کې به یې بندې کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورڅخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیرې کیسې اوریدلې وې، هغه پداسې لرې او پس پاتې سیمه کې اوسیده خو په ډېرو شیانو پوهیدله او فکر یې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مینه او محبت لري نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرڅیږي ځکه هغه پدې پوهیده چې په یوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشې اخیستلای؟

محمود ورته وویل: اخیستلایی دې شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه مني!

سعدیې وپوښتل: څومره قیمت او بیه به ورکړې؟

محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږې کنه؟

سعدیه وویل: که چیرې ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دي! ته رښتیا وایې چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړي، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بې وزلی او هم یوازې دی، زما هیڅ ورور نشته!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه درڅخه په زور تښتوو.

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟

سعدیه وویل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومیږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره وویل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم.

محمود وویل : زه بالکل تیار یم!

سعدیه وویل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای.

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت!

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم.

سعدیی په افسوس سره وویل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پریښودلو ته تیار نه ؤ، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لټون او پوښتنی کول اړین وبلل.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د قاهرې ښخه اته ميله لرې و، هغه ته ويل شوي وه چې پوځ احساساتي شوی او د قاهرې په پوځ حمله کوي، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته د تم کيدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې يوې او بلې خواته وګرځيده، هغه خپله د پوځيانو معلومات اخيستلو، هغه يو سپور ته ورغی نو نور پوځيان هم راټول شول، هغه ورسره يوی او بلې خوا خبرې پيل کړې نو يو سپاره وويل: سپين سترګی وبښه لوی سالاره! دلته تم کيدو ته اړتيا نه وه مونږ تر ماښام پورې قاهرې ته رسيدلو!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: تاسې جنګيدلي او ستړي راغلي ياستی! زه تاسې ته پدې پراخه دښته د دمې وخت درکوم.

سپاره وويل : مونږ جګړه کوونکی راغلي يو او جګړې ته تلوونکی يو!

سلطان صلاح الدين ايوبي په حيرانتيا سره وپوښتل: ايا جګړې ته تلوونکي ياستی؟ زه خو تاسې قاهرې ته بيا يم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګورې !

سپاره وويل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهرې پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بيا هغوی زمونږ ملګری نه بلکې دښمنان دی .

يو بل سپاره وويل : د صليبيانو ښخه هم کلک او سخت دښمنان! ايا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! يو بل يې د سلطان صلاح الدين ايوبي ښخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدين ايوبيځواب ورکړ: څه ګډوډی شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

يو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړې ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهرې ټول حالات بيان کړې، زمونږ ملګری په شوبک او کرک کې شهيدان شوی، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خويندو او لوڼو بې عزتي او بې آبروی کيږي، زمونږ ملګری د کلا ښخه په واکمنی ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزی چړچی کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دې غدارانو څټونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه بښي! لږ خو دې زخمیانو ته وګوره چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دې لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوېول شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولې سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سلا کاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیچاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړي.

هغه اړینې لارښووني ورکړې او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندی، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقي عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړې او هغوی یې راپارولي! د همدې چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړې. دې بد اخلاقي او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستی چې د دې کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوی او بلی خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شیان ورځخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالی کوي؟ دښمن د دې ځخه دوه ګټې اخلي چې تقي الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وایي چې ستاسې پوځ ماتي وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځیني دوستان او چارواکي د مصر په تخت او څوکي باندې ځان کینول غواړي، هغوی د ټولو څخه وړاندې پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوي ترڅو خپلې غوښتني او خواهشات پرې پوره کړي.

زه د امارت وږی نه یم او نه د هغې غوښتونکی یم، که هر څوک ما ته داډ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازی پشان وجنګیږم خو دا به څوک وي؟ د دې راتلوونکی ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړي سره د دې که دا څوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځي، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجې ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کیږدي او حکومت وکړي. د دې حریصو واکمنانو او چارواکو سترګې یوازې ځانته او نن ورځې ته دي خو زه د قوم راتلوونکي ته ګورم.

هغه خبرې بس کړې خو بیا یې وویل: زما آس سمدستي چمتو او تیار کړي! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهرې ته د تللو ورته ووایي.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدي چې چا ته شک پیدا نشي چې زه دلته نه یم!

بیا یې ژور نفس وویستلو او ویې ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتئ! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولئ، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بې لارې کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلي وکړي نو دوی به بیا پوره شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ ځخه به یې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجي ووځي. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن څرګند کړي نو هغوی به خپله د قمار او بد اخلاقی څخه د جهاد میدان ته راوګرځي. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاوري او دین ساتنه او حفاظت د پوخ څخه پرته امکان نلري، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په څرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړي.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادی او خپلواکي به په غلامی باندی بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامی هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشی پاتی کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړي، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړي او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ ورونه په غداری کې تجربه لاس ته راوړی نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږی چې ازادی څه شی ته وایی! قومی او ملی عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبی‌وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړی ! قوم او ملت ته رعیت مه وایی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملی وقار او عزت څخه مه بی برخی کوی !

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایی او د خپلی واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د خارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته ! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر څخه پورې غاړه هم ازادي راکوي نو هر څوک کولای شي زما مخې ته ودریږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایي چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکۍ خالي کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدې ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به ځاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي . دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی . پدې وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه څغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهرې ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهرې د خلکو په وهم او ګمان کې هم نه راتلل چې سلطان صلاح الدین ایوبی قاهرې ته را روان دی، د شپې په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهرې ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدې معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه وُ. سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکی نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بې پروا بې غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته.

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړې پوړې چارواکې چې د ده پر ځای ناست وه سمدستي را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلي وه، لوړ پوړي چارواکي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ولیدلو نو ووېریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبي سلیم الادریس ته ډاډ او تسلي ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوي وایې نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندې ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او وېر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللی یم حکم وکړی!

لوړ پوړی چارواکی ریښتني مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبي د قاهرې په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویې پوښتل چې ستا په وراندې کوم کوم کسان شکمن دي؟ هغه د پوځي مشرانو په هکله په ځانګړې توګه وپوښتل.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونې پیل کړې چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتې شي او نور ټول پوځ دې د سهار د لمر ختو څخه مخکې د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شي، نورې ډېرې لارښوونې یې هم وکړې او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبي دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازې دومره پوه شوي وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی و، خو په هغه یې لا سترګې نه وې لګیدلې ځکه چې هغه اوس سمدستي ورسره کتل نه غوښتل.

هغه د پوځیانو تر حرکت پورې دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له د سهار روښنايي نه وه خوره شوې چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسې روزنه او تړينګ ورکړې وچې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تړينګ برکت و چې هغوی سهار وختي حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وو، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تېر شو، هغه په خندا او مسکا وو، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر وو چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لوري د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د آمير او ستر سالار دومره نژدې کېدل سپايانو ته ډېره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ستاسې توري غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړئ چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوې کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولای شئ چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړئ، د هغوی کونډې را يادې کړئ، د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسي نارينتوب ته بلنه درکوي، دښمن کرک دومره قوي کړي چې ستاسي د هر ملګري د ديوالونو لاندي په آور باندي لولپه شول، که تاسي هغه حالت ليدلايي وايي نو د سر په هډوکو به مو هغه ديوال نړولی وايی، هغوی په اور لولپه کيدل خو ديوال يې هم کيندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامي عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسي د خويندو او لونو بی آبرو يې او بی عزتی کيږي، د بوډاګانو ښځه د ځاريو پښان کار اخيستل کيږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوی، مورګانی د بچيو ښځه جلا کړی شويدی، ما چې د هرو کلا ګانی نړولی د خاورو دا کلا مې فتح نکړايی شوه، زما زور او ځواک تاسی ياستی! زما نا کامی ستاسي ناکامی ده!

پدی سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وي ويل: زما سينه په غشو سوری او غلبيل کړی، زه ناکام راستون شوی يم! خو د مړکيدو ښځه مخکی زما په غوږ کې دا زيری وکړی چې تاسي کرک فتح کړيدی، او خپل بی اسری لورګانی مو پخپلو سينو پوری ونيسی.

د هغه وخت يو حالات ليکونکی الاسدی ليکی چې سپرليو داسي حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولی حس کړی وی، سپاره چوپ وه خو زيات آسونه شنيدل او خپلی پښی يې په ځمکه وهلی سپرو واګی راکش کولی او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه يې کوله.

د هغوی ژبی چوپ وی خو د هغوی مخونه او ځيری تکی سری شوی وی چې د هغوی د زړه حالت يې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدين ايوبی خبری لکه د غشو پښان د هغوی زړونو ته ننوتلی، د بغاوت سپرغی مړی شوی او د سلطان صلاح الدين ايوبی مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامي هيواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هيبت، ويره او دهشت ګرځيدلی ياستی، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صليبی يرغلګر خپلی لونی او حشيش استعمالوی، تاسې پدی نه پوهيږئ چې هغوی د يوی پيغلی د عصمت او آبرو تويولو په بدل کې زر کسه مجاهدين بی کاره کوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دې يوې لور د بې پته کيدو په بدل کې پخپلو لاس لاندې سيمو کې د زرګونو مسلمانو پيغلو بې پتې او بې آبرويي کوي - ستاسې منځ ته يوه فاحشه راليږي او په هغې باندې زمونږ زر ميرمنې فاحشه کوي، ولاړ شې او د خپلو خويندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتئ، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځئ چې د هغې د ديوالونو لاندې قران مجيد ټوټې ټوټې پروت دی، هلته د جوماتونو څخه کنارابونه جوړ شويدي، هغه صليبيان چې ستاسې له نومونو څخه ويريږي، نن ورځ دربانده په کرس کرس خاندي، شوبک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوئ.

صلاح الدين ايوبي پوځيانو ته دا هيڅ ونه ويل چې تاسې بې لارې شوی ياست او بغاوت ته مو ملا تړلې وه، هغه د هيچا په خلاف يوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای يې د هغوی غيرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدې حيران وه چې ولې مونږ دومره وختنی راپاخول شو اوس پدې حيران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کيږي، تول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدين ايوبي ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله يې لارښووني ورته وکړی، هغوی ته يې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوی لاره د هغې لاری څخه ډېره لرې وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دې پوځ سره سلطان صلاح الدين ايوبي هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستي وه او هغوی ته يې پټې لارښووني وکړی، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبير نارې پورته کړې چې د قاهرې ديوالونه يې ولړځول، د سلطان صلاح الدين ايوبي څېره د احساساتو څخه ځليدله .

کله چې د قاهرې پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدين ايوبي له سترګو پناه شول نو هغه يو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری يې وليږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وويل شول چې ډېر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسيده، او د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام يې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي دې پوځ د قاهرې په لوري را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، مابنام د پوځ مخکې ګروپ قاهرې ته راننوت چې وروسته ورپسې نور پوځ هم را ورسیده. هغوی ته هماغه ځایونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکې د قاهرې پوځ اوسیده، پوځیانو ته قوماندانانو وویل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شویدي، نوي راغلي پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علي بن سفیان د هغوی د سرولو لپاره ترتیب نیولی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبي د سرحدي پوستو معلومات هم ځانته وکړې وه او بیا یې سهار سمدستي د هغوی د بدلیدو حکم ورکړ، هغه ته ویل شوي وه چې پخواني سرحدي پوځیان غله او خوراکي شیان په پټه سوډان ته لیږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوي تلونکو قوماندانانو ته لارښووني وکړې او د پخوانیو ګروپونو په هکله یې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه باید محاذ ته واستول شي.

د کورنۍ جنګ او د پوځ بغاوت مخه یې ونیوله هغه ټول پوځي سالاران او قوماندانان یې راوغوښتل او هغه قوماندان یې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کینول شوی وه..

***

سعدیه به دوه ځلې د خوراک او څښاک ورلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه دیني زده کړه کوله. هغه به څرګای ته هم تللو چیرې چې سعدیې خپل څاروي څرول. هلته غونډۍ وې او ځای شین وه څکه چې هلته اوبه وې، هغه چمن او شین ځای له کلي څخه لرې ؤ، سعدیه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدې باوري وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوي.

سعدیې محمود ته وویل چې خپل کلي خوشې کړې او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړي، محمود هغې ته نښول ویلایي چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشي تللی، هغه د خپل فن په وسیله دا معلومه کړه چې سعدیې د دښمنانو پلوي او ملګرې نده، که د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندي او مسئوليت خبره نه وايي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بيولی وای. د دندي څخه برسيره آمام د هغوی د اداري آفسر ؤ، چې د هغه په شتوالي کې يې وظيفه نشوه خوشي کولای، آمام هغه ته ويلي وه چې بايد له ما سره به وی، د هغه وينا د حکم او آمر حيثيت درلوده .

يوه ورځ ناڅاپي په کلي کې خلک زيات شول، نوی خيري تر سترګو شوی، د هر چا په ژبه همدا يوه خبره وه: هغه راتلوونکي دی، هغه له آسمان څخه راغلي دی، مړي ژوندي کوونکي راځي!

د کلي هر اوسيدونکي خوشحاله ؤ، هغوی ويل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکي را روان دی .

سعديه په منډه راغله او محمود بن احمد ته يې وويل: تا هم اوريدلی دي چې هغه را روان دی ته پوهيږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووايم چې محمود ما سمدستي لدی ځای څخه وباسی، نو بيا به ته ما درسره بوځې .

محمود هيڅ ځواب ورنکړايې شو، هغه تر اوسه پوری دا د رازونو څخه ډک سخصيت نه ؤ ليدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پيغمبر بللو، د محمود سيمې ته هغه په لومړی ځل را روان ؤ، د هغه د کرامتونو احوال او خبری لا مخکې را رسيدلی وی، محمود د باندی ووت نو خپل دوه ملګری يې وليدل، د هغوی سيمه بله وه، محمود هغوی ته وويل چې تاسې ولی له خپلی سيمې څخه دلته راغلي ياست؟ هغوی ورته وويل چې مونږ په غيبو پوهيدونکی سړی ته راغلي يو، هغوی د ښارني لپاره نه وه راغلي بلکې د هغه څخه پوره آغيز من شوی وه، مونږ دواړو يې کرامات ليدلی دی .

محمود فکر وکړ چې د علي بن سفيان تربيه شوی کسان چې د ده څخه آغيز من شويدی نو دا سړی په حق دی .

محمود هغه شين ځای ته ولاړ چيری چې سعديه خپل ښاروی څرول او ده به ورسره ليدل خو هلته بل دول کاروانه پيل شوی وه، هغه له لری دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځي، دا ځای د هغه لپاره پاکيږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .
د کلو خلکو خپل کارونه پریښودل او هلته راټولیدل، نوي او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به یې د نوي شخصیت په هکله معلومات ورکول، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .
سبا سهار وختي بیا خلک هلته نژدې ورغلل، هغوي لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندې هم ویستلې، د هغوي سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار وُ، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې څرګندې شوې، چې وروسته یې هغه ودرولې.
ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وې، شپوږمې د شپې په اخرې برخه کې راپورته کیدله، د دي غیب پوهیدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان څرګندوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوری ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه .
هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلي وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوي ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوي د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوي په منډه شوې او هر لوری ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .
سبا سهار لکه سیلاب چې راغلي وي د کلي خلک د چمن او نوي جوړ شوي ځای په لوري په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر اوښ باندي ښکلي او ډولي مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندي ښکلي او ډولي ډولۍ ایښودل شوي وي چې پردې یې پرې بندي وې.
هغه شخصیت پدي اوښانو کې په یو سپور ؤ، مخکې مخکې ساز او موسیقي غږول کیده، ځیني کسانو په خمارونکي اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګړو ګانو داسې اواز او غږ پیدا کاوه لکه چې د دي ساز او موسیقۍ برخه وي.
په ټول کاروان کې هیڅ بی نظمي او ګډ وډي نه وه، په هر چا د تقدس او سپیڅلتیا ویره او رعب پروت ؤ، دا د مریدانو او مخلصینو کاروان وه چې د مختلفو ځایونو څخه ورسره یو ځای شوي وه، کاروان داسي حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوي وي.
کاروان هماغه جوړ کړی او شین چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وې، په یو ځای کې ډېرې خیمي ودریدلي وي چې یوه پکي ښه لوی او پراخه وه، د کلي خلک په شا وتمبول شول.
بیا چا ونه لیدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چیري چیري غیب شول، د مریدانو او مخلصینو سیلاب پښا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کیناستل.
د سعدیي د کلي خلکو د دي سپیڅیلي شخصیت په هکله خبري اوریدي، خومره چې انسان ناپوهه او بی علمه وي په هماغه اندازه د پټو شیانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پیدا کوی او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.
امام او محمود دواړو د خلکو سیلاب لیدلو، هغوی تر دي وخته پوري هیڅ هم نشول ویلایی چې دا څه دي، هغوی ته د قاهري له لوري ویل شوي وه چې په سرحدي سیمو کې نوی عقیده خپرول کیږي، تاسې هغه معلومه کړی او دا پته ولګوی چې د دی تر شا څوک ولاړ دي ځکه قاهري ته تر اوسه پوري پدی هکله کوم معلومات نه ؤ استول شوی او د دی اصلی علت دا ؤ چې کوم کسان د قاهري څخه د څارني لپاره لیږل شوی وه هغوی ټول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی ښځه ویریدل چې د داسې سپیځلی شخصیت په هکله ځرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره ځرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی ښځه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپې ښځه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې څو کسان له مخی ښځه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلۍ وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار وژړه یې کلکه صبریده، په بی صبرۍ سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې ځوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپې ښځه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړی د سعدیی نښې وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلۍ پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی ښځه ډېره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو ښځه یوه نجلۍ هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ وْ، نجلۍ د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور ځو ګامه وړاندی ولاړ، نجلۍ یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلري.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیې د پلار اوښکې روانې شوې ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدې پوه شوه چې دې سړي سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده؟

پداسې حال کې چې صحنې لیدونکي یوازې همدې دي. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوې ده چې د چا په خبره به سمدستي باور نکوي بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري.

محمود سمدستي د هغه نا بلد سړي پسې شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دې ځخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدې خیمو کې ساتل شوې او د هغې په تښتولو کې د دې سړي لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیې پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلي وه چې لور به دې تښتوو، د سعدیې پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسې دروغ وویل چې پلار نور د خپلې لور پسې لټون ونکړي.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلې مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته درواغ ویل شویدي چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلې کې اوسیدل چې سعدیه باید د دې ځای ځخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستې ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایی.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنګی د کرک محاصره کلکه کړې او خپل لښکر یې هلته ځای پر ځای کړی و، هغه د دیوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنۍ ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ویلی وه چې کومه کلا صلاح الدین ایوبي ونشوه نیولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشۍ نیولای ځکه هغه یو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولې طریقې ښودلې چې دلته ازمیل شویدي، او هغه یې هم راته ویلي چې د کلا په دننه کې څه څه دي، سامان او څاروي چیرې دي او عام خلک په کوم لورې کې اوسیږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړیدي.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنیقونه کوچني وه، بله دا چې د صلیبیانو سره لوی لوی لیندۍ دي چې تر لرې یې پورې غشي ویشتلی شول، دغو غشو منجنیقونه نژدې نه راپرېښودل، په همدې خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځیدلی، کوم لوري ته به چې مجاهدینو د دیوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د دیوال څخه پرې د آور سکروټې راتویول کیدې.

سلطان نور الدین زنګي د خپلو سالارانو او مرستیالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته یې وویل: صلاح الدین ایوبي ماته ویلي وه که دوه لوی منجنیقونه راوغواړې او د کلا دننه آور واچوې خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه یو هم وسوځیده نو دا به د تل لپاره پښېماني وي، زه نن د صلاح الدین ایوبي د فکر او سوچ په خلاف فیصله کوم، ما د یو لوی منجنیق جوړولو فیصله کړې چې تر لرې پورې ډبرې او کاڼي ورسولایی شي، تاسې به دا هم قبلوۍ چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زیان هم رسیږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شۍ نو دا به غوره وګڼۍ چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هیڅ مسلمان عزت، حیا او آبرو خوندي نده، د مسلمانانو بچیان د صلیبیانو په واک کې دي او نارینه په یو خلاص میدان کې بندیان شوي او د بیګار کارونه کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی به دُعا ګانی کوی چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړی، ستاسې محاصره چې څومره اوږدیږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندی کړاونه زیاتیږي، او دا خو حتمی خبره نده چې خامخا دی پدی اور کې مسلمانان وسوځی، که یو څو پکی مړ شي نو دا قربانی به مونږ ورکوو، تاسې هم د مرګ لپاره راغلی یاستی ، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ هر یو به قربانی ورکوي، زه دا خبری ځکه درته کوم چې بیا پر ما باندی تور پوری نکړی چې سلطان نورالدین زنګی د کلا په نیونی کې مسلمانان ووژل .

په مونږ کې هیڅ یو هم داسې فکر نکوی!

یو سالار وویل: مونږ دلته د خپلی پادشاهی قایمولو لپاره نه یو راغلی! فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله علیه وسلم نظام ځای پر ځای کوؤ، لومړی قبله زمونږ ده د صلیبیانو او یهودیانو نده.

یو بل سالار وویل: مونږ هیڅکله دا نشو منلی چې فلسطین د یهودیانو دی! مونږ ټول د سوځیدو او مړه کیدو لپاره چمتو یو! مونږ د خپلو بچیانو قربانی کولو ته هم تیار یو.

د نورالدین زنګی په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالی نه وه، هغه وویل: تاسې پدی ښه پوهیږی چې یهودیان د فلسطین د خپلولو لپاره په کوم محاذ او میدان کې جګړه کوي ؟

یهودیانو خپلی لونی او خپل مال او شتمنی د صلیبیانو پلاس کې ورکړی ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او نجونو پوسیله زمونږ په لیکو کې غداران راپیدا کړی، د هغوی ستر هدف مصر دی، د مصر په لویو لویو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه میرمنو شمیر ورځ په ورځ زیاتیږي چې دا ټولی فاحشی، بد کاری او بد اخلاقه ښځی یهودیانی دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامی هیوادو، مشران، سوداګر او آمیران د یهودیانو په ښکلی جال کې نښتی دي، په هغوی کې بی اتفاقی او اختلاف پیدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو کې جنګوی، که مونږ بیدار او راویښ نشو نو حتمًا به یهودیان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنی قبله خپل وطن ګرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوي خو مسلمانان به پدی نه پوهیږي چې د دی خپل منځی جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، شتمنی، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکی نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قرباني ته وړاندې کړو، زه د نوي میاشت تر راختلو پورې کرک نیول غواړم، که د کلا کندوالی هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو؛ دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوو، زه داسې محسوسوم چې زمونږ ځخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبی غلامانو او تالي څټو لاس ته ورځي.

سلطان نور الدین زنګی د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلی وه، هغه کسب کارانو ته ویلی وه چې د خرماؤ اوږدی ونی راووهی او د هغې ځخه غټ منجنیقونه جوړ کړی، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندی څه نوری ونی هم ووهلی ترڅو د هغوی ځخه تر وچوالی مخکې کار هم واخلی- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت ؤ، د دی په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبی ځخه پاتی اور غورځوونکی مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګی له ځان سره هم اور اچوونکی او بلن مواد راوړوی وه، هغه د آور ګولی جوړی کړی، په همدی ورځو کې د صلاح الدین ایوبی رالیږل شوی لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګی ته ویل شوی وه چې د قاهری پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګی د صلاح الدین ایوبی پشان هوښیار او لری لیدونکی انسان وه، هغه پخپلو موثرو خبرو باندی هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبی راپارولی وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ لمر پریوتی وه، صلیبي واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په یوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی وُ، د هغوی د خبرو څخه ښکاریده چې د محاصرې په هکله هیڅ اندیښنه نلري.

هغوی ته دا هم معلومه شوې وه چې صلاح الدین ایوبي مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدین زنګي اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسیده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدین را استولی دی، د همدې حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره یو ځای کیناستل، هغوی خبرې پیل کړې وې چې یو دم چاودنه وشوه او خاوری یوې او بلې خواته خپرې شوې، صلیبي واکمنان په منډه د باندې راووتل، د ځنګ کوټې برنډه رانړیدلې او ډېره غټه درنده ډبره وه خو دیوال نه وُ سوری شوی، په همدې وخت کې بیا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدې بله غټه ډبره ولویده، صلیبیان د هغه ځای څخه وتښتیدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنیقونو ډبرې ویشتل پیل کړې، هغه وخت تیاره شو او هیڅ شی نه معلومیدل.

دا د سلطان نور الدین زنګي نوی جوړ شوی لوی منجنیق وُ چې د تجربې په توګه یې څو ډبرې استعمال کړې.

دا ډېر لرې ویشتوونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار وُ، د یوې غټې او اوږدې ونې په منځ کې به یې رسۍ بنده کړه او بیا به یې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پیدا کړ، په کوږ ځای کې به یې ډبره کیښودله، چې کله به یې ونه ډېره کږه کړه نو رسۍ به یې غوڅې کړې، زیان دا کیده چې دا رسۍ به بیا په سختۍ سره استعمالیده، دویم زیان دا وه چې کله به رسۍ پرې شوې نو آسونه به په ډېر سخت ډول ټیله شول چې پدې سره آسونه یو پر بل پریوتل، دوه سپاره هم پدې آسونو لویدلو کې زخمیان شول، سلطان نور الدین زنګي تر نیمې شپې پورې د ډبرو ویشتل روان وساتل چې پدې سره د صلیبیانو مرکزي دفتر او نورې دوه کوټې خرابې شوې دا زیان او تاوان ډېر نه وُ خو د صلیبیانو زړونه یې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نژدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په ټول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .
خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړی لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرې ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګی د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لرې ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوڅه نشي او یا آسونه د رسۍ غوځولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګی هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروې، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګی کسب کارو ته وویل چې لرې ویشتوونکی لیندې جوړې کړې، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوي ځوانان وګورې او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړې .

***

د سعدیه د کلې څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ځاروې څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوې ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایې. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لورې اجازه وشوه چې نژدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینې، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوې وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.
هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړې، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک بالکل چوپ او غلي ناست وه هیچا هم حرکت نکولو او هر یو سترګی په هماغه لوري خښې کړي وي، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلی سطرنجي او قالینې غوړول شوي وي او شاته یې لوی لوی ښایسته پردی خوړندی وې چې په هغې کې ستوري ځلیدل.

د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوي وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومي غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غاړونه او سوري کیندل، د دې غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتي خیمې پکې ولاړې وې.

په خلکو او سیلا نیانو باندی داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوی وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوې وه یعنې د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه خوړندې پردې لږ شانته وښوریدې، د پردو ستوری د اسمان د ستورو پشان وریپیدل. سمدستي داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه وُ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدې دښته او بیابان کې د خمارونکی ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دې خمارونکی ساز او نغمې څپې او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولی او لمس کولی هم شي، په همدې خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپې او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدې ساز کې یوه بله خمارونکی نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده، پدې نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دې نغمې، ساز او ترانې سره سره به چې پردې او د هغې ستوری ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکی او مستې راوستوونکی حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندې راغلل نو له یو لوري څخه انګازه کوونکی اواز پورته شو: هغه شخصیّت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، خپل زړه او دماغ د فکر او خيالونو څخه خالي او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک ربښتني خبرې خای پر خای کړي.

پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه يو انسان راښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدې جادو يې چاپيريال کې يو آسماني او روحاني مخلوق معلوميده، د هغه د سر ويښتان خړ رنګي اوږده او د وريښمو پشان ځليدونکي وه، خيره يې سره سپينه او ډکه او ږيره يې په ډېر ښه توګه جوړه شوې وه، بدن يې قوي او شنه چپن يې اغوستې وه، په چپن باندې ستارې لګول شوې وې چې له ورايه ځليدلې، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځليدلې، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغيزه وه چې خلک يې حيران او بې سده کړل.

سمدستي ساز، نغمې او ترانې پيل شوې چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولې.

د دې ټولو څخه برسيره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلي وه چې دوی د دې آسماني شخصيت په هکله مخکې اوريدلي وي، هغه معجزاتي اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلي وه، کله يې چې د هغه شخصيت وليده نو لومړی يې سرونه ښکته کړل او بيا داسې لاس په نامه ودريدل لکه چې په لمانځه باندې ودريږي.

هغه آسماني شخصيت د پر دو مخې ته ودريده، بيا يې لاسونه پورته کړل او ويې ويل: په تاسې دی د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ کې يې پيدا کړي ياستي، سترګې او غوږونه يې درکړي، چې په هغې ليدل او اوريدل وکړئ، دماغ يې درکړی چې په هغې فکر وکړئ، تاسې ته يې ژبه درکړې چې په هغې خبرې وکړئ، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکي، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونکي په تاسې واکمنان شوي، هغوی تاسې غلامان کړي ياستئ، اوس ستاسې ګرځولی او د دنيا د نعمتونو څخه يې بې برخې کړي ياستئ، ستاسې داسې حال شوی چې سترګې مو شته خو څه پرې نشئ ليدلای، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشئ اوريدلی، تاسې پخپل دماغ فکر کولای شئ خو هغه د دروغو له کيسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندې د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف يوه خبره هم نشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسې خاروی، ستاسې اولادونه او ستاسې خامن اخیستی، هغوی ستاسې ځوان زامن داسې جنګوی لکه چې څوک سپی جنګوی، هغوی ستاسې آسونه او اوښان په غشو سوری سوری او غلبیلوی. ستاسې زامن چې مړه کړی بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکی مرغان یې خوری .

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پری معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله ریښتنی پیغام خلکو ته رسوی زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چې مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چې بی سده شوی وی. ځینی وویریدل چې دی بی آدبه سړی خو د هغه آسمانی شخصیت خبره پری کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلی به راپریوځی .

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشی وولی !

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کې څوک په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم غشی ویشتونکی شته چې زما په سینه غشی وولی؟

کوم چې دلته څوک لینده او غشی لری هغه دی مخی ته راشی .

څلور غشی ویشتونکی چې د دی کلی اوسیدونکی نه وه په قلاره قلاره مخی ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږی، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسمانی شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت وویل: په لیندو کې غشی کیږدی او زما زړه په نښه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور واړو په خپلو ليندو کې غشي کيښودل ليندۍ يې نيغې ونيولې او د آسماني شخصيت زړه ې په نښه کړ.

آسماني شخصيت وويل: پدې فکر مه کوئ چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړئ.

هغوی خپلې ليندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.

آسماني شخصيت په برچ سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړئ او غشي خوشي کړئ! که داسې ونکړئ نو پخپل ځای ولاړ به لوليږه او وسوځيږئ.

غشي ويشتونکو د خپل مرګ له ويرې ليندۍ پورته کړې او زړه يې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بې سده شول چې د هيچا سترګې هم نه رپيدې، ساز او نغمې نورې هم خمارونکې شوې، پدې خوا کې د زياتو خلکو لخوا څخه خمارونکې نغمې پيل شوې چې نغمه وېرونکې يې نه معلوميدل.

په همدې جادو يې چاپيريال کې د ځلورو غشو ويشتل کيدو اواز واوريدل شو، ځلور واړه غشي د آسماني شخصيت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه يې غځولي او په خندا ؤ.

آسماني شخصيت وويل: ځلور خنجر ويشتوونکي دې مخکې راشي!

غشي ويشتوونکي دې ولاړ شي.

غشي ويشتوونکي حيران او انديښمن ولاړل، د دې سره ځلور کسان د بل لورې څخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودريږه، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودريدل.

آسماني شخصيت ورڅخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ويشتلی شئ؟

ځلور واړو خواب ورکړ چې هو بالکل!

آسماني شخصيت شخصيت ورته وويل نو بيا په يو ځل ځلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور وارو په پوره قوت او څواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوشې کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې وننښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتي وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لوري اواز پورته شو : آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پربښتې دي .

آسماني شخصیت وویل:ایا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ویلي یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی یم؟

پدې وخت کې یو اطرافي او صحرایي کوچی راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرایي سړي وویل: د دې څخه معلومیږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولایي شئ؟

یو بوډا سړي راوړاندې شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویې وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی و، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو ایښی را وړاندې شول، مړی د څو کړو وږو لرګیو په سر اچول شوی وه، څلور کسانو مړی د آسماني شخصیت په وړاندې کیښوده .

آسماني شخصیت وویل: یو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی ورو ښئ چې بیا څوک ونه وایي چې دا لا پخوا ژوند و، مړی ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن یې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې خیره یې د مړي پشان سپینه ده .

سترګې یې نیمې پټې او خوله یې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخې ته کیښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوري هم خمارونکې وګرځیدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لوري یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دی، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دی بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړی راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړی په سر لاندی باندی خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسی په هوا کې یوی او پلی خواته وړل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویری یو بل ته نژدی شول ، ځینی ښځی وویریدی او چیغی یې کړی دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشی او څلور خنجرونه هماغسی نښتی وه ، د دی سره کفن لری شو او مړی راکیناست، هغه خپل مخ او سترګی پاکی کړی او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکی دنیا ته را ورسیدم؟

آسمانی شخصیت وویل : نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدی دنیا کې یې چیری چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پوری ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی، د هغوی په وړاندی مړی اوس پخپلو پښو روان ؤ، مړی را ژوندی شوی ؤ، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوری چې زوی را ژوندی شویدی .

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړی نه را ژوندی کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دی، ما دا مړی د دی لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدی پوه شی چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزی لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو د ډلی څخه یوه وپوښتل ایا ته په جنګ کې وژل شوی خلک هم را ژوندی کولای شي؟

مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وی چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوی، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم آور ته غورځول کیږي، انسان د دی لپاره ندی پیدا شوی چې نور انسانان ووژنی، بلکې د دی لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړی لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدی خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنی په نکاح کړی، د سړی او ښځی همدا کار دی چې بچی وزیږوي او چې بچیان لوی شی هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمی لګیدلی وی، د یوی خیمی څخه د نجونو اوازونه او خنداګانی هم راتللی، دا دوه پټ شوی کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدی باوری وُ چې سعدیه همدلته پدی خیمو کې پټه ساتلی شوی ده، په محمود کې دومره مذهبی پوهه او معلومات نه وُ، هغه د دی نوی آسمانی شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلی وه چې هیڅ انسان مړی نشی ژوندی کولایی، هغه پدی هیڅ فکر نه وُ کړی چې دا نوی آسمانی انسان خلکو ته څه وړاندی کوی، هغه د دی څخه یوازی دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازی په سعدیی باندی وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازی په دری خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردی هم بندی وی، هلته د پیری او څارنی هیڅ ترتیب نه وُ نیولی شوی، دوه دری کسان په یو ځای کې ناست او خبری یې کولی، د دی خطر هر وخت موجود وُ که چیری هغوی دواړه چا لیدلی وای نو حتماً به

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هیڅ نه معلومیدل چې چیري ناست دي .

امام او محمود هغې خیمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوې بلې نجلۍ وویل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداری توب وښودل شي! دا د یوې میرمنې آواز وه .

یوې نجلۍ وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وي ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په څواب کې وویل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول باید دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښایسته ده، هغې نن توله ورځ ژړل .

یوې نجلۍ وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایي چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډېر بلا او چالاک سړی دي .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشي خبرې او ټوکې پیل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداری توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لاري کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دې نجونو لوڅې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځایه دلته نه گرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خیمی ته نژدی ورغلل، دا لویه خیمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودي وه، د خیمی او شاته غونډۍ تر منځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالی ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمی پردی د پړو پوسیله تړل شوی وی. د سترګو په اندازه ځای پکې سوری وُ، هغوی په هماغه سوری کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت وُ چې قیمتی قالینه پری پرته وه او دوه رڼا ګانی بلیدی، یو لوری ته صراحی او د شرابو پیالی ایښودل شوی وی، د دی خیمی د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دی شکمنی ډلی د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیی سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوی په شان جوړیده .

یوی میرمنی سعدیه ته وویل: نن خو تاډیر وژړل! لږ ورروسته به ته خاندی او خپل ځان به هم نه پیژنی، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړی یې چې د آسمان څخه خدای زمکی ته رالیږلی دی! هغه یوازی ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلی وي، ستاسې کلی ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدی، یا به ته په غلامانو باندی خرڅول کیدی .

په سعدیه باندی د دی میرمنی جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبری یې اوریدی، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دی کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډیر څنډ نه وُ تیر شوی چې د غونډۍ شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوری پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکی پټ او غیب شیان ګوری، په توره شپه کې اسمان ته ګوري، د چا ستوری چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوری ته ونه ګوری، کوم ځای کې چې خیمی لګیدلی دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځی، چا چې هغې لوری ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسی هیلی، ارزوګانی او امیدونه اوری .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنی سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپین سترګی او بی احترامی ونکړی، هغه راغی او د مخی له لوری خیمی ته ننوت، آمام او محمود پدی ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پوری ځلور غشی او ځلور خنجرونه ننوتی وه .

سعدیې چې کله غشی او خنجرونه ولیدل نو له ویرې او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولی څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویې ویل: مه ویرېږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره ځان ونښلولو او کیناست .

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداری توب یو ځل په قاهره کې لیدلی وُ! ته به هم نه ویرېږي. ته پوهیږې چې غشی او خنجرونه چیری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمی پردی یې په پرو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خیمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی وُ، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم تړکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعدیه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه تړکر راټول کړ او د سړی په مخ او سر یې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن وُ خو آمام او محمود دومره کلک نیولی وُ چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په تړکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رنګکانی یې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعدیه له خیمی څخه ووتله. بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکی مخکی روان وُ، له کوم لوری چې دی خیمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود وُ خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره ونیوله چې سمدستي د خطر څخه ووتل ، شپې د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې څخه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مداري یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننبتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوي وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایی شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکي او برید کوونکي داسې مست او خمار شوي وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیرې ورک شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایی چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږي .

امام او محمود مداري ته وویل چې چپن وباسي، هغه لومړی غشي او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندې جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګي اینبودل شوي وه چې په هغې څرمن سربښ شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه څخه د ده سینه ټوله پټیدله، غشي او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلي او ننبتي وي - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړې، که سره زر غواړې، که آسونه غواړې، که اوښان غواړې هر څه چې غواړې سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړې .

آمام ورته وویل: ته اوس نشي خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګې پلار وُ.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوخ نژدې څوکې او پوسته چیرې ده! سمدستي ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستی لوری، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستی جومات ته راولیږی .

محمود سمدستی د آمام په آسپ ښنه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګری مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوری واستول او خپله د پوځی پوستی په لوری ولاړ، کله چې د کلی څخه لری شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لری پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دی پوستی قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بی پروا سړی و، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی و، محمود د هغه په هکله قاهری ته راپور هم استولی و خو تر اوسه پوری د هغه په خلاف کوم ګام نو و پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږی او یا دا چې وخت به هسی تیر کړی تر دی چې دښمن له لاسه ووځی محمود په همدی فکر او سوچ کې و چې که د پوستی پوځیان ورسره ملګری نشی نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلی ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشی نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې و څکه چې د دی مداری سړی سره د هر خلک ملګری وه او نورو د سیمی ځلکو یې هم مرسته کوله څکه هغه یې خپل مریدان کړی وه .

د آمام سره خنجر و، د هغه دوه ملګری هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداری بندی کړی و، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د ریښتنی دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا ریښتنی دین او عقیده ده؟

ګوره مداری! زه د قاهری د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشی کولایی او نه خپل ایمان خرخولایی شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمې څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمې ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخوانی کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلي یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ د هر لوی ښکار نیولی دی، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستي ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویي شمیر زیات ؤ حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توری، نیزې، برچې او لیندی هم وی، اته، لس کسان یې په پوسته کې پریښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وایی، شرابو او خوب هغوی بې سده کړي وه .

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پورې وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پورې د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګري پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصیت دکرامتونو او راتلوونکي خبرونو د لیدلو لپاره راغلي وه ټول په راتله میدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلي وه چې راتلوونکي شپه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسې وخت کې راویښ شول چې لا روښنايي نه وه خپره شوې.
هغوی پدې لړ رڼا کې ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومیدل.
خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدې نه وه خبر چې آسماني شخصیت. د مړو ژوندي کوونکي، د خدای لمسي او استازي په جومات کې بندي او لاس تړلي پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د ریښتني خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکی رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلي وه چې ټول اسلامي هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هر وخت ستاسې سره وي، که هغه تاسې ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګورئ، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دې ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به يې پښې او لاسونه وروتړم او پدې لویه دښته کې به يې وغورځوم، د داسې خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهرې څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه يې اخلم.
رُشد بن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوځښت نشته، د خیمو اوسیدونکي زر راپورته کیدونکي نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شي او هلته ودریږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لرې شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړي تر څو هیڅ بهرني سړی ونه تښتي، نور سپاره يې د آسونو څخه پلي کړل او هغوی ته يې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځي او خلک راوباسي، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتې کوښښ وکړي هغه باید ووژني، هلته د تیښتې سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بې سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمې ته ننوت هلته يې ولیدل چې یوه نجلۍ لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د توری څوکه ور وړاندې کړه او د راپورته کیدو لپاره ي ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلې او بد رد وویل بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې اړخونه بدل کړل او ویده شول، رشد د خپلې تورې څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکی کې ورننوته، دری واړه وبریدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خیمې څخه د باندې میدان ته راوستل شول، په ټولو خیمو کې لوڅې نجونې او نارینه سره ګډ وډ پراته وه او په یوه خیمه کې ډېر د موسیقی او ساز وسایل پراته وه .

د ټولو خیمو څخه کسان میدان ته راوستل شول او پیره وربانډې ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازیانو پخپل واک او کنترول کې واخیستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وو، آمام هغه سړی هم راوست چې خپل ځان یې د الله تعالی زوی یعنی لمسی بللو، د هغه لاسونه شاته تړلی شوی وه، هغه یې په هغه میدان کې ودرولو چې بیګاه شپه یې خلکو ته کرامات ښودلی وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردې ځوړندې وې، نور ملګری یې د هغه په مخکې کښینول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندې کېښودل شو چې د خیمې څخه پلاس ورغلی وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدې راشی نو خلک ټول رانژدې شول بیا آمام وویل: تاسې دی سړی تهووایی چې ځان د الله تعالی زوی او یا استازی ګڼی چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړی، دا خو مړی ژوندی کولی شی نو زه به د ده یو ملګری ووژنم، هغه دی راژوندی کړی، آمام د رشد څخه توره واخیستله او د هغه د ملګرو څخه یې یو راپورته کړ، چې کله یې توره پورته کړه نو هغه سړی چیغې کړی : ما وبښئ، دا سړی ما نشی ژوندی کولایی، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه ولیده نو حیران شول خو لا شک یې نه وو لری شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامې هم له ځان سره راوړی وې، آمام سمدستی د هغه جامې او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته یې تخته د جامو لاندې کېښودله او چپن یې پرې راکش کړه، بیا یې رشد ته وویل چې خپل څلور غشی ویشتوونکی را وړاندې کړی، کله چې غشی ویشتوونکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندې ودرېږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشي راخوشي کړه، غشي ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل.
محمود هغه ته د شپې تېوله کیسه کړې وه ، رشد بن مسلم غشي ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشي ورخوشي کړي، څلور واړو یو ځل څلور غشي خوشي کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشي زما په زړه باندې څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشي کړي څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل.
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل : هر یو پخپله لیدلې کې یو یو غشی کیږدی، پدې وخت کې یې مقدس مداری رامخې ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل : دا سړی ځان ته تل پاتی او نه فنا کیدونکی وایي، اوس به یې زه تاسې ته څرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی.
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړه او غشي پرې ورخوشي کړي.
کله چې لیندی راپورته شوی، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویرې رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل : را وړاندې شه او دې خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاری او مداری یم، آمام د خپلې تورې څوکه د هغه په ګیډه کېښوده.
خلکو! مقدس انسان رامخې ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتی او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم ترڅو ستاسې ایمان خراب کړم، پدې کار ماته ډېر مال راکول کیږي.
آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدې د چال غلا کړی وه! اوس مونږ هغه راخوشي کړی.
امام چپن لرې کړه، جامې یې وویستلې، د لرګی تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازي ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوي، آمام خلکو ته وویل چې غشي او خنجرونه پدې تخته باندې نښتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ډرامې د رسوا کېدو څخه وروسته عوامو خلکو ته وويل شول چې ټول ځايونه او خيمې پخپلو سترګو وګورې، خلک په منډه په ټولو ځايونو کې خپاره شول، د پردو شاته يو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز يې غږولو، خلک چې خيمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوی وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځېدل نو بيا ټول راټول کړې شول او دا ورته وويل شول چې دا ټول څه وه او د څه لپاره سرته رسيدل.

هغه دا هم معلوم کړی وه چې بيګانی مړی څوک وه نو هغه يې په رسيو تړلی وه، هغه يې خلکو ته وښودلو، بل سړی يې هم خلکو ته وښودلو چې د بوډا سړی په جامه کې د مړی سره راغلی وه، څلور غشي ويشتوونکي او خنجر ويشتونکی هم را وړاندی کړی شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې ټول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته وويل: د اسلام زامنو! په غور سره واورئ! دا ټول د صليب عبادت کوونکی دی، ستاسې د ايمان او عقيدی د خرابولو لپاره راغلی، تاسې پدی پوهيږئ چې هيڅ انسان بل انسان نشی ژوندی کولای، د ځمکی پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندی کيږي، د الله جل جلاله ذات يو او واحد لا شريک دی، هغه هيڅ زوی او اولاد نلري، صليبيان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي. دا د باطل او کفر بچيان ستاسې د زړورتيا، باتورۍ او جهاد څخه په ويره کې دي، ستاسې مقابله د جګړی په ميدان کې نشی کولايئ، په همدی خاطر ستاسې په زړونو کې شيطانی وسوسی اچوی ترڅو تاسې د اسلام د ساتنی لپاره د صليبيانو په خلاف توره راپورته نکړئ، په همدی مصر کې فرعون خبيث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی عليه السلام د فرعون جعلی خدايی د نيل په درياب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپيژنئ! خپل اصلی دښمن په ښه توګه وپيژنئ!

خلک چې ټول مسلمانان وه يو دم راوپاريدل، هغوی بی علمه او ناپوهه وه نو آور پکی او سخت دريزه وه، هغوی چې دا لوی خبيث او شيطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والی ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندی یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهری ته ژوندی بوځی تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلی خو د دی لوی ډلی څخه یې راویستل شونی نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژنی خو امام وویل چې د دی خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لری ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پرېږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژنی کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدی پوه شی چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخی څخه لری شول، رشد یوی غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیری یاستی همالته ودریږی، دا خلک مه رامنع کوی.

لږ ځنډ وروسته هلته یوازی آمام، رشد ، محمود او د هغوی د ډلی کسان پاتی شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپی چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او میده میده پراته وُ، نجونی هم خلکو وژلی وی، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوی وه، خلکو خیمی، سامان او ټول شیان چور کړی وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پریښی وه او خپله پلی ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلۍ راغلی او هر څه یې له ځان سره وړی وی. اوس باید مونږ قاهری ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندی شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدې څو ورځو کې چې سلطان صلاح الدین ایوبي کوم احکام نافذ او عملي کړل هغه انقلابي وه، هومره انقلابي چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه درې لوړ پوړي چارواکي هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلرې، مال او ډېرې حسینې او ښکلې نجونې راووتلې، له ځینو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بیلګې هم پیدا شو، سلطان صلاح الدین ایوبي د چا د رتبې او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پورې په بند کې واچوئ او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړئ، د دې ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړي چارواکي کم او ځایونه یې خالي شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي دویم برید په هغې ډلې وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دین او مذهب معامله ډېره نازکه او خطري وي، خلک د جومات د امامانو او خطیبانو مریدان وي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : پدې کې څومره کسان د مذهب او دین په روح باندې پوهیږي ؟

زه پوهیږم دا ډول امامان یوازې د خپل ځان لپاره کار کوي او خلک د دین او مذهب څخه لرې ساتي - د خلکو لپاره د زده کړې غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دین خبره د خلکو زړه ته ښکته کیږي، او دا د جومات د پاکوالي او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعمالیږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بې علمه او بې عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼي او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروي او راوجوي پدې توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشورې لپاره راوغښتلو، دی باعمله انسان خپل ځان ته د څارنې او پلټنې یوه اداره جوړه کړې وه، هغه یو ځلې د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان یې نیولي وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکاری ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته سلا ورکړه که نن تاسی د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدې پوه شی چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندې د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړي او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاري، اوس صلیبیانو د دین خبرې د غلطو عقایدو سره ګډې وډې کړي ، خلکو ته شکونه ، وسوسې او وهمونه په زړه کې اچوي .

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستي یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامي هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکي .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې د نوی امامانو لپاره کوم شرایط وړاندې کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولري .

سلطان صلاح الدین ایوبی ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلی دین پوهیږي هغه کولی شی د قوم قیادت وکړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی په ټول هیواد کې هغه لوبې، ډرامې او د ساعت تیرې شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان لاس لاندي غرو د لوبو او نورو ساعت تيريو په مرکزونو باندي حملي وکړي چې له هغو ځايونو څخه د ايطاليا د تصوير جوړونکي هغه تصويرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوويستل .
سلطان صلاح الدين ايوبي دا بد اخلاقه لوبو او ډرامو پر ځای توري وهل، خنجر غورځول ، غشي ويشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دی د ځارنی لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدين ايوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټوونکو ته يې ښکلی او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او ديني مسابقو لپاره هم ترتيبات ونيول .
سرحدي پوستو او ګروپونو ته يې ځانګړې پاملرنه وکړه، هغه پدی پوهيده چې اطرافي او صحرای اوسيدونکي ډېر زر د وسوسو او تبليغاتو تر اثر لاندي راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر بريد او حملی لاندی هم راځي، د دی پوستو د غازيانو لپاره هغه د بدنی او معنوی خوندی توب ترتيبات ونيول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ويش او تقسيم کولو نو خپله يې قوماندانانو ته لارښوونی کولی او ډېر سخت او کلک اصول يې ورته وښودل .
د دی پوستو قوماندانان ډېر هوښيار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوی غازيان او افسران وه .
رشد بن مسلم هم د همدی غوره شوو قوماندانانو له ډلی څخه يو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستی هغه د خپل ګروپ غازيانو سره د صليبي شيطانانو پسی ورغی او هغوی يې د خپل جرم په سزا ورسول که چيری پخوانی قوماندان وای نو هغه به په صليبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صليبي ورانکارو به د خپل لوی شيطان د خلاصون لپاره ور وړاندی شوی وای او هغه به يې د امام يوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وُ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه ړنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی – اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د خو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه کماندویان او څو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابی حملو کې یې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدین مرستی ته واستول، هغوی به حملی کولی او دښمن به یې په ځان پسی خپرا وه او زیات زیان به یې ورساوه، کماندویانو لاری تشی کړی او مخه یې بلی خواته واړوله.

هغوی ډېر زر بریالی شول‌د هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنی څخه برسیره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بیابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان یې له کاره وولیدل.

په سوډان برید سخت ناکام شو، بری یوازی دا وشو چې تقی الدین سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختمیدو څخه وژغورل شول، کله چې تقی الدین د مصر خاوری ته راننوت نو ورته ځرګنده شوه چې خپل نیمائی پوځ یې له لاسه ورکړی دی.

***

د سلطان نور الدین زنګی کسب کارانو د اړتیا سره سم لری ویشتوونکی منجنیقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندی کلا ته ډبری او د اور غونډاری غورځول کیدل.

صلاح الدین ایوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځایونه په ګوته کړی وه، پدی مهمو ځایونو کې د سامان زیرمی هم وی، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چیری چې د سامان زیرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسیده نو لمبی پورته شوی چې دی لمبو د زنګی د غازیانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازیانو لری ویشتونکی غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ویشتلو لپاره یې ښه تکړه غازیان غوره کړی وه.

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازی بیا له کره لویدلو. سلطان نور الدین زنګی یو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړود سرتیری راټول کړل او بیا یې ورته حکم وکړ چې په دروازه برید وکړی، هغوی ته یې د دروازی د ماتولو اړین وسایل ورکړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سرښندونکو دا ډله د دروازې په لوري په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سرښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لوري په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ ځنډ وروسته د دیوال په سر باندې د اور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل .

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښنه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لوري کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنۍ برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سرښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لوري به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوي ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سرښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنۍ دروازې او بله شاتنۍ دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سرښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډ وډي او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی گډ وډۍ کې صلیبي چارواکي له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پورې صلیبي پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګي ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دې څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبي چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادي کال په آخري درې میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دې څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هری ماتۍ، هری فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لوڼې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلماني انجونې راټبنتولې او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وايي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پورې مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سرښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندی پوه شوی چې زمونږ سرښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت وُ، هغوی دا ځل په سلطان صلاح الدین ایوبي پورې ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیڅچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارید، هیچاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادیدل.
د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بی عزتی سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره د خپل زغری لرونکی پوځ سره یو ځای څو ځله جګړې کړې وې، پدی کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندې د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی پرله پسې کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کیدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.

په آخر کې نیمایی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونیول شول او څه وتښتیدل.
ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼې ودې په وخت کې ژوندی راوتښتیده او نورالدین زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتې، پدی کانفرانس کې د هغو صلیبی سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته میړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پورې د اوسپنې جامې ورکولې او د نایټ په نامه به یادیده.
پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکی په نوم یادیده، د دوی برسیره ګایی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمیدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکري بطريق اعظم د دې غونډې او کانفرانس د مشر په حيث وټاکلو او د هغه څخه يې د لومړی خبرو کولو غوښتنه وکړه .

د عکري پادري لوی بطريق وويل : زه چې د دې خلکو سره خبرې کوم نو ماته شرم راځي ځکه چې دوی ټولو خو خو ځلي خپل قسمونه مات کړي ، ژمنې يې ندي پر ځای کړي او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندی او روغ رمټ په بيت المقدس کې ناست دي!

زه د عيسی مسيح په وړاندې شرميدلی يم، چې کله صليب ته ګورم نو سترګي مې ښکته شي، ايا تاسې ټولو په صليب باندې خپل لاسونه نه وه ايښي او قسمونه مو نه وه خوړلي چې دښمن به له منځه وړو سره د دې که زمونږ سر پکې قربان شي؟

ايا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلی چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟

ايا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلي او يا ګيريدلي هم ياستی؟

تاسې شوبک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورڅخه راوتښتيدلی بيا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدې پوهيږم چې څوک ميدان ته وړاندې کيږي هغه ماتې هم خوري، د کاميابيو څخه وروسته ماتې څه معنا نلري خو پرله پسې دوه ځلي ماتې دا فکر پيدا کړي چې صليب يوازې په اروپا کې پاتې او که همداسې حالت وی نو ډير زر به د اروپا په کليساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوريدل شی .

فليپ اګستس په زوره وويل : داسې به هيڅکله هم نه کيږي! د صليب اعظم ساتوونکيه! داسې به هيڅکله هم نه کيږي، د ماتې څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړيدی، اوس به ستاسې په وړاندې بيا پرې غور وکړو.

د عکري بطريق اعظم ورته د طنز په توګه وويل : شايد تاسې به پدې غور ونکړي، چې اوس به د مسلمانانو هدف بيت المقدس وی ؟

آيا تاسې د دې څخه ناخبره ياستی چې صلاح الدين ايوبی د بيت المقدس د نيولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا تاسې پدی نه پوهیږۍ چې د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس ده ؟
او هغوی به د دی ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
فلیپ اګستس وویل: مونږ په مسلمانانو کې د خیانت او غداری تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پیدا کړیدی چې د نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی په لاره کې به خنډونه اچوی او هغوی به په لوړه او تنده ختموی .
د صلیب اعظم ساتوونکی وویل: بیا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسې څخه یې دا دوه کلکی او قوی کلاګانی ونیولی؟
دا له یاده مه باسی چې مسلمانان احساساتی دی! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دینی او ملی جذبه او ولوله راوپاریږي نو بیا خپلی غاړی او سرونه سرښندنی ته وړاندی کوي او کفاره وربا‌ندی اداء کوی ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پری باور مه کوی! ډیر لری مه ځی، پدی لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګوری! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سیمی درکړی؟
ایا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شی؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطین په خاوره کې پراته دی ، سبا به ستاسې په سینو باندی ناست وی!
یاد ولری زما دوستانو! که نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی ستاسې څخه بیت المقدس ونیولو نو بیا اروپا هم درڅخه نیولی شی! یوازی د فلسطین خبره نده، د ځمکی د کومی ټوټی خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صلیب تر منځ ده! دا د دوه دینونو او مذهبونو، فکری او نظریاتی جګړه ده، په دواړو کې د یو ختمول دی ، ایا تاسې د صلیب ختمیدل زغملی شی؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپیدا شوه ټولو په یوه خوله وویل : نه مقدس پلاره! داسې هیڅکله هم نشی کیدای! دومره ناهیلی کیدل نه دی پکار.
د عکری بطریق اعظم وویل : بیا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړۍ چې ستاسې د پشاتګ سبب شول زه د جګړی په هکله تاسې ته سبق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقیدې د میدان ساتوونکی یم، زه د کلیسا ساتوونکی یم، زما د کلیسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاري زه به ورڅخه د صلیب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړه چې ولې ستاسې لوی زغره لرونکی پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتې خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پیاده مسلمانانو لخوا څخه ولې ماتې خوري؟

د دې لامل دا دی چې مسلمانان د دین په جذبه او جوش سره جنګیږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کیږي نو د ټولو په ژبه یوه خبره وی فتح یا شهادت! ما اوریدلی دي چې د هغوی کماندویان ستاسې شاته راتاویږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کیږي یا ژوندی بیرته خپل ځایونو ته ګرځي! فکر وکړه چې ولې د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې راننوځي؟ دا یوازې دیني او مذهبي لیونتوب دی! هغوی پدې باور لري چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدایات اخلي! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندې جهاد فرض شوی دی - ان تر دې چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شویدی... تر څو پورې چې تاسې پخپل ځان کې داسې جذبه او جوش راپیدا نکړی د اسلام هیڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتي او احساساتي خبرې او کلمات وه چې د عکرې لوی پادری او بطریق صلیبي چارواکي ټول په جوش او جذبه راوستل او یو ځل بیا یې په هغوی کې ژوند راپیدا کړ، هغه د دې وینا څخه وروسته رخصت شو او وی ویل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک څوک پکې ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحې او برې بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولی! صلاح الدین ایوبی پرښته نده! ستاسې پشان یو انسان دی، هغه پدې ځواکمن او قوی دی چې ایمان او عقیده یې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمی او ژوندی توب راغی هغه پدې سبب وُ چې څه ځانګړی فیصلې وشوې .

یوه پریکړه دا وه چې ځوابی برید ونشی بلکې صلاح الدین ایوبی او نورالدین زنګی ته د پرمختګ وخت ورکړای شی تر څو هغوی د خپلو ځایونو څخه ښه لری شي، بیا خپاره او ګډ وډ شي. پدی توګه به د هغوی د سامان لاری لری او غیر خوندی شی .

دویمه پریکړه دا وشوه چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته چمتو کړایی شي چې د سمندر له لاری په مصر باندی برید وکړی، د مصر په شمال ختیځ باندی خپل پوځونه ښکته کړی او هلته پوځی او عسکری مرکز جوړ کړی ،دا مرکز به د فلسطین د دفاع او په مصر باندی د یرغل لپاره پکار اچول کیږي .

مهمه پریکړه دا وشوه چې په اسلامی سیمو کې د بد اخلاقی لپاره کار نور هم تیز شی او هم د خرابو او غلطو عقایدو خپرول پیل شی .

مخکې وویل شول چې د مصر په سرحدی سیمو کې د صلیبیانو یو تخریبی او ورانکاری پلان رسوا او ټول کار کوونکی یې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقی او اسلامی عقایدو د خرابولو لپاره یې کول .

صلیبی جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صلیبی پلان ناکام او کوم کسان چې د دی کار کوونکی وه هغوی ټول د خپلو مریدانو او مخلصینو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول .

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندی شو چې د صلیبیانو تر لاس لاندی سیمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شویدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوی چې په لاره کې پری حملې کیږي - مال، دولت او نجونی یې تښتول کیږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دې همداسې روان وي بلکې هغه دې نور هم تیز شي او هم د هغوی د انجونو ځخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.

په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دې د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دې لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبی واکمنانو ورکوله خو پدې لاره کې څه ستونزې راپیدا شوې.

یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوري لوټ او تالا کیده. هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.

د ډېر وخت څخه پدې خبره غور کیده، د صلیبی جاسوسی اداری مشر جرمنی نژاد هرمن د علی بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدې پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانی شته چې په هغې باندې ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.

دا خزانی د فرعونیانو په قبرونو کې پټې او ښخې شوې وي، تاریخ د دې خزانو څخه ناخبره نه وُ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بې شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوی پادشاه ماڼۍ پشان لوی او غټ وه.

فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازی او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرګنده نه وه چې څرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر ښخیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوری کولې او د هغې لاندې به یې د پادشاهي مانۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کیښودل کیدل او هم به یې د فرعونیانو مړي مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼیو کې به بګۍ سره د آسونو او ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې.

داسې عادت، رواج او دود شوی وُ چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروي، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کیدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندیدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کیدل، د فرعونیانو ځینې مړي اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي.

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونی بریښیده او بریښي.

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلي دي، هر یو قبر لټولې چې څه پلاس ورغلي هغه یې لوټ کړي. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوی وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پیښې شوي چې د انسان غوڼې پرې زیږیږي.

د صلیبیانو څه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غیب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځیده. نن هم د ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړګ څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورننوځي شي نو سخته سزا ورکوي، پدې څکه خلک عقیده ساتي چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانې هیله او قصد کړي او هغې ته یې لاس اچولی د هغه پادشاهي او حکومت ختم شوی ځینې خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعوني خزانو خاوره او مرکز دی، په همدې خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدې پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ماتې ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه یې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانې راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوي. هغوی ته دا معلومات شوي وو چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشې او اسناد شته چې په هغو کې د فرعوني خزانې معلومات او ځایونه په ګوته شویدي هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه و، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولي وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړي، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړي.

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت و نو د صلیبیانو د جاسوسي اداري مشر هرمن پدې بریالی شو چې د قاهرې یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوي.

احمر درویش سوډانی وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه و چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبي په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره په بې شمیره جګړو کې برخه اخیستې او نوم یې پیدا کړی و.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوې صلیبي نجلۍ میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاورې محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبي مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان وُ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولی وه چې هغه لومړی سوډاني او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګي د کرک کلا نیولی وه، احمر درویش د صلیبي جاسوسانو سره څو ځلي لیده کاته کړي وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندي د دښمن سره اړیکي لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخواني اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښي او لیکي موجودي وي، هغه نقشي یوازي کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر څخه جوړه شوي وي په هغې کې کرښي، لیکني او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شوني نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهري څخه لري یوه غرني سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځي‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی.

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسې کرښي ښکل شویدي. پدی کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوي وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرګندیدله.

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی وُ، د دی فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دی هدیري د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهري ته استولی وه، د دی ګروپ مشر ایتالوی مارکوني وُ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دی جاسوسانو ته داسې خیري جوړي کړي وي چې هیچا هم نه پیژندل، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړي وه، د دی په بدله کې دا پریکړه شوي وه چې د خزاني څخه چې څه پلاس راځي هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه پریمانه مال ورکول کیږي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ووژل شي او مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي په صلیبیانو برید وکړي نو باید احمر درویش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدین ایوبي په خلاف استعمال کړي .

د احمر درویش دماغ د دومره لویې خزانې په حرص کې راګیر شوی ؤ، هغه مارکوني د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانې په لټون پسې د غرونو سیمې ته واستول. د جاسوس پوسیله یې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پیل شویدی .

هرمن د صلیبیانو په کانفرانس کې چارواکو ته ویلي وه که دا خزانه راپیدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کیږي چې پدې باندې به د مصریانو ریښې د مصریانو پوسیله وچې شي .

د ۱۱۷۴ میلادي کال آخرې درې میاشتې وې، د قاهرې څخه اتلس میله لرې یو ځای درې اوښان ولاړ وه چې په هر یو باندې یو یو سړی سپور ؤ، د هغوی څیرې او مخونه پټ وه، یو سپور د خپلې چپنې څخه تاو شوی کاغذ راوویستلو، هغه یې خلاص کړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د دیوالونو په شان یو بل ته مخامخ ولاړې وې چې د دواړو تر منځ د یو اوښ تیریدو لاره وه، درې واړه یو پر بل پسې هغې تنګۍ ته ننوتل، د غونډیو شکل او صورت داسې ؤ لکه چې خونې او ودانۍ خو چتونه یې نه وي، د شګو پدې لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ درې څلور کیلو متره پراخه پرته وه، د دې څخه د باندې غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختې خاورې غونډۍ او بیا وریسې د ماتو ګوډو دیوالونو په شان غونډۍ وې چې په هغې کې ځینې ډېرې ډبلې او ځینې ګردې د ستنو پشان تر زر فټو پورې پورته ختلې وې .

د لمر پریوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه ؤ تیاره شوی، دا سیمه لکه د پیریانو او جنیاتو په شان ښکاریده، دې سیمې ته هیچا د ننوتو کوښښ نه ؤ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هیڅ اړتیا نه وه، د دښتې او بیابانونو مسافرو ته یوازې اوبه پکاریدې، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان برېښېدل د اوبو ذ يو څاڅکي شک هم پکې نه ليدل کيده، دا ځای د هيڅ لاري په سر نه ؤ پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته ځرګنديده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکې کيسې اوريدلي، يوه کيسه پکې دا وه چې دا د شيطانانو او بدو روحونو ځای دی، کله چې الله جل جلاله شيطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې راښکته شو، ځرنګه چې پوځی يې اهميت هم يې نه درلوده نو ځکه پوځيان هم هلته نه ورتلل، پدې سيمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښايي په تاريخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وي چې د دې سيمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سيمې نقشه د هغوی سره وه، يوازې يوی کرښې شک پيدا کولو چې هلته يوه وياله ښکل شوی وه حال دا چې هلته د ويالی هيڅ اثر هم نه ؤ، هلته د ويالي پر ځای يوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والی لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وی ، دا ژوره کنده همداسې د نيل درياب ته رسيدلی وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدی ځای همدا دی .

پدې سپرو کې يو مارکونی ايتالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګری وه چې درې واړه صليبيان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدين ايوبی يو قوماندان احمر درويش د دويم ريمينس د هديری راسپړلو لپاره استولی وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحيح ځای ته راغلي وه، اوس خبره دا وه چې هغوی بايد د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځي چې اصلي ځای همدا دی او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وويل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هيڅکله هم هديره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تيار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په يو امتحان او ازميښت کې اچولی يو، دوه نور کسان چې مارکونی يې خپل قوماندان بللو هغه ته هيڅ ونه ويل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکوني ډېر تکړه صليبي وه، د همت باېللو سړی نه و، همداسي مخ په وړاندې روان و، هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډبرو او کمرونو شکل بدليدلو، هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې ، ځينې سرې، ځينې بادامي او ځينې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوې غونډۍ هم وې او نيغ ولاړې هم، ځينې مايلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوې شوې معلوميدې .

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکوني ښې لورې ته وکتل نو يوه غونډۍ په منځ کې داسې بيله شوې وه لکه زلزله چې ديوال سره جلا کړې، هغه د درز او بېل شوي ځای څخه وکتل، يوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تيرول ګران وه، مارکوني پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښې يې د ديوالونو سره لګيدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کيناستلو، شاتنې دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د ديوالونو سره لګيدل نو خاورې به راتويدې، غونډۍ په دوه برخو ويشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډيو څوکې سره نښتې او يو ځای شوې وې. پدې برخه کې تياره وه خو مخکې روښنايي ښکاريده چې د دې څخه دا هيله پيدا کيده چې کوڅه هلته ختميدونکې ښکاري او بيا به پراخه ميدان وي .

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی و چې د اوښانو د پښو اواز يو ډول ويرونکې انګازه خپروله، مارکوني همداسې مخ په وړاندې روان و، هلته يوازې همدا يوه لاره وه ځکه نو د لارې د غلطيدو امکان کم و، د روښنايي ښه لړ لړ زياتيده او پراخيده چې کوڅه مخ په ختميدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخرې سر او خولې ته ورسيدل نو اوښ سره د سپرو نشو تيريدای، دې واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول ځکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کيدای، اوښان په ډېره سختۍ سره راوويستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د يوې کلا پشان لوړ لوړ ديوالونه يې وليدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مايلې وې او بيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې نیغۍ پورته تللې وې. ځینې لوړې او ځینې د هغې ښخه ښکته وې، داسې معلومیده چې دا ځای د هر لوري ښخه بند دی، هغوی یوې او بلې خواته وګرځیدل آخر یې داسې یوه لاره پیدا کړه چې پیاده پرې تللی شول.

مارکوني اوښان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاؤ شوې وه، پښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاورې وې او د ښویدو امکان یې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډیو ښخه داسې معلومیده چې دلته د پیړیو پیړیو ښخه څوک ندي تیر شوي. هغوی چې کله وړاندې ولاړل نو غونډۍ ښکته تللې وه او لاندې لوري ته یې بله غونډۍ وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کیښودل، خو چپ لوري ته ځمکه وار په وار ژوره کیده. دا یوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای ښخه د ښویدو نتیجه مرګ ؤ، د لارې په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه .

دې خطرناک ګړنګ ته چې را ورسیدل نو د مارکوني ښخه یې یو ملګرې وپوښتل: ایا پدې باور لرې چې د فرعون جنازه او مړي به لدې لارو ښخه تیر شوي وي؟

مارکوني وویل: احمر درویش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی یم خو د تیریدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لارې ښخه تللی دی نو هغه لاره باید مونږ پیدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سیلیو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وي، که هغه لاره پیدا شوه نو مونږ فرعوني هدیرې ته رسیدلای شو.

د مارکوني یو ملګرې وویل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وویل: زه پدې هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولایی! دومره درته ویلی شم که خزانه پیدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم .

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډیو په منځ کې تلل چې لمنې یې سره نښتې وې خو لږ وړاندې دواړه سره بالکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل گزه وړاندی ولاړل نو یوه کوڅه ورته راغله چې مخ ښکته تللی وه .

هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکی نیغی نیغی پورته تللی وی، ډېر ویرونکی ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدی کوڅه کې څو ځلی تاو راتاو شول او بیا یو پراخه گرد میدان ته ورسیدل، د دی ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې کوم فلز گډ شوی وه په همدی خاطر گرمی زیاته وه، هر لوری ته غونډۍ او غرونه وه یوازی څو گزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو گزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویری پشا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شگی پکی ځلیدی. شگه دومره گرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندی ژوروالی نه معلومیدل، د دی طبعی ژوری کندی دواړو خواؤ ته طبعی دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شگو او خاورو غونډۍ چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو گز څخه کم ؤ.

ځینی برخی ډېری نرۍ وی چې تیریدل ورباندی گران وه، که مارکونی بلی غاړی ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځنی لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالی تر پنځوس گزو پوری او پلن والی یې تر یو گز کم وه او لاندی ورڅخه ډېره ژوره گړنگ وه .

د مارکونی یو ملگری وویل: د دی دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنی نوری آسانه لاری هم شته !

مارکونی وویل: خزانی په لارو کې پرتی نه وی! مونږ به د همدی لاری څخه بلی غاړی ته ځان رسوؤ.

د مارکونی دویم ملگری وویل:که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!

مارکونی وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندی قسم نه ؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قربانۍ او سربښندنی ته چمتو کیږو ! ایا د جگړی په میدان کې زمونږ ملگری خپل ځانونه نه قربانوی؟ زه د بی زړه خلکو په خیر احمر درویش ته بیرته ورتللی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلي شم چې، د خو پیړیو په تیریدو سره اوس تولې لارې ګودرې بندې شوي، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبرې دي، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبرې ښکاره کوي هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بې زړه توب نبایم ، زه درواغ نه وایم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم. زما ویره زیاته نکړې ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتیا نکوي نو تاسې د صلیب سره خیانت کوي ، چې د دې سزا به ډېره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وي هلته لکه د آس په شا چې کیني همداسې کیني او مخ په وړاندې حرکت کوي .

***

هلته پلن والې دومره کم ؤ چې تلل وړیاندې شوني نه وه، مارکوني کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وي، بیا هغه لږ لږ مخ په وړاندې ځان ښویولو، د دیوال پلن والي کم او ګریدلو، مارکوني لاندې وښویده، د هغه پسې یې دویم ملګرې هم لاندې راښکته شو، ناڅاپې د دریم ملګرې خطرناک او ډارونکې اواز راغې، مارکوني ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لورې ته څوړند شوی ؤ، د تکیا د نشتوالي په سبب هغه لاندې پریوت، د هغه چیغې اوریدل کیدې چې وار په وار لرې کیدې، بیا یو ډب غونډې واوریدل شو او چیغې بندې شوې .

نتیجه څرګنده وه، مارکوني لاندې وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکې صلیبي اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کیدل.

دویم ملګرې یې وویل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .

مارکوني هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندې ولاړل، دیوال مخ پورته جګیده، مارکوني په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلي او مړه شوي ملګرې چیغې هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدې لکه چې د مرګ سورې په دوې هم راخپروي، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکوني شاته د خپل ملګرې لاس ونیوه ، د دې څخه مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نور داده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې خان کنترولو پکې گران وه.

هغوی په قلاره قلاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مخکې ډبرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنگه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکونی څخه خپل ملگری وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وی؟

مارکونی هغه ته وکتل، آفسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکونی په سترگو کې اوښکې ډنډ شوی، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملگری په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکونی خپل ملگری ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څیزی چې څو یوه لاره مخې ته راځی که ډېرې لارې وایی نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکې ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، څمکه نوره پورته ختلې وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکونی پدې نه پوهیده چې دوی دې خطرناکی سیمې ته څومره ننوتي دی، هغه دومره پوهیدلوچې د نوری دنیا سره د ده اړیکې شلیدلی دي، هغه د صلیب لپاره لیونی شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا ؤ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلی او اسلامی هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمنی راشی -
هغه د خپل ویریدلی ملگری سره مخ په وړاندې روان ؤ، د هوا څپې له هماغه لوری څخه راتللی، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان خرگندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملگری ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دی هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملگری یې مارکونی ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وی نو د څه وی ؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني په بل فکر کې وو، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګري ته وويل: ته رېښتيا وايې، شايد دښتې زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته، زه دلته د شين چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی سره بالکل بلد او اشنا يم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلې شامې حس دوکه راکوي، دلته د اوبو يو څاڅکی هم پيدا کېدايی نشي.

ملګري يې لاس ونيوه او بيا يې ورته وويل: مارکوني! زه هم يو بوی حس کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدې کېدونکی ښکاري، راځه چې په کومه لاره راغلي يو په هماغه لاره بيرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوې چې زه ډارن او وېرېدونکی يم نو ما د جګړې ميدان ته ولېږه، د سل مسلمانانو د وژلو څخه مخکې نه مړ کېږم.

مارکوني زياتې خبرې کوونکی سړی نه وو، هغه د خپل ملګري په اوږه لاس کېښوده او ويې ويل: مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندي پاتې وو.

هغه خپل ملګري له ځان سره يو ځای کړ او بيا مخ پورته روان شول، ځمکه په قلاره قلاره پورته کېدله، لمر سترګه وړاندې تللې وه، سوري اوږده شوي وه، هغوی ډېر زيات ستړي شوي وه، هغوی همداسې مخ په وړاندې تلل چې بلاخره لوړې څوکې ته ورسيدل، شګو د هغوی سترګې پټې کړې وې، مارکوني خپلې سترګې ومښلې او بيا يې وليدل، مخکې لاره ښکته شوې وه او کوچنۍ غونډۍ ياني وې.

هغه خپل ملګري ته اواز وکړ او کېناسته، بيا يې وويل: که ته د شګلنې دښتې په اړه څه معلومات لرې نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې سراب معلومېږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟

د هغه ملګري وکتل، سترګې يې پټې کړې، بيا يې خلاصې کړې او په غورسره يې وکتل، ويې ويل: دا سراب نشي کېدايی! هغه رېښتيا هم سراب نه وو، هغوی د څو خرماوو سرونه او څوکې وليدې، پاڼې يې شنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځيده، د هغه ملګرې خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکوني يو دم په شا را روان شو لکه يو ډارونکي شی يې چې ليدلی وي، ملګرې يې ورسره ونښتلو او په حيرانتيا سره يې ورته ليدل .

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولايې، هلته يې يو لوی او پراخه ميدان وليده چې يو ميل يې پلن والی وُ، د هغې شا او خوا طبعي ديوالونه وه، دا ميدان تک شين وه چې لوړ او ژور وُ، هلته د خرماوُ ډېرې ونې او اوبو ښه پريماني وی ، پدې جهنم کې دا شين ځای غولوونکی معلوميده.

د همدې برخې او سيمې بوی مارکوني حس کړی وُ، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډۍ ځرګنديدې چې د ډېرينو تختو ځخه جوړې شوې وې چې تور رنګ يې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاريدل او د شنې سيمې خو چا تصور هم نشو کولايې.

مارکوني سمدستي کيناسته او خپل ملګرې يې هم کينولو، هغه حيرانوونکي شيان وليدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې ميدان کې پدې لورې را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامي وه، بل لورې نه يوه ښځه راپيدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ويښتان خپاره او تر ملا پورې رسيدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلي نه معلوميدل .

مارکوني خپل ملګرې ته ووېل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کيدای !

ملګرې يې ووېل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی مونږ ژوندي نه پريږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی يې بد روحونه بلل خو بيا يې هم ويل چې کيدايي شي انسانان وي، هغه دا خبره باورې کوله چې ايا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني درې ماشومان ترسترګوشول چې يو په بل پسې يې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې ځرګنديدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرې ته يې وويل : دا انسانان دې ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سينه هغې لورې ته ورو ښويده، د هغه ملګرې هم ورسره ځملاسته، هغوی چې له کوم لورې کتل هغه ديوال عمودي نه بلکې مايل غوندي ؤ، د مارکوني ملګرې د مخکې کيدو کوښښ کاوه چې يو دم وښويده او ښکته ولويده، د هغه ځای ځخه بيرته راپورته کيدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښويده او د داسې غونډۍ شاته پټ شو چې لاندې يې ښه ليدلی شول .

صليبي چې کوم ځای ته لويدلی وه هغه ځه ديرش ځلوينښت ګزه لاندې وه چې مايل او خو هغه ميلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګرې ليدلو چې د راختلو کوښښ کوی خو مارکوني د هغه سره هيڅ ډول مرسته نشوه کولای .

هغه دوه لغړ انسانان چې دې لورې ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوی دواړه په منډه باندې وليدل، ملګرې يې هغوی نه ليدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولايی ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګرې د شا له لورې کلک ونيولو، د هغه سره توره او يو خنجر ؤ خو د هغې د راويستلو وخت ورته پيدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لورې ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسيدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځای ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، يو د مارکوني د ملګرې ځخه توره واخيستله او د هغه غاړه يې پرې کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوی هم خندل او هم يې ځه زمزمه کول، پدې وخت کې يو بوډا سړی راپيدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه وليده ټول يو نورې ته شول دا بوډا هم لغړ ؤ، د هغه د امساء په ځوکه باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه، دا د فرعونيانو ځانګړې نښاني وه، بوډا د مارکوني د ملګرې په بدن لاس کيښوده، هغه اوس نه رپيدلو، ځکه مړ شوی ؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل يو لاس په هوا کې پورته کړ او څه يې وويل، د دې سره تول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پريوتل، بوډا لا هماغسې څه ويل هغه بيا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودريدل .

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه راښويدلی دی بيا يې مړی پورته کړ او ولاړل .

مارکونی پدی وپريده چې دا خلک پورته رانشي او زما د نيولو کوښښ ونکړي، بيا نو لمر سترګه پريوتله.

مارکونی مړګ ومنلو او دا پريکړه يې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړي ، څو ساعته وروسته هغه په يو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لوري روان وه په کوم لوري يې چې د هغه د ملګری مړی وړلو، هلته پاس هيڅ خبره هم نه وه، هر لوري ته ويرونکی چوپتيا وه، هغه ښي، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان و، هغه خپ خپ اوازونه واوريدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کيدې.

مارکونی د اوازونو په لوري ورغی نو هلته يې بل شان حالت وليده .

هلته يو لوی شين چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانی بلې وې، په هغې کې نژدې شل، پنځه ويشت نارينه، ښځې او ماشومان په قطاره ولاړه نڅيدل او نغمې يې ويلې، د هغوی په منځ کې ډېر زيات اور لمبې وهلې. د دې اور په خوا کې د يو انسان مړی د ځمکې سره موازي ځوړند شوی و چې هغه يې اور ته د کباب کولو لپاره تاوولو. دا مړی د مارکونی ملګری و چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دې زړه بوګنوونکی حالت ته همداسې حيران حيران کتل، بيا هغه وليدل چې بوډا سړی د کباب شوی مړي څخه غوښه راپرې کړه او په نورو خلکو يې وويشله .

د دې بوګنوونکی حالت تر ليدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بيرته هغه لوري ته وګرځيده د کوم لوري چې راغلی و. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتياط سره روان و، هغه بيا هماغه ديوال ته ورسيده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ ؤ په کوم کې چې د هغه یو ملګری مخکې لویدلی ؤ، کله چې هغه د خپل ملګری د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندی یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدی پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګری مړی خوری، د هغه بل ملګری انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخری برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیری چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلی وایی، سمدستی په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل .

***

سبا ماښام مارکونی د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینی وکړه؟ ته یوازی راغلی دوه نور ملګری دی څه شول؟

مارکونی د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندی کینولو، بیا یې ورته تړوله کیسه تکی په تکي وکړه، احمر د مارکونی په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامی نه وی اود بوډا په امساء باندی د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه؟ ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکونی وویل: زه د خوب خبری نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوی هغه درته بیانوم او ته راته خاندی !

احمر درویش راپورته شو او د ډېری خوشحالۍ څخه یې د مارکونی په اوږه لاس کیښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې وویل: نقشی همدا بیانوی! کوم چې ته بیانوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکونی! همدا خلک دی چې زه ورپسې لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیړیو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شی.

ته دا لیکنی نشی لوستلی، ما لوستی دی ، وایی چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیری ساتنه به انسانان کوي چې د پیړیو څخه وروسته به ځناور او ځیرونکی وګرځی.

زما د هدیری سیمی ته چې هر څوک ننوځی هغه به د همدی ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به یې سترونه پټوی- د باندی انسانان به د هغوی ښځی نشی لیدلایی، څوک چې ورته وګوری هغه به ژوندی نه خلاصیږي.

مارکونی وویل : زه خو ژوندی راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددی په خاطر چې ته لاندی نه وی تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلی په همدی ځای کې د فرعون مړی او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دی ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیړیو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدی نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندی پاتی کیږي، شاید هغوی به د دښتی او ځیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به یې خوری؟ هلته اوبه زیاتی دی ، خرماګانی ښی پریمانه شته، د هغوی ژوندی پاتی کیدل حیرانوونکی ندی! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګنی، که د هغوی عقیده بدله شوی وای نو هلته بیا نه پاتی کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکونی وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپی چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل .

احمر درویش وویل :د دی څخه هغوی زیات نشی کیدایی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما رکونی وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوښان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وي خو ما ورسره یوازې دوه ولیدل .

احمر درویش وویل: نو بیا هغوی حتماً د باندي هم راوځي! هغوی خامخا د باندي راوځي، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځي!

ما رکوني! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او بیا بیرته ځي ، دا به د غرونو پټه لاره وي ، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دي سړي خورو څخه معلومیدای شي - ما د دي لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر څخه باید څو کسان ښکته واچوو او قرباني ورکړو! ایا د دي کسانو د وژلو او ژوندي نیولو لپاره ستا څومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان وو ایه! ته به د هغوی لاربښود وې !

ما رکوني وویل : زه په پلان باندي پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلي شو، دوه، دري یکی ژوندي نیولی هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز وو ایي، هغوی چې د خپلې قبیلې مړی وګوري نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایي، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه دري کسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدي توګه به لاره معلومه کړو .

احمر درویش وویل : ته ډېر هوښیار یې ما رکوني! وو ایه څومره کسان درکړم! .

ما رکوني وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو څخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندي کوم !

احمر درویش وویل : تاته به د خپلې خوښې سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

ما رکوني وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاری یم، زه یې د خزاني د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصي کار دی ، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غوارم، که دا پلان کامیاب شي نو ته به د یو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسې جاسوس پاتې وم .

احمر درویش وویل: دا پلان او دا کار شخصي ندی مارکونی! دا د مصر، صلیب او سوډان د واکمنۍ پلان دی .

مارکونی پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درویش اړ شو ځکه چې هغه پدې پوهېده چې پرته له مارکونی څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسېدایی، د هغه د غوښتنې د پوره کیدو څخه پرته بله چاره نه وه، مارکونی بیا وویل: زه پدې نه پوهیږم چې په دښته او بیابان کې به څومره ورځې پاتې کیږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم کولی، ماته دوه درې اوښان زیات راکړې چې هلته یې کباب کوو او خورو یې او هم به قدومې نڅا کوونکې زمونږ سره ملګرتیا کوي .

احمر درویش په حیرانتیا سره وویل: قدومې! دومره نازکه او نازولې نڅا کوونکې پداسې خطرناک کار کې ستا سره ولیږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

مارکونی وویل : هغې ته زیات شي ومنې حتمًا را سره ځي زه به د هغې لپاره داسې شرایط برابر کړم چې هیڅ فکر ونکړي چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت یو، زه د هغې د قدر او قیمت څخه خبر یم .

مونږ د هغه وخت حالات بیانوو چې کله به پوځي مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره ښکلې محبوبې او ګرانې میرمنې په سفر کې ملګرې کولې او که میرمن به یې خوښه نه وه نو یوه نڅا کوونکې به یې له ځان سره ملګرې کوله .

په هغه وخت کې حسینو او ښایسته ښځو د سرو زرو څخه هم زیات قیمت او ارزښت لرلو- په همدې خاطر یهودیانو او صلیبیانو د اسلامي امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخیستلو.

د مارکونی دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره یوه سنډر غاړې او نڅا کوونکې ملګرې کوي څه حیرانوونکې غوښتنه نه وه خو دا چې قدومې به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نخا کوونکي خان سره کوي حيرانوونکي بريښيده، څکه قدومي يوه ځوانه نخا کوونکي وه چې يوازي شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه د سوډان اوسيدونکي او د مسلماني کورنۍ ځخه وه، هغه ښايسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګاني داسې وې چې غټ غټ خلک به يې د خپل تاثير لاندې راوستل.

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومي غوندي نازکه نخاکوونکي به د مارکوني سره پدي مرګوني او خطرناک صحرايي سفر کې ملګرتيا وکړي، مارکوني د قدومي ځخه پرته تللو ته نه چمتو کيدو، احمر درويش بلاخره اړ شو او ژمنه يې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پيل شو، په قاهره کې د صليبي جاسوسانو او ورانکارو کمې نه وې، مارکوني همدا ورانکاري صليبيان له ځان سره ملګري کول، ځکه چې هغه يې باوري ملګري وه احمر درويش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم يوه ورانکاري ډله جوړه کړې وه.

احمر درويش خپل ايمان پلورلي وې او هغه کسان يې هم ايمان پلورني ته برابر کړي وه، دوی ټول د صلاح الدين دښمنان ګرځيدلي او د حسن بن صباح د فدايانو سره يې ناسته پاسته وه.

مارکوني خپله د احمر درويش غوښتنه قدومي ته وړاندي کړه، هغه څه عادي سړی نه وې بلکې عسکري او پوځي چارواکي وه، قدومي د احمر درويش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني د خزاني خبرې وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تياره شوه.

مارکوني ډېر هوښيار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سيلاني وې، هغه د قدومي ځخه د مصر مشهوره پخواني ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښايست، ځواني ، نخا او سرو زرو سره مينه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې ځخه وه چې فکر يې کاوه ځواني او ښايست تل پاتې شي دي، مارکوني قدومي ته ونه ويل چې پدي خزانه به څه کيږي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پيل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تيرې شوې، پدې کسانو کې زيات صليبي ورانکاري وه خو څو په کې ايمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو يو ځاى ونه وتل بلکې درې، درې، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاريدل.

قدومي د يوې پردې لرونکي ميرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځيده، د هغوى سره دوه نور کسان ملګرى شول چې هغه د ساتونکو په حيث ورسره ملګرى وه، پدې دوه کسانو کې يو صليبي او بل مسلمان وه چې اسماعيل نوميده، اسماعيل د احمر درويش نژدې او باوري سړى ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرايي قاتلانو له ډلې څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هيڅ حيثيت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پيژندلو، په هغه يې پوره باور کاوه، دوى ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوى ته اتلس ميله لرې هغه ځاى په ګوته شوى وه چې هلته به ټول سره راټوليدل، د هغوى سره تورې، ليندۍ او غشي هم وه، پړې او د کيندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعيل او د هغه صليبي انډيوال خپل ټاکلي شوي ځاى ته ورسيدل.

مارکوني هغوى د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پريوتى ؤ، هغوى سمدستي خيمې ولګولې، په همدې شپه د هغوى نور ملګرى هم راورسيدل اسماعيل قدومي پيژندله خو قدومي هغه نه پيژندلو.

***

يو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدين زنګي جنګيدلو، هغه د کرک کلا نيولې او شا خوا سيمې يې تر خپل واک او کنټرول لاندې راوستې وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې يې ګزمې کولې تر څو صليبيان ناڅاپي بريد ونکړي، دې ګروپونو به د صليبيانو سره جګړې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واک کولی، نورالدین زنگي د کرک تر فتحې وروسته غوښتل چې د سيمې واک او اختيار د صلاح الدين ايوبي پوځ ته وسپاري، هغه په همدې هيله په کرک کې شپې ورځې تيرولې چې صلاح الدين ايوبي راشي او واک پلاس کې واخلي خو صلاح الدين ايوبي په بل محاذ کې جنګيده کوم چې صليبي ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړي وو، دا محاذ او ميدان ډېر خطرناک وو، صلاح الدين ايوبي پدې پټ ميدان کې هم د جنګيدلو استعداد او اهليت درلود، هغه پدې ميدان کې ښه جنګيده او بريالی هم وو خو د نوې خلاص شوي محاذ څخه نه وو خبر کوم چې احمر درويش، قدومي او مارکوني جوړ کړي وو.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبي هغه سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونې کولې، هلته د پوځي سالارانو سره علي بن سفيان او غيات بلبيس هم ناست وه، په همدې ورځ صلاح الدين ايوبي ته د سلطان نورالدين زنګي يو لوی او ستر ليکلی پيغام را رسيدلی وو، صلاح الدين ايوبي د پيغام ضروري برخې خپلو کسانو ته ولوستلې، هغه ليکلي وه :

ګرانه صلاح الدينه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان تاته ډېره اړتيا لري، کرک او شا او خوا سيمې د دښمنانو څخه پاکې شويدي، زمونږ ګروپونه يوې او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره صليبي ورانکاري جګړې هم کوي. صليبيان مونږ ته دا څرګندوي چې مونږ دلته يو، ستا کماندوی ګروپونه د ستاينې وړ کار کوي، هغوی ډېر لرې لرې ځي، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی يې پوره پوره قدر اداء کوي. ستا څارونکي ډېر هوښيار، زړور او سربښندونکي کسان دي، زه د دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبريږم.

نوې خبره دا ده چې صليبيان ځوابي حمله او بريد نکوي، هغوی مونږ راپاروي چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهيږې چې د مسلمانانو لومړۍ قبله بيت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهيږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لري والي څخه ویریدونکي انسان نه یې، لاري لري ندی خو خنډونه او ستونزي زیاتي دي.

تر بیت المقدس پوري ډیري کلاګاني باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدی کلاګانو کې څو ډیري قوي او کلکي دي، هغوی د لومړي قبلي د ساتلو لپاره هر لوري ته دفاعي ترتیبات نیولي دي، صلیبیان پدی کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوي چې د اوبو او سمندر له لاري په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړي، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسی او د دی حملی د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لري ویشتونکي منجینقونه او آور غورځوونکي غونډاري زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ ځمکه او سیمه اجازه درکوی نو دښمن راخوشي کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندی آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښې وی.

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبې په رب مي دی قسم وي! که د صلیبیانو ټولي لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامي امت هیڅ هم نشي کولی، اسلامی امت وینه ورکول پیژنی، دا د سربښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولي دي.

ته په قاهره کې بندی یې او زه د دمشق څخه بلی خواته تللی نشم! ښځی، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولي ، که چیری زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لاري چاري او طریقي پیدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول.

دا کافر مسلمانان دومره بی غیرته او بی حسه شویدی چې د هغوی د لوڼو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندی صلیبیان لوبی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شې نو د وینې اوښکې به توی کړې، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنۍ څخه دوستي ډېره خطرناکه ده.

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکي ووژل شول.

صلاح الدینه! پدی آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدی، آفسوس پدی خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدی کار باندی زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګې په لار یم! دا ځل چې راځې باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بې لاس او پښو شې! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنترول کړی بیا راشې، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستې کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلې ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځې خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دې مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنترول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صلیب پلوی امامانو دا کار پیل کړی وه، ځینو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نیغ په نیغ د الله تعالی څخه څه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانې ورکوي او بیا د هغوی پوسیله شیان غواړي ، هغوی داسې تبلیغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نیغ په نیغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ما دا ګمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقیده یې د قران او حدیث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعلیم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غریب، حاکم او رعیت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړیکی ټینګوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقیده او فکر لیدل غواړم، هغوی باید خپل خالق او پالوونکی وپیژنی .

دوستانو! تاسې ولیدل چې زمونږ دښمن یوازی په میدان کې جګړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، یهودیان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

یهودیان ستاسې سره مخامخ نه جنګیږي، هغوی ستاسې د ایمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کامیابیږي خو ناکامی یې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذلیل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وګوری او بیا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسیږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سینه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاریخ د دی ذلیل قوم څخه خوندی ساتې نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه ګنی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپیدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځې او شتمنې ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دې لپاره د ایمان قوت او کلکوالی پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدی، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزې پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدې تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمی او ذخیری پرتی دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیری او زیرمې دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې تړوله خزانه خښه شویده، دا خزانې د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پریښې وه او خپل ځان ته یې پرې سجدې کولې.

د هغه وخت انسانانو فرعون ځکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدی غریبو او بی وزلی خلکو غرونه او غونډۍ کندلی او په هغې کې یې ځانته هدیری جوړولی، هغه هدیری نه بلکې پادشاهی مانی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هډیرو کې د مال او دولت خزانې جوړې کړې کوم چې د ملت او قوم حق و، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونیانو هډیرې ولټوو او لاس ته راغلی دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غیاث بلبیس په پلوۍ ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وویل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمیر!

مونږ مخکې پدې باندې غور او فکر نه و کړی، مونږ د دې د راویستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غیر پوځی کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوری ورکړی.

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ویل، یوازې سلطان صلاح الدین ایوبی چوپ او غلی ناست و، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمیر او سالار چوپ او غلی ناست دی.

په غونډه باندې چوپتیا شوه، سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وکتل او بیا یې وویل: زه د دې کار اجازه نشم ورکولایی کوم چې غیاث بلبیس د هغې په هکله غوښتنه وړاندې کړه.

په غونډه بیا چوپتیا خپره شوه، هیچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی به دا غوښتنه رد کړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاریخ ماته د قبرونو او هډیرو غل او ډاکو ووایی، که تاریخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکی څوځات به وایی چې د صلاح الدین ایوبی سلا کاران او وزیران هم د قبرونو او هډیرو ډاکوان وه، صلیبیان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړی، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکی وګرځوی او د راتلوونکی څوځات په وړاندې به یوازې دلته ناست کسان نه بلکې ټول مسلمانان رسوا کړی.

علی بن سفیان وویل : سپین سترګی وبښه ښاغلی آمیر! د لږ وخت لپاره مصر د صلیبیانو په واک کې راغلی و، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټول پیل کړل ، د قاهرې په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه صلیبي او فدای ورانکاري ونیول هغه د پخواني فرعون قبر او هدیره وه .
هغوی ورڅخه هر څه وړي وه، د صلیبیانو حکومت د هر پاتې نښو ګنې /هغوی به ټولې خزانې وړې وي .
غیاث بلبیس ربښتیا وایي چې دا خزانې د فرعونیانو نه بلکې د دې ملت حق او مال دی .
زه د دې خبرې کولو اجازه غواړم چې دا خزانې راویستل شي او دننې خلکو په ګټه استعمال شي .
سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانې ستاسې مخې ته راغلې نو تاسې به هم فرعونیان شی، انسان ته دا اجازه چا ورکړې وه چې هغه دې ځانته الله ووایي؟ یوازې مال او د مال حرص! د انسان په وړاندې چا سجده کړې وه؟ بې وزلي او غریبي!
تاسې وایې چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړې ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړي د خزانې سره یو ځای خښیدل پیل شول له هماغې وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پریوتل، د هغوی دین او ایمان یوازې مال او شتمني وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړي سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسې کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیرې جوړې کړې چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړي وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشي کړي .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دې خزانو لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندي .
هغه د ځمکې لاندې مانې دي، تر قیامت پورې به خلک دا هدیرې او قبرونه لټوي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوی وه! عامو خلکو ته ویل شوی وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وی نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغې خلکو دی چې شتمنی لری !

زما دوستانو! صلاح الدین پدی ډله کې مه ودروی ، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملی وقار او ملی عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکی د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لری کړو.

یو قوماندان وویل: مونږ د دی خزانو لټون د شخصي کار لپاره نه کوو! مونږ د ملی اړتیاؤ لپاره دا کار سرته رسوؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه پدی پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوی! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسې خپل ذهنونه خالی او صفا کړی، ماته خپل عقل وایی چې د باندی څخه راغلی مال او دولت چې د قومی او ملی اړتیاؤ لپاره راځی هغه د چارواکو ایمانونه لړځوی، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوخ سره پلی هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلی مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دی نه د قبرونو په مال باندی آسونه اخیستل .

که تاسې د ملی اړتیاؤ لپاره د فرعونیانو خزانی لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیری ړنګی او خرابی کړی، که د دی خزانو مال ستاسی په وړاندی راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشی نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوری، چیری چې خزانی پیدا شي هلته انسانی مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدی زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي ، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکی لاندی دی !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د یو نوي ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دې خزانو څخه ځان وساتئ! دا د همدې خزانو بد مرغي ده چې ستاسې په منځ کې بیا بیا غداران او ملي خائنان پیدا کیږي.

تاسې چې دوه مړه کوي د هغې پر ځای څلور نور پیدا کیږي، خپل راتلونکي پخپل تدبیر سره جوړ کړئ، تاسې مسلمانان یاستئ، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوئ، ګنې ټول به غداران شي ، فرعون مړ شویدی، هغه همداسې د ځمکې لاندې خښ پرېږدئ .

د غونډې یو ګډون کوونکي وویل : ستاسې د حکم او خوښې څخه پرته مونږ داسې کار نه پیل کوو!

سلطان صلاح الدین ایوبي په خندا غیاث بلبیس ته وویل: تاته نن څرنګه د دې پټو خزانو فکر او خیال پیدا شو! زه خو دلته څلور کاله کیږي چې راغلی یم! مخکې دې ولې دا پلان وړاندې نکړ؟

غیاث بلبیس وویل: ما هیڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آمیرا " نژدې دوه میاشتې وړاندې ماته یو مامور وویل چې د کتابتون څخه څه پخوانی کاغذونه ورک شویدي، ما ورته وویل چې څه ډول کاغذونه دي ، هغه وویل چې د اهمیت وړ ندي چې ولټول شي، څه نقشې وې چې په هغې کې د فرعون د وخت لیکلې شیان وه، ډېرې پخوانۍ د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوي وې. هغه چې د فرعون نوم واخیست نو زه پوه شوم چې پدې کې به د فرعون د هدیرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کڅوړې ولیدې چې کاغذونه ورڅخه ورک شوي وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدې پخوانیو لیکنو څوک څه پوهیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : تا سم او صحیح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدې لیکنو او اشارو باندې پوهیږي، د دې کاغذونه ورکیدل حیرانوونکي ندي، دا کاغذونه به د خزانې کوم حریص او مینوال پټ کړي وي، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پیدا کول غواړم، ته د دې لټون پیل کړه چې ستاسې کوم ملګري او مامور نه وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان وويل : ماته شک پيدا شوی چې د دی کاغذونو خامخا څه اهميت شته! زه به د غياث بلبيس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکی ماته د يوی نامعلومی ډرامی او لويی راپور راکوی- قدومی يو نامتو نڅا کوونکی ده چې د آميرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لری، د دری څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د يوی نڅاکوونکی ورکيدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندی ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ويلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، يوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکی ښځه ووتله، هغه د يو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن يم چې هغې به خپله څيره او شکل بدل کړی وي، ځينو څارونکو خبر راکړيدی چې د جنوب په لوری ځينی شکمن کسان ليدل شويدی، ماته شک پيدا شويدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کيدای شي چې دا به صليبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : خامخا يې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهيږم چې د خلکو د خدمت او هم د صليبيانو سره د پريګنده جګړی لپاره مونږ مالی وسايلو ته اړتيا لرو خو زه د هيڅ څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدين زنګی د مرستی ژمنه کړيده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه وررور څخه هم پلاس راشي دا د سری عزت، استعداد او ايمان ته خلل رسوی، بيا انسان د خزانو په لټون کې لوغړن ګرځی، د مصر څمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووايی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼی، او قوم ته دا په ګوته کړه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندې او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.
ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توی نکړې هغه ستا حق نه اداء کوي.
بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځي، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبی لاس ورروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولي وه.
مارکوني، اسماعیل، قدومي او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري یې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لوری ته پروت و، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت و نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی و، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړې ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلې تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ ستړی کوونکی و، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.
دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پریښودلو دي، هغوی له ځان سره توري، لیندې، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړي، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.
مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهني او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکری لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم شخه چې د ده یو ملګری ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی ؤ، مارکونی هغوی ته وویل چې پدی غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشی. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلایی ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکونی د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پریښووده، قدومی هم پدی لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پیدا کړی او بیا به قدومی له ځان سره هلته بوځی، د قدومی د ساتنی لپاره هم یو کَس ته اړتیا وه چې هغه یوازی اسماعیل کیدای شو.

مارکونی اسماعیل ته وویل: ته به د قدومی سره دلته پاتی کیږي خو فکر دی وی چې ستا حیثیت د هغې په وړاندی د هیڅ سره برابر دی، د دی د ساتنی او خوښی مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکونی خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلی وه، پرته له ویری او ډار شخه مخ په وړاندی روان ؤ، څومره چې دا کسان وړاندی تلل ویره او ډار پری راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه ؤ لیدلی.

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وتریدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک شخه میرمنو او ښځو ژړل، پدی خلکو کې دری څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دی سیمی په هکله ډارونکی کیسی اوریدلی وی چې کومی په خلکو کې مشهوری وی. هغه خپلو صلیبی ملګرو بیان کړی او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویری او ډار تر اثر لاندی راغلی وه خو د کوم شی او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دی ټولو ویرو لری کوونکی او ختموونکی ؤ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکی او مارکونی د هغوی مشر او قوماندان ؤ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندی روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکونی ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله ماښام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرۍ دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کیښودلو څخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو څخه مخکې روان ؤ، هغه د دې خطر څخه یو څل مخکې تیر شوی ؤ ، د مارکوني تر شا دویم سړی هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوې وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والی نه معلومیده، مارکوني د دیوال څخه تیر شو، ناڅاپه هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې څخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال څخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې څخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې څخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالې ؤ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نژدې تللو څخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرو ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوي وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرکونی ځای ته راوستی او د یو سړی سره یې یوازې پرېښی وه.

اسماعیل هغه پیژندله خو قدومی اسماعیل نه پیژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان و، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومی هغه د هر قدرمن سړی ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو څخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب یې هم ورته وړاندی کړل بیا یې ورته وویل چې خپل خوراک وکړی او بیا ویده شی، که کله خدمت پیدا شي نو ماته اواز وکړه، بیا د قدومی له خیمی څخه ووت.

قدومی خپله خوراک وکړاوشراب یې هم وڅښل خو یوازې والی هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانۍ باندی فخر او ویاړ کاوه نو ځکه یې دا هیله لرله چې اسماعیل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی ویاړ کې کبر او غرور زیات و، اسماعیل هغې ته هیڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومی یې هیله لرله، قدومی ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلی خیمی څخه ووتله او د اسماعیل خیمی ته ورغله، هغه هم لا ویښ و، د قدومی لپاره یې ډیوه ولګوله ، بیا یې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دی اړتیا پیښه شوه ؟

قدومی وویل چې زه ویریږم، بیا د اسماعیل خواته کیناسته او ورڅخه وی پوښتل: ته شاید مسلمان وی ؟

اسماعیل ورته وویل: زما نوم اسماعیل دی خو زه د هیڅ دین پیرونه یم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومی وویل: هوا ته رښتیا وایی.

د څو شیبو وروسته قدومی بیا په حیرانتیا سره وویل : ته اسماعیل د احمر درویش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومی د مارکونی په هکله له اسماعیل څخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای څخه راغلی دی، ماته مسلمان.هم نه ښکاری خو نوم یې سلیمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان پلوونکي سوډان اوسیدونکی
اسماعیل ورته وویل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسیدونکی
دی او نوم یې هم سلیمان سکندر ندی .
قدومي وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلي نوم څه دی؟
اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلایی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته
مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتی، ته د مال او
دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالی او ساعت تیری لپاره رالیږلی
شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه
کړي وی !
قدومي وویل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او
بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم .
اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس
ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی
برخه پکې درکړي؟
قدومي په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د
خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای .
اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟
واوره قدومي! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله
قدومي پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو
هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.
قدومي وویل : ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی
زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه
خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له
ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی ماڼی او قصر جوړ وی ، بیا
به زه نځا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟
اسماعیل قدومي ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې
هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درویش خبره زما لپاره د حکم حیثیت لري، هغه ماته وویل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایی گنهگار یم، زه په مال او دولت باندی خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درویش ما هر وخت ساتی، په ما کې بله خرابی یا خوبی دا ده چې زه د میرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدی نه پوهیږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکی وي او که بی پردی زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځی ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبری کې پاتی کیدل نه غواړم، زه تاته د دی راز ویل خپل مسئولیت گنم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کیږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کیږي، پدی به په مصر کې صلیبی حکومت جوړ وی او د جوماتونو ځخه به کلیساوی جوړیږي، که دا کارونه پری ونشول نو بیا به د مصر ځخه د باندی ورل کیږي، زه پدی ښه پوهیږم چې ته د مصر سره هیڅ مینه نلری، زه هم ورسره مینه نلرم، ځکه مونږ دواړه کسب کار یو، گناه زمونږ کسب او عادت گرځیدلی، زه تاته یوازی دوه خبری کوم : ستا د ځوانی او حسن وخت ډېر لږ پاتی دی، دویمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی یې او په تا ساعت تیروی ، د هغه په نظر ته یوه فاحشه او بدکاره ښځه یې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه ټنکی به په لاس کې درکړی، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په ځیره باندی اوس د ویښتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاری چې اوس خو ښایسته او ښکلی ښکاری، لږ وخت وروسته به دا ژور او زیات شي چې د هغې سره به ستا قیمت او ارزښت ختم شی .

اسماعیل په مسکا و او د هغه په خبرو کې ټوکی او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستی او خپلوی احساس پکې و، داسې حقیقت چې قدومی مخکې نه و اوریدلی، هغی دا خیال کولو چې اسماعیل به په هغې حمله وکړی خو اسماعیل هغې ته هیڅ اهمیت او ارزښت ورنکر بلکی هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د ځو ورځو لپاره ميلمانه دي -
قدومي خو د خپل ځان د ستاينې اوريدلو عادي وه، هغې ځان د مصر
نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعيل په هغې کې داسې احساس راپيدا کړ
چې هغه يې وزنګوله، د اسماعيل خبرې د قدومي زړه ته ښکته شوې، شپه
تيريدله او د قدومي د سترګو څخه خوب تښتيده، هغې د اسماعيل سره په
خبرو خبرو کې شپه تيروله غوښتل، هغې خپله دا هيله پټه نشوه کړای ،
اسماعيل هم هغه ناهيلې نکړه، د شپې تر اخرې برخې پورې دواړو خبرې
کولې خو په آخر کې د قدومي سترګې پټې شوې .

کله چې د هغې سترګې خلاص شوې نو د اسماعيل په خيمه کې پرته وه
خو اسماعيل د خيمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت وُ، قدومي هغه
راپاڅولو او ورته وې ويل: ما خوب ليدلې دی، ډېر حيرانوونکې دی، ټول
مې په ياد ندي ، چا راته ويل چې د سليمان سکندر د خزانې څخه د
اسماعيل خبرې ډېرې قيمتي او ارزښتناکې دي .

قدومي وخندل چې خندا يې د يوې نځا کوونکې په شان نه بلکې د يوې
معصومې نجلۍ په شان وه .

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې وُ، مارکونې د خپل پلان سره سم
خپل کسان د شين ځای په سر باندې په مناسبو ځايونو کې ځای پر ځای
کړي وه، کله چې سهار روښنايي خپره شوه نو لاندې په شين ځای کې لغړ
او لوڅ انسانان راښکاره شول ، مارکونې د خپلو ملګرو څخه يو زړور او
باتور سړی غوره کړی وُ چې په هماغه مايل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په
کوم چې د هغه يو ملګرې ښويدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی وُ.

مارکونې خپل غوره شوی ملګرې ته اشاره وکړه چې ځان ښکته
وښويوي، هغه په ښوی ځای باندې کيناسته او ښکته وښويده، چې کله لږ
لاندې ولاړ نو څو ملاقونه يې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پريوتو، بيا راپورته
او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه وليده نو د هغه پسې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډې کړې، هغوی د خوشحالۍ څخه چیغې وهلې، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدې شول نو څلور غشي په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوري ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکوني د یوې غټې او لوی ډبرې پورې ډبله رسۍ وتړله او بیا یې لاندې وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو تړل لاندې شین ځای ته ښکته شي.

تړل لاندې ښکته شول، مارکوني رسۍ راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توري په لاسونو کې ونیولې او مخ په وړاندې روان شول، څو لوخ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لرې وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکوني کسان وربسې شول، هغه د تښتیدونکو چیغې اوریدلې نو ځکه د همغو چیغو پسې روان شول ، لږ وړاندې یې درې کسان ولیدل، هغوی درې واړه په یو کمر باندې پورته کیدل، مارکوني هم د هغوی پسې په منډه روان ؤ، هغه درې واړه د کمر بل لوري ته واوښتل، مارکوني هم په کمر ور پورته شو، بل لوري ته هغه د تورو ډبرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاریده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکوني په همدې تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولې وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واوریدل، هغه هم پسې په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د مړینې څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکوني د خلکو خبرې هم واوریدلې، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایي ولیدله چې درې کسان پکې روان معلومیدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکوني هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، درې لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکوني هم پسې ورووت، د درې کسانو څخه یو ولویده، دا لویدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکوني په لومړنی سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ؤ نو زیات نشو تبنتیدلای ، د تونل په خوله کې ډبرې او کاڼي وه ،
مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ؤ، مارکوني بوډا سرې راپورته کړ او په
اشارو باندې یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوي، بوډا هغوی ته اواز
وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکوني سره په
مصري ژبه خبرې پیل کړې او ویې ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبرې پرې
کولایی شم! که ته ما ووژني نو تا ته څه پلاس نه درځي!
مارکوني هم په مصري ژبه پوهیده او خبرې یې پرې کولای شوې هغه بوډا
ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته
د دې ځای ځخه د.وتلو لاره په ګوته کړه!
بوډا د مارکوني ځخه وپوښتل : ایا ته د دې ځای ځخه وتل غواړې؟
مارکوني وویل: هو! زه ستاسې له پادشاهي ځخه وتل غواړم .
بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډېر ویریدلی وه، بوډا مارکوني
ته اشاره وکړه چې ته د دې دواړو سره ولاړ شه دوی به دې نیغې او سمې
لارې ته برابر کړي .
بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د
کږو وږو لارو ځخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکوني حیران
شو چې پدې ځای کې هم داسې لاره شته دې چې هیڅ پیچومې نلرې .
بوډا مارکوني ته وویل: ځه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه
شې: مارکوني هغوی درې واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان
هم د ځان سره راوباسم! د مارکوني پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی درې
واړه ورځخه ویریدل، هغوی درې واړه ورسره بیرته را روان شول.
مارکوني لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشي، هغوی د تونل ځخه تیر
شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکوني هغه.ځای ته بوتللو چې د ده
یو ملګرې پکې منځکې همدې خلکو کباب کړی ؤ، مارکوني خپلو ملګرو
لټولو، هلته ځو لغړ او لوڅ مړې هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلی وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه ليدلی، هغه ودريده او په زغم سره يې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بې ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟
مارکونی ورته ووېل : تاسې زمونږ يو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟
بوډا ووېل : هغه د ګنهکاری دنيا انسان وُ! هغه زمونږ مقدسی دنيا ته راغلی وه او هغه يې ناپاکه کړه!
مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسيږی - د فرعون قبر او هديره چيری ده؟
بوډا ووېل : زه د دی دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !
مارکونی خپلو ملګرو ته ووېل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!
د مارکونی ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت يې هم ښه وُ، د هغوی وېښتان تر ملا ګانو رسيدلی او ځليدونکی وه .
مارکونی بوډا سړی ته ووېل:ايا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بې عزتی وشي او بيا ووژل شی؟
بوډا ووېل :ايا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟
مارکونی ووېل : نه !
بوډا ووېل: واوره د ګُنګاری دنيا اوسيدونکيه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بې حيايی څخه نه منع کيږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هيوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسيله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دی چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بې حيا ندی ، زمونږ هيڅ نارينه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوڼو ته به نه ورنژدې کیږي .

مارکوني وویل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکوني وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غوارم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکوني وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکوني وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکوني په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوی سره وساتی، د دې بوډا خبری اثری کوی، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایی، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړی ، زه به تر هغې پورې قدومی او اسماعیل راولم، مارکونی په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لاری بهرته وتلی وه .

***

مارکونی د هغې لارې څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړی ښودلی وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دې لارې قدومی او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لوری روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیری چې دی د خپلو ملګرو سره دی خطرناک ځای ته ننوتی وُ، هغه خپلی خیمی ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومی دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیری رنګ بدل شو.

د حکم په څیریی اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلی نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږي، ته د دی سره څه کار لری چې ورسره ناست یې؟

قدومی وویل: ایا زه به پدی دښته او بیابان کې همداسې یوازی ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتی دی !

مارکونی قدومی ته وویل: ته ما یوازی د خپل ځان لپاره راوستی یې! زه تاته بدله او مزدوری درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شی خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومی ته د مارکونی په هکله داسې څه ویلی وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسی سوداګر دی، کله چې مارکونی هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکی وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندی پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلی چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلی وه چې زه د کرایی قاتل او وژونکی یم، قدومی مارکونی پریښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلی او مزدوری په اخیستلو سره راغلی وه، هغه خپله مزدوری لا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکونی څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکونی د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخې ژمنه هم کړې وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکونی له خپلې ژمنې څخه گرځیدونکی دی! قدومی دا ونه زغملی شول چې مارکونی د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکونی ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکونی له مټ څخه ونیولو او لږ لرې یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلی، ته ما نه پیژنې خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښی غوښوی، زه دېر لوی گونگار یم چې ستا سره په کرایه باندې راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوري او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غواړم.

مارکونی هغه ته د یو قوماندان په توگه وویل: ته به دا خبرې د آحمر درویش سره کوی ! ته دلته زما تر لاس لاندې راغلی یې، خزانه چې راوځی هغه به زما پلاس کې وی ! زه چې چیرې غواړم هغه وړلای شم .

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکونی ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکونی یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادی مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصری مسلمان جوړ کړی ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبی او دینی احساس تر اثر لاندې دومره راځی چې که هغه جذبه په مړی کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدې کې ده چې ما همداسې پخپل حال مجرم پریږدې او احساس می راژوندی نکړی .

مارکونی پدې پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، د هغه سره پدې وخت کې دښمنی کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښووده او ورته وی ویل: ته هسې ورخطا شوی ، ما دا ویل دا دېره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په دماغو باندې سپرې نشې، دا زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کړی!

اسماعیل د مارکوني څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لرې چې خزانه به پلاس درشي؟ پلاس راغلی ده! مارکوني ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګنده ښکاریده، مارکوني هغه ملګری ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی ؤ.

هغه ته یې وویل چې خیمی راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکوني، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمی ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر ؤ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډیره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوټیدی، دا طبعی چینه وه، مارکوني د لوڅ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب ؤ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی نښتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه ؤ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه ووته- د مارکونی ملګرو چې چیغه واوریدله نو هغې لوری ته یې ورمنډه کړه، په قدومی بی سدی او بی هوشی راغلی او اسماعیل هغه په دواړو لاسونو را نیولی وه .

د مارکونی ملګرو ته وویل شول چې قدومی د مړو په لیدلو باندی چیغی کړی .

یو کس د قدومی لپاره د اوبو پسی منډه کړه، قدومی ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوی څوک دی او ولی وژل شویدی؟

اسماعیل ته خو دا حالات هیڅ څرګند نه وه، د مارکونی ملګری هغی ته وویل چې دا خلک څوک دي او ولی وژل شویدی !

قدومی د اسماعیل په لوری وکتل! د هغه رنګ هم تک زیړ شوی وُ.

اسماعیل وویل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دی خزانی ساتنه یې کوله، دا لغړ او لوڅ سړی خواره د امانت ساتوونکی وه چې خپل ځان یې قربان کړ خو راز یې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راویستلی وای نو چا هغوی لیدل خو دوی د دی امانت ساتونکی وه او مونږ ډاکوان یو، هغوی ځنګلیان او مونږ خپل ځان پر مخ تللی ګڼو، دا ټوله د مارکونی بد مرغی ده .

زه د دی خزانی څخه هیڅ شی هم نه اخلم د کومی لپاره چې دومره بی ګناه انسانان وژل شویدی! قدومی وویل : د هغوی سره هیڅ ډول وسله نه لیدل کیږي، دا ټول بی وسلی او خالی لاس ښکاري.

پدی وخت کې مارکونی د بوډا سړی سره د یو کمر شاته تللی وُ، بوډا هغه ته ویلی وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته یوه لویه ډبره ښکاره شي چې ته به پری د کمر ګمان کوی، که هغه ډبره دی لری کړه نو تاته به د فرعون د هدیری او قبر دروازه ښکاره شي چیری چې د فرعون مړی او خزانه هر څه پراته دی .

دا ډبره د کیښودلو د ورځی څخه را پدخوا تر نن ورځی پوری چا نده بی ځایه کړی ، د پنځلس پیړیو څخه راپدیخوا چا لاس هم ندی پری لګولی. مونږ د پنځلس پیړیو څخه د دی هدیری او خزانی ساتنه کوو، زه د فرعون د مړینی پیښی داسې درته بیانولی شم لکه چې زما په وړاندی مړ شوی وی ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسی ماته پلار او نیکه اورولی دي، هغه ته خپل پلار نیکه اورولی وي، پدی توګه د پنځلس پیړیو پیښی زما په سینه کې ساتلی شوي او ما خپل راتلوونکی نسل ته بیان کړي.

مارکونی په ورخطایی سره وویل : زه دا خبری بیا وروسته اوریدل غواړم! په ډبره باندی ور وخوت، د هغه پدی هیڅ باوری نه ؤ چې ګوندی دا مخروطی ډبره به راجدا کیدای شي، هغه د یو او بل لوری څخه کتل خو هیڅ درز پکې نه معلومیده، نو بیرته لاندی راښکته شو.

زه پوهیږم چې ته پدی باور نشی کولایی چې دا ډبره دوه برخی لری! بوډا مارکونی ته وویل: پاسنی برخه چې د غره سره نښتی د غره برخه معلومیږي خو داسې نده بلکې دا د انسانی لاس کمال دی، د دی جوړښت طبعی معلومیږي خو دا انسانانو برابره کړیده، فرعون د خپلو سترګو لاندی جوړه کړی وه، د دی غره لاندی چې کومه دنیا اباده شویده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندی اباده شوی. هغه د بهرنی نړۍ د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړی، هغه کسانو چې دا ځایونه جوړ کړي وه هغه یې ټول بندیان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت یې دلته راوړ، نور ټول شیان او خزانه یې هم راوړله بیا یې خوله وریسی بنده کړه، وروسته یې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته یې کار کړی او په راز باندی خبر وه د مصر دولس کسان یې دلته په غارونو باندی میشته کړل او هغوی ته یې د مصر ښکلی او ښایسته نجونی ورکړی، هغوی یې د دی لپاره دلته میشته کړل چې د دی هدیری او خزانی ساتنه وکړی، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دی دولس ساتونکو له نسل څخه یو.

مارکونی له بوډا څخه وپوښتل : مونږ دا ډبره لدی ځایه څه ډول لری کولایی شو؟

بوډا وویل : ستا سترګی چیری دی- ستا عقل چیری دی؟ د ډبری څوکه وګوره! ته د هغی سره رسی نشی تړلایی؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وی نو رسی راکش کړی ډبره به د خپل ځای څخه راجلا شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د خزانی راویستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګري راوغوښتل، پړی او رسی یې راوړلی، هغه یې د ډبری د څوکی سره کلکې وتړلی، هغه خپلو کسانو ته وویل چې په پوره زور سره پړی او رسی راکش کړی ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډبره په ښوریدو شوه، یو ځل هغه دومره وښوریده چې لاندی خالیګاه ورڅخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چیغی پیل کړی نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدی سره ډبره له خپل ځای څخه وښوریده او روانه شوه، مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې لږه دمه وکړی، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکونی سره د شرابو ذخیره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بیا یې ورته وویل دا وڅښئی او بیا دا ډبره د شګو پشان له خپل ځای څخه لری وغورځوی .

ټول په شرابو ورپریوتل، مارکونی په جذباتی شکل وویل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګیا لری کړه او بیا کار کولو ته تیار شول .

پدی وخت کې لمر سترګه پریوتله، مشعلونه بل شول ، یو ځل بیا ټولو زور لګول پیل کړل. مارکونی پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې ولیدل چې لویه ډبره مخ لاندی ښویږي او روانه ده، هغه نوری چیغی هم پیل کړی چې زور زیات کړی ، ناڅاپی ډبره د خپل ځای څخه راجدا او د چاودنی په شکل له خپل ځای څخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکونی کسانو پړی کشکول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته یې هم کمرونه او ډبری وی، ډبره په دومره چټکتیا سره لاندی ولاړه چې هیچاته د تیښتی وخت پیدا نشو، د ډبرو او کمرونو تر منځ دا دنیا یو دم د څو چیغو او نارو څخه ولړځیده او بیا سمدستی چوپه شوه، هلته ډېره روښنایی هم نه وه، مارکونی په منډه لاندی ښکته شو، د یو مشعل په رڼا کې یې ولیدل، د ډبری لاندی وینی روانی وی ، د چا لاس معلومیده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن یې د ډبری لاندی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندی پاتې وی نو یوه غونډۍ ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ویری څخه رپیدل .

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته می راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوی ، ایا اوس هم بیرته تللی شی .

مارکونی په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتیا کوی!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وایی، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پیښی هیڅ غمجن نه و، ځکه هغه د خزانی په غم کې و، او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاو کړی ، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځې او میرمنی هم ولیدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی بوډا ته ووېل: تاسې زما یو سړی خوړلی وُا د دی څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلی دي؟

بوډا ووېل: څومره چې پلاس راغلی! زه پدی نه پوهیږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پیل شوی، ماته چې څه ویل شوی هغه د پنځلس پیړیو مخکې یوه وړاندی وینه ده چې چا ویلی وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غیږ کې ساتي، هغوی به د سیوری او اوبو څخه بی برخی نشی، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وی، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپینو غم او اندیښنه نکوي، هغوی ته به د دی اړتیا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړی، د هغوی په زړونو کې به د یو بل مینه او محبت وي، په هغوی کې به هیڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خیانت کوونکی جوړوی ځکه هغه ځینی وخت د ښځی او ځینی وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ریښه ده ، د حریص انسان دین او مذهب نه وی، مونږ د دی لعنت څخه ازاد یو خو دا ویل شوی وه چې د فرعون ساتونکی به یو وخت د انسانانو غوښی هم خوری، د دی ځای څخه به د باندی وځی، انسانان به ښکار کوی ، که کوم ځناور یا ځاروی پلاس ورشي هغه به هم خوری، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شی .

قدومی : بوډا څخه وپوښتل ایا تاسې اوس هم فرعونیان خدایان بولی !

بوډا ووېل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوی! ځینی وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولی، اوس تاسې زما خدایان یاستی ځکه چې زما عزت او زما حیا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدایان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچیانو د بی عزتۍ څخه ویریږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په ځتونو باندی د لوږی او غریبی چاره ایښی وه او خپل ځان یې خدایی بللو، انسانانو هم له مجبوریت څخه منلو، ځکه چې بی وزلی او غریبی انسان د حقیقت څخه ډېر لری بیایی، د هغه انسانی حقیقت او انسانیت مړ کیږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات ويلی وه هغه ورځخه ختم او يوازې کالبد او اسکليټ پاتې شي، کله چې د هغه ګيډه په لمبوشی نو بيا د هر کس او ناکس په وړاندې سجدې لګوی ، د انسان همدې بد مرغی پادشاهان پيدا کړل، ډاکوان او غله يې پيدا کړل، انسان يې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وايي چې لوړې انسان د بدې سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کاری کړل ، تاسې څوک ياستی او څه يې؟

بوډا ته څرګنده شوه چې قدومی د قاهری نامتو نڅاکوونکی ده بيا يې له قدومی څخه وپوښتل: ته د چا ميرمن يې؟ ته پدې کې کوم يو ته خپل خاوند وايې؟

قدومی د بوډا د پوښتنې څخه انديښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه انديښمنه وه، د بوډا پوښتنې د هغې څخه خولې روانی کړې، بوډا چې کله هغه چوپه وليده نو وی ويل: ته د خپل ښايست او ځوانی په سبب ځان خدای بولې، او ستا غوښتونکې هم تا خدای ګڼی، ما ځنګلی او وحشی مه ګڼه ! زما سره جامې شته چې زه يې کله اغوندم او بيا قاهری ته ځم، ستاسې پر مختللی دنيا ګورم، چې کله بيرته راشم نو خپلی جامې وباسم، ما ستاسې په دنيا کې شهزادګيانی ليدلی چې په بګيو کې سپرې ګرځی، ستا پشان شهزادګيانی نڅاکوونکی او سندر غاړې ليدلی دی، هغه مې هم ليدلی چې نجونی نڅوی، ما د فرعونيانو د وخت کيسې او پيښې اوريدلی دی، او دننی وخت فرعونيان مې هم ليدلی دی، د هغوی تولو پای او آخرمې هم ليدلی دی، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکاری، تاسې د خزانې په حرص کې دومره بې ګناه انسانان په وينو لت پت کړل، د دې ګناه د سزا څخه به بچ پاتې نشې، فرعون هم بچ نه ؤ پاتې شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنيا ته بوځم، د هغوی پای وګورې، که هغوی خدايان وايي نو پای او آخر به يې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی تول يې دی ځای ته ورسول، ما هيڅکله هغه څوک په ربوبيت باندې ندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلي څوک چې د څاورو لاندې د هډوکو په شکل پروت دي، مونږ د دې هديرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنيا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو يوه عقيده منلې ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندي خبرې کولې، قدومي هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاريده، مارکوني مسکی مسکی کيده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وويل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختي راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکوني قدومي ته وويل: راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ويده شو.

قدومي مارکوني ته وويل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکوني ورمنډه کړه نو قدومي په شا ولاړه، مارکوني هغې ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعيل د مارکوني مخې ته ودريده، هغه څه ونه ويل خو د مارکوني په سترګو کې يې سترګې واچولې نو مارکوني پشا ولاړ، کله چې مارکوني ولاړ نو قدومي د اسماعيل په سينه سر کيښوده او د کوچنيانو پشان يې وژړل.

***

سبا سهار مارکوني بوډا ولټولو، د بوډا هيڅ درک نه ؤ، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وې، هغوی ته يې اوازونه او چيغې وکړې، يوې او بلې خواته يې لټون وکړ خو د هيچا درک هم څرګند نشو، مارکوني اوس هيچاته اړتيا نلرله ځکه د هديرې خوله خلاصه شوې وه، که بوډا هلته وی هم نو څه ګټه يې ځکه نه وه چې د هديرې د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

مارکوني اسماعيل ، قدومي او خپل ملګری د ځان سره يو ځای کړل او بيا هغې دبرې ته پورته شول چېرې چې د هديرې خوله راخلاصه شوې وه، لومړی مارکوني ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوې وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخيستې وه ځکه چې په داخل کې تياره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکوني په مار تور باندې هغه ځای په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې یې هغه ډبره ښه ووهله نو خالیګاه پکې پیدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل یې اواز وکړ او په شا ولویده چې د هغې د لویدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپیدا شوې، د دروازې د خلاصیدو سره سم د هدیرې څخه د بد بوۍ داسې څپه راغله چې ټول شاته راوتښتیدل، خپلې خولې او پوزې یې بندې او ټوکران یې ورڅخه تاؤ کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره یو ځای تونل او بیا هدیرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زینې پټه پائنې ښکته شوې وې.

په زینه باندې د انسانانو هډوکې او کوپړې پرتې وې، د هډوکو په خوا کې تورې، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پیره کوونکو هډوکې وه، هغوی یې په ژوندانه باندې د دروازه پیرې ته ودرولې او بیا یې وریسې د تونل خوله بنده کړې وه، د زینو څخه وروسته هغوی لویې خونې ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کیندل او تراشل شوې وه، داسې معلومیده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته یوه ښکلې کشتۍ هم ایښودل شوې وه چې بادبان یې نغښتل شوې وو، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکې او کوپړۍ پرتې وې، دا د کښتې وانانو هډوکې او کوپړۍ وې، یوه بله تیاره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته یوه ډېره ښکلې او سینګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکې او کوپړۍ پرتې وې، د بګۍ په سیټ باندې د یو انسان هډوکې او د سر کوپړې پرته وه، پدې خونه کې د څو نورو انسانانو هډوکې او کوپړۍ هم پرتې وې، د دې څخه مخکې یوه بله خونه وه چې هغه د مانۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت یې لوړ او په دیوالونو باندې قیمتي ډبرې لګول شوې وې - د یو دیوال سره زینه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ ایښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرین بت ناست وو.

په زینو باندې د انسانانو هډوکې او کوپړې پرتې وې، قدومي د یوې کوپړۍ سره د سرو زرو او قیمتي ډبرو امیل او هار ولیده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شین غمی لګیدلی ؤ، غوږوالۍ او ګوتی هم پرتی وې، د څو نورو هډوکو سره هم کانۍ او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دې هار او امیل ځلا هماغسې برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګې غورځولې.

مارکونی امیل د قدومی په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړې او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وې ویل: ما درته ویلی وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویرېږه مه قدومی! دا ټول امیلونه ستا دي.

قدومی په لړزیدلی اواز سره وویل: نه! ما پدې هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وې، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکی پراته دي، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولی وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلی وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دې ځای څخه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم.

د قدومی په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړې څخه راوویست او په هډوکی یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتی ګوتی راوویستی او په هډوکی یې ورغورځولی او بیا یې چیغې کړې: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دې ځای څخه وباسې.

مارکونی یوې بلې خونې ته ولاړ، اسماعیل قدومی ته وویل: په سد شه که زه او ته لدې ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسې، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومی هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونې په منځ کې په یوه چوتره باندې تابوت ایښې وه، ښیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی ؤ چې خلکو به د هغه په وړاندې سجدې کولې، مړی مو میایی شوی وه، ښیره یې بالکل روغه پاتې وه، سترګې یې خلاصې وې، اسماعیل د هغه ښیرې ته تر ډېره پورې کتل، قدومی هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوې او بلې خواته وکتل نو د ډېر هډوکي پراته وه، هلته ښکلي او ښایسته بکسونه هم ایښودل شوي وه، د یو بکس ګنډه خلاصه وه، اسماعیل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قیمتي ملغلرو ډخه ډک و، په هغه باندې د انسان هډوکي پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکي او کوپړه هم پرتې وې .

اسماعیل وویل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دې انسان د دې سرو زرو او قیمتي ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی و، هغه فکر کاوه چې د دې ځای څخه به ژوندي ووځي، خو د نفس بندیدو په سبب همدلته د خزانې په خوا کې مړ شو، بوډا ریښتیا ویلي وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعیل بکس ته لاس کړ او بیا یې قدومي ته وویل: ته هم د دې شیانو په حرص او هیله دلته راغلی وې واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومي د هغه لاس ونیوه او وې ویل:اسماعیل! زما حرص او هیله مړه شوې، اوس قدومي مړه وشمیره .

اسماعیل بیا پـه بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومي پرې چیغه کړه ! ځان ساته اسماعیل!

اسماعیل هم استاذ و، هغه یو لورې ته ځان وغورځولو، او بیا سمدستي راپورته شو، ګوري چې مارکوني توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکوني توره په بکس ولګیده او بیا یې چیغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدې وخت کې د مارکوني صلیبي ملګري هم را ورسیده، د اسماعیل سره خنجر و چې هغه پرې د توري مقابله نشوه کولایی، قدومي هلته نژدې یوه برچه ولیده، مارکوني په اسماعیل باندې ګذار کولو او هغه په مشعل باندې منع کولو، د مارکوني صلیبي ملګري هم په اسماعیل باندې حمله پیل کړه، دواړو صلیبیانو چې کله خزانه ولیده نو لیونیان شول، قدومي ته د هغوی دواړو پام نه و چې هغه څه کوي، کله چې د مارکوني شا قدومي ته واوښته نو هغې پرې په پوره قوت او زور سره د برچې وار وکړ، بیا یې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پرې ووهلو چې پدې سره مارکوني وغورځیده، د مارکوني صلیبي ملګري پاتې شو هغه په قدومي باندې د توري وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګېډه څیرې کړه.

قدومي چې په خزانه کې د برخې اخیستلو لپاره تللي وه اوس یې خپل امیل، قیمتي ګوتې، غوږوالۍ او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیرې څخه د باندې راووتل. اسماعیل چې کله د هدیرې د دروازې څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومي چې کله د باندې تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلي یو؟ ایا ته ما پیژنې؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسې احساسوم! شاید مونږ خپله ټوله ګناه دننه غورځولې وي ؟

د دې سیمې څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندې راووتل د باندې یوازې څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندې سپاره شول او د قاهرې په لوري ولاړل .

***

راتلوونکې شپه نیمه تیره شوې وه، غیاث بلبیس د قدومي او اسماعیل ټوله کیسه د لومړي سر څخه تر اخره پورې واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلی وویست، ویې ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې رېښتنې ښکاره شوې ځکه هغه ویلي وه چې تاسې د دې خزانو څخه ځانونه لرې وساتې !

غیاث بلبیس د امنیه عمومي قوماندان وُ، اسماعیل او قدومي دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتې څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې ټوله کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دې ټول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستي علي بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادي سړی نه وُ ، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوپېښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسي، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ څخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر څخه مخکې ورک شوي وه.

سهار د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په مشرۍ کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لورې ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی ته ویلي وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړي، هیڅوک هم دننه مه پرېږدي، اسماعیل ورته لاربنودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینې کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلي ډبرې په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کېښودل شوه، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو څخه پناه شو.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀
❀❀
❀

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/11/13

محترمو لوستونکو! ددی کتاب دریم ټوک د چاپ لاندي دی.

BCS = 4th

5

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمـــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشـا

ژبـاړن : محمـد گلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحـداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبــاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبــاړن : قریب الــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library